

உ
கணபதி துணை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகாவூர்ப்புராணம்.

வீரசைவகுலதிலகராகிய

க வி த் த ல ம்

சி. வேலைய தேசிகரவர்களால்

அருளிச்செய்தது.

இராமானுஜபுரம்

நா. சிவலிங்கம் பிள்ளையவர்களால்

பிழையறப்பரிசோதித்து,

சில்லிடங்களிற்புதுக்கி ஒவ்வொரு சருக்கத்தீற்றிலும்

பொழிப்பாகவசனங்கள் செய்யப்பட்டு,

அனுமான் ல்லூர்

நா. வீராச்சாமிப்பிள்ளையவர்களால்

கு ம் ப கோ ண ம்

“வந்தியா அச்சுக்கூடத்தீர்”

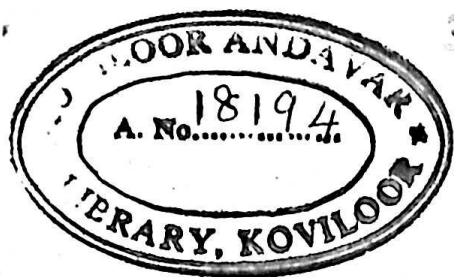
திப்பிக்கப்பட்டது.

சுடிகசூஸ் ஜெபம்

ஜயஸ்ரீ ஆடிமீ

இதன்விலை அனு ச.

18194

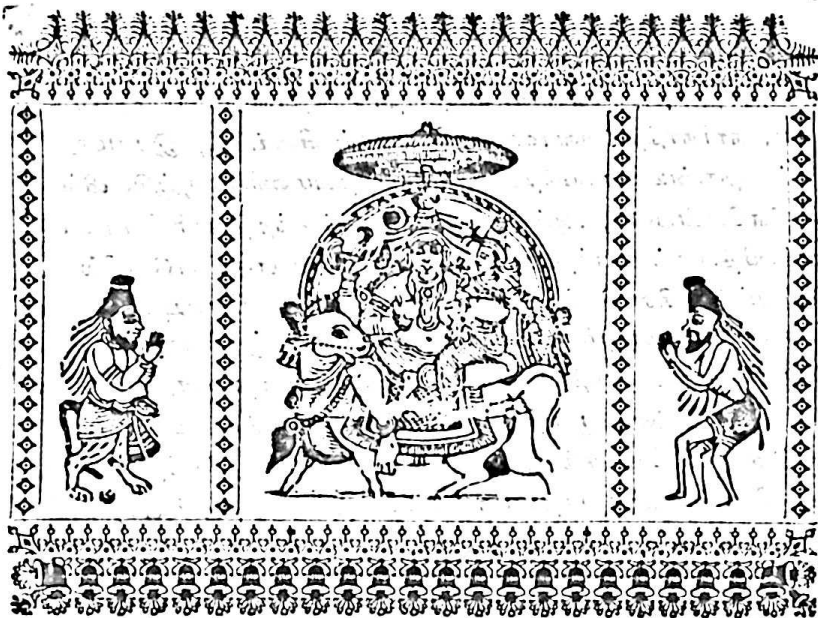

விளம்பரம்.

இதனாலறிவிப்பதெனின இப்புத்தகம்வேண்டினோர்
கும்பகோணம் பொய்யாதபிள்ளையார்கோயிற்றெரு ப. சபாபதி
செட்டியாரவர்களிடத்திலும் ஷைதாலாக்கா இராமானுஜபுரம்
தா. சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் அனுமானல்லூர் நா. வீ
ராச்சாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 10
புத்தகம் ஒருமிக்க வாங்குபவர்க்கு 1 புத்தகம் கூடக்கொடுக்கப்
படும். போஸ்டு மூலமாக வேண்டுபவர் தபால்கூலியுள்பட அ
னா 5 புத்தகம் 1 க்கு அனுப்பவேண்டுவது.

இந்தூலரங்கேற்றினவரால் செய்யப்பட்ட பசுபதிச்சர
மென்னுந் திருஆனூர்த் திரிபந்தாதி விசை அனா க.

சுலமயம்

முகவுரை

தக்கன்பாடி குருசாமிதேசிகரவர்கள் குமாரர்
மகா-ந-ஸ்ரீ சுப்பையதேசிகரவர்களியற்றியது.

நெடுங்கடல் குழும் பெரும்புவிக்கண் ஸாம்பெற்றோங்
கும் பொன்னிநாடே சென்னிநாடென்பதற்கியல்புறவமைந்த த
லங்கள் பலவற்றினுக்கு, முன்னர்த்தோன்றிக் கற்பாந்தத்துமழி
யாது நிலைபெறுந்திருவைகாத்தலத்து மான்மியம் வடமொழியி
லிருந்ததை, சுய வருட்கிற்குமுந்தி புவித்தலம்புகழுங் கவித்த
லாகரில் வீரசைவகுலத்தில், அருருருக்கொண்டு அன்புமுதிர்ந்
து மகத்துவமெய்கிய ஞானச்சிவப்பிரகாச தேசிகர் நற்றவத்துநி
த்துக் கந்தனையுருந்து வந்த வேலையதேசிகர், தமிழில் மொழிபெ
யர்த்து, நட்சு திருநெல்வேலியில், ஒருவாறுகமுடித்து மறு
ம் பார்வையிட்டொழுங்குபடுத்துமுன் கைபெப்பெருமான் கயல்
சார்ந்தனர்.

பின்னரவர்கள் மாணக்கரினொருவராய், இலக்கியவிலக் கண வேதாந்தநூல்களில் மிகத்தேர்ச்சியுள்ளவராய் ஞானகுரு வராய், கார்காத்வேளாளகுலநிகைராய் விளங்கிய, இராமானுஜ புரம் நாண்டவராயதேசிகனுக்குத் தவமணியாகுஞ்சிவலிங்கம் பிள்ளையென்பவர், அவ்வேலைய தேசிகர் சந்தியாரிலிருந்த விப் புராணத்தைப் பார்த்து, நெடுங்காலமானதால், ஏடுகளில் பா ணம்பட்டுச் சில செய்யுட்கள் சிதைந்தும் சில செய்யுட்கள் முன் பின் விரோதமாயுமிருந்தமை கண்டு புராணஞ்சரிவரமுற்றுமுன் மொழிந்தனர். முற்றினரேயெனவருந்திப் புராணத்தை வெளி க்துக்கொண்டுவர முயற்சித்துச் சிதைந்த செய்யுட்களை ஆங்காங் கு திருத்திப் பொருத்தியும் * இங்குறியைத் தலையிற்கொண்ட, சாய் செய்யுட்களை நாதனமாகவமைத்துச் சேர்த்துக் கூடிய திரு விருத்தம், நடபுகு-ல் முடித்தனர்.

பின்பு ஏற்கனவே இத்தலபுராணத்தில் விருப்பங்கொண் டத்தலத்தில் வசிக்கும் மகா-நா-நாழி மகாலிங்கவையர், கோமான் சாம்பசிவபிள்ளை, பொன்னுச்சாமிவன்னியர், உடையார்தெரு நல்லப்பவுடையார், அனுமானல்லூர் நா. வீராச்சாமிப்பிள்ளை, கவித்தலம் தருமலிங்கசெட்டியார், இவர்கள் முயற்சியால் அச்சி வலிங்கம்பிள்ளை அப்புராணச்சருக்கத்தின் கடையில், அக்கதை களைப் பொழிப்பாக வுமியற்றப்பட்டு ஸ்ரீவில்வவனேசர் சன்னி தானத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்

இவ்வேலையதேசிகராலருளிச்செய்த நூல்கள்.

திருவேரக யமகவந்தாதி.

அருந்தவநாயகிமாலே.

திருவேரகமடலே.

திருப்பமுலூர்ப்புராணம்.

பழுவூர்மும்மணிக்கோவை.

திருவைகாபுர்ப்புராணம்.

சிவமயம்

கவித்தலம் தமிழ்ப்புலவர் மு. வை. றா. ற. ஸ்ரீ

ஐயாத்துணையையரவர்களாலியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருத்தம்

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருத்தம்

பொற்புரிசைப்பவனமொளிக் திருவைகாஹர்ச்சரிதம்

புனைந்தான் பண்டு, கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

விற்பனாச்சேர் கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

வேலையன்றான், கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

பற்பலவாச்சிதைந்தசெயுட்டிருத்தியுஞ் சிற்செய்யுளையும்

புணித்தானிந்தான், கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கற்பகமாங்காராளர் குலகிலகின் இவ்விங்கக் கவித்தலத்தில்

கவிஞன்மாதே, கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

அனுமாநல்லூர் நர. றா. ஸ்ரீ வீராச்சாமிப்பிள்ளைய
வர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருத்தம்

அறுசீர்க்கழிநெடி-லாசிரியவிருத்தம்

தெள்ளியவீடருள்வைகாவினின்வளர் வில்வவனேசன்

சீரைப்பாரி, கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

தெள்ளியபுகழ்க்கவிவேலையன் முன்னுளியற்றவதை

கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

முள்ளம்கிழ வீராமுனுஜபிரந்தானடவராய

னவவின்வந்த, கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

விள்ளுபுகழ்ச்சிவலிங்கப் புலவனணிந்தரங்கேற்றி

மிலைந்தான்மனனே, கவித்தலத்தில் வீரசைச் சூலத்துநித்த

உ.

செவயம்

கவித்தலம் கஸ்தூரிசெட்டியார்குமாரரும் இந்
நூலங்கேற்றினவரது மாணுக்கருளொருவ
ருமாகிய ன ஸ்ரீ இராமசாமிசெட்டியாரவர்
கள் இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

செம்மணிகொழிக்குந்தாங்குங்குங்குங்
சிரையரையிற் கசைத்துத்
தேயமாமணியணிந்தொளிர் பூமடந்தைபு
சித்ததாற்புபுரமெனுங்
கைம்மலையிறுரிபோர்த்தகடவுண்மலைவல்லியொடு
கைமலைதனிநின்றவ
காயின்வளரொருமுதற்காசைமான்மியபதைக்
கடவுன்பாடையிடுந்தே
மைம்முசிலளாவுபொழில்குழ் கவித்தலநகரின்
வாழும்வேலையன்முன்னுள்
வண்டமிழ்ச்செய்யுளாய்த் தந்தனனினாளிரா
மானுபுரத்துவளரும்
பொம்மல்பெறு சிவனங்கங்குரவனாய்த்தே
பொருத்துசிலபாவினைத்துப்
புலவர்களியைக்கப்புகைத்தரங்கேற்றின்
புபுரன்முன்புமாதே.

உ.

செவயம்

நக்கன்பாடி வெங்கடாசலபிள்ளை குமாரரும் இந்நூ
லங்கேற்றினவரது மாணுக்கருளொருவருமாகிய
மகா - ன - ச. மானாக்கம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

சீருறுங்கமலத்தேர்வளர்பொருட்டின்
விற்பிறுந்துயர்களைத்தேற்றச் செய்வேதனுஞ்

சக்கரப்படைதனைத்தரிக்குங்கரத்தெட்
 டக்கரத்தமைத்தவச்சுதப்பிரானு
 மடைவோர்விரும்புமரும்பொருளதனைத்
 தடையிலாதளிக்குத்தன்விகர்கற்பகக்
 காவுந்திறையுங்கடிமலர்த்தாருடைத்
 தேவர்கண்முப்பாண்மூன்றுகோடித்
 திரத்தருமுனிவரெக்கிறத்தாரு
 மிருக்குமுதலாம்பொருட்கிளர்மறையுங்
 காமிகமுதலாந்தோமிலாகமமும்
 பன்னுளருச்சனைபதிதொறும்பயின்று
 மிந்நாள்காறுமியற்கையில்தென்
 னுள்ளமதனிதுள்ளிப்பார்க்கி
 லெள்ளளவேனுமியையாதென்றுங்
 குணமுங்குறியுங்குறிக்கக்குறிபடா
 வணமடிநடுமுடிமருவுதலின்றி
 ஒப்புமுயர்வுமொருவிவிளங்கிய
 செப்பருஞ்சோதிசின்மயவடிவாம்
 புண்ணியபூரணபுனிதபுராதன
 நிர்ணயமாகியநிட்களசிவமே
 இருவினையகற்றியிணையிலாவின்ப
 மருவியபேரானந்தவாழ்வை
 யருளுதற்காகத்திருவுருக்கொண்டு
 சென்னிநாடெனச்செப்புதற்கேய்ந்த
 கன்னல்வானளாம்பொன்னிநாட்டிற்
 கருணைபெருகியகாவிரிநதியி
 னருகோர்குரோசம்*துதீசியாசையிற்
 நிற்கண்மும்மாரியெங்கும்பொழியவு
 மங்குலத்திதலின்மயிற்குலமாடவுஞ்
 செந்நெற்பரப்புங்கன்னற்காடு
 மணையிற்பனைமீனறைபுமார்ப்பும்

பணையிற்றிகழ்வனபரந்தொலிதிரட்டிச் சேயிதழக்கமலத்திருவளர்நவிசுருந்தவழி
 தேயினவன்னமினைமைப்பெய்யை நுயிர்வழி
 மணம்புரிந்தின்புடனணங்கும்வாழியுங்
 நந்தமுலாவுநந்தனச்சொலைகுழ்
 திருவைகாளுரொணந்திருத்தலத்திற்
 பெருகாதரத்தோடொருவாதிருந்து
 மெப்பிரளயத்துத்தப்பின்றமைந்து
 பூமிதேவியெய்யுசையெழுநூறு
 மாமறைவில்வமாய்வணங்கிநீற்படு
 நமன்விமோசனஞ்சிலனத்தமகிமை
 மமர்புத்திரனுயிரளித்ததுங்கா
 தறிவில்வேடன்பெற்றவென்பது
 மக்கினிக்குற்றவிகின்னங்களைந்
 நான்முனியற்றுத்தோமில்ப்புசனை
 தான்மகிழ்ந்தவற்குத்தற்பதமளி
 மரிசெய்ப்புசனையகமகிழ்தன்பா
 லரிசனென்றவன்பெயரன்புறத்தி
 மருமறைக்குரியவந்தணன்மக
 கிருவிழியதனையின்புறவளித்
 னில்லாதுநீங்கியநிகரட்டசித்தி
 செல்லார்குழலெழுநல்லார்க்கரு
 மெல்லர்மவனர்க்கவல்லாளோடு
 பல்லார்பணிப்பன்புடனம்ரு
 சங்கரளிலகண்டன்சதாசிவ
 னெங்குந்தாயவங்கங்குறைவோ
 போகியாபரணன்புரமுன்றெ
 மிகளர்வில்வவனேசன்மான்மிய
 யவனடிசிரத்தர்யாவருங்க
 புவனமெங்கும்பொலிந்துபரவத்

தமிழிற் கூறித்தருகெனக்கேட்க
 வமிர் தம்போலுமறைந்தனன் முன்னாள்
 வீரசைவக் குலத்திலுள்ளங்குஞ்
 சூரியன்போலத்தோன்றும்வேலையு
 னப்பெருமான்மியமரங்கேற்றமற்
 செப்புமவேலையன்சிலாகதியடைந்து
 நாள்பலவாக நண்ணினவிறநாள்
 கோள்பொருங்கொழிமனை குலவுடைகாவின்
 மாமறையாளர்மரபிற்றோன்றித்
 தூய்மைஞானம்புகழ்துலங்குகல்வி
 மெய்மைபொறையினின் மிக்கமகாவின்
 கையனென்னுமரும் பெயர்ப்புனிதனு
 மெண்ணிபழுவர்க்கின்புறவளித்துப்
 புண்ணியம்பெறும்புகழ்பெர்ன் னுசாமி
 வன்னியருந்தெங்கினரீர்வானளாய்ப்
 பொன்னுலகத்தின்பொழியுஞ்செழீஇய
 ஷடையார்செருவெனுமொன்புரியதனிற்
 கொடையாற்புகழுங்குறையாச்செல்வமு
 மில்லறம்புரிதலிவனெயெனச்சொன்
 மல்கிப்பெருமைசேர் நல்லப்பவள்ளவங்
 கோமான்புரியிற் குலவியசெல்வப்
 பூமாள்சாம்பசிவப்புண்ணியனும்
 வான்ரோய் பொழிளின்வண்டடையுற்றுந்
 தேன்றுளிப்பெருக்கார்செந்நெல்வயல்கு
 ழிதர்மான்றுபுரமெனும்பெரும்பதியி
 னராமேவுஞ்சடையண்ணலுக்கன்பனாய்
 முத்தமிழுணர்ந்து முதுக்குறைவாகித்
 தத்துவமுமுதுணர்தாண்டவராயன்
 றவத்தவதரித்துத் தமிழினோங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசனெனுந்தேசிக—

ஸ்ரீசிவலிங்கவநிவலையடைந்து
 தாங்குறிஇக்கொண்டவைகாத்தலமாண்மியந்
 தன்னைப்புதுங்கியரங்கந்தந்திட
 நன்னாயமொழிகணவின்,நிடவாங்கே
 எடுத்தசனனமிடேற்றங்கொள்வதம்
 கருந்துவந்தனவென்றகத்தினுட்கொண்டே
 யன்னகர்வளமையுரும்பெறற்கதைகரு
 முன்னவாரசொற்பொருள்பொருந்தமுடித்து
 வில்வவனோசர்விளங்குசன்னிதியிற்
 கல்விமுற்றங்கற்றோர்மற்றோர்
 யாவருந்தேவருஞ்சுழவிருந்து
 மாவரங்கேற்றியயங்கினானன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

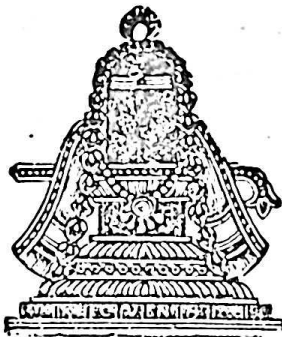
சுவமயம்.

சிவலிங்கம்பிள்ளையவர்கள் இந்நூலச்சிட்டவர்
 பேரிற் செய்த அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

குலம்பூத்தமணிமாடத்திருவைகாவினின் மேவுந்
 கொன்றைதிங்கள்
 சலம்பூத்தவேணியன்மாண்பியம்பரவவச்சியற்றித்
 தத்தான்பாரிற்
 பொலம்பூத்தபொழிலனுமானல்லூர்நாச்சியப்பிள்ளை
 புரிதவத்தா
 னலம்பூத்துவந்தருந் கவிவிராச்சாமியள்ள
 னன்குமாதோ.

பாயிரம்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம்—பண்—சாதாரி.

கோழை மிடறாககவி கோளுமிலவாகவிசைகூடும் வகையா,
யேழைபடியாரவர்கள் யாவை சொனசொன்மகிழும்சனிடமாந்,
தாழையிளநீர் முதிய காய்கமுகின் வீழநினை தாறுசுதறி,
வாழையுதிர் வீழ்கனிகளுறி வயல் சேறு செய்யும் வைகாவினே.

அண்டமுறுமேருவரையங்கிகளை நாணரவதாகவெழிலார்,
விண்டவர்தழுப்புர மெரித்த விகிர்கன்னவன் விரும்புமிடமாம்,
புண்டரிகமாமலர்கள் புக்குவினையாடு வயல்கூழ் தடமெலாம்,
வண்டினிசை பாடவழகார் குயின்மிழற்றுபொழில்வைகாவினே.

ஊனமிலராகியுபர் நற்றவமெய்கற்றவை புணர்ந்தவடியார்,
ஞானமிகின்றதுதொழ நாளுமருள் செய்ய வலநாதனிடமா,
மானவயல் சூழ்தருமல் சூழியருகே பொழில் கடோறுமழகார்,
வானமதியோடு மழைநீன்முகில்கள் வந்தனவுமவைகாவினே.க.

இன்னவுரு வின்னநிறமென்றறிவதேலரிது நீதிபலவுந்,
தன்னவுருவாமென மிகுத்த தவநீதியோடு தானமர்விட, [வர்,
முன்னைவினைபோம் வகையினுன்முழுதுணர்ந்துமுயல்கின்றமுனி
மன்னவிருபோதுமருவித்தொழுது சேரும்வயல்வைகாவினே.ச.

10

வேதமொடு வேள்விபலவாயினமிதூத்து விதியாறுசமய, [னிடமா,
மோதியுமுணர்ந்து முளதேவர்தொழ நின்றருள் செயொருவ
மேதகைய கேதகைகள் புன்னையொடு ஞாமலவை மிக்கவழகான்,
மாதவிமணங்க மழவண்டு பலபாடு பொழில் வைகாவிலே. ௫.

நஞ்சமுதுசெய்தமணிகண்டனமையாளுடைய ஞானமுதல்வன்,
செஞ்சடையிடைப்புனல்கரந்த சிவலோகனமர்கின்றவிடமா,
மஞ்சுடரோடாறு பதமேழினிசையெண்ணரியவண்ணமுளவாய்,
மைஞ்சரொடுமாதர் பலருந்தொழுதுசேரும் வயல்வைகாவிலே.

நாளுமிது பாடலொடு ஞானமிது நல்லமலர்வல்லவகையாற்,
ரோளிநெடுகைகுளிரவே தொழுவவர்க்கருள்செய்சோதியிடமா,
நீளவளர்சோலைதொறுநாளிபலதுன்றுகனிரின்றதுகிர, வாளைகு
திகொள்ளமதுநாற மலர் விரியும் வயல் வைகாவிலே. ௬.

கையிருபதோடு மெய்கலங்கிடவில்லையெடுத்த கடியோ,
னையிருசிரங்களை யொருங்குடனெரித்த வழகன்றனிடமாங்,
கையின்மலர்கொண்டு நலகாலையொடு மாலையருகிப் பலவிதம்,
வையகமெலரமருவின்று தொழுதேத்துமெழில்வைகாவிலே ௭.

அந்தமுதலாதிபெருமானமரர்கோனை யயன் மாலுமிவர்க, [மாஞ்,
னெந்தைபெருமானிறைவனென்றுதொழ நின்றருள் செய்சனிட
சிந்தைசெய்து பாடுமடியார் பொடிமெய் பூசியெழுதொண்டரவர்
வந்துபலசந்தமலர்முந்தியனையும்பதிநல்வைகாவிலே. [கள்,

ஈசனெமையாளுடையவெந்தைபெருமானிறைவனென்றுதனையே
பேசுதல் செயாவமணர் புத்தரவர் சித்தமனையாவவனிடந்,
தேசமதெலாமருவி நின்று பரவித்திகழ நின்றபுகழோன்,
வாசமலரான பலதூவியனையும் பதினல் வைகாவிலே. ௮.

முற்றுநமையாளுடைய முக்கண் முதல்வன்றிருவைகாவிலதனைச்,
செற்றமவினார் சிரபுரத்தலைவன் ஞானசம்பந்தனுரைசெ,
யுற்ற தமிழ்மாலையினைந்நு மிவைவல்லவருருத்திரரெனப்,
பெற்றபரலோகமிகவாழ்வர் பிரியாரவர் பெரும்புகழோடே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

சருக்கம்	பக்கம்	சருக்கத்தின் பெயர்.	பாடற்றொகை
க	க	கடவுள்வாழ்த்து	கஅ
உ	ரு	தலமகிமைச்சருக்கம்	ருச
ந	கக	கைலாயநாதர் வரவும் பூபுரமென்னு ம்பெயர்வரவும் வந்த சருக்கம்	...
ச	கௌ	வில்வவனமென்னும் பெயர்வரவுச் சருக்கம்	ருகௌ
ரு	உ0	இயமன்கர்வபங்கச்சருக்கம்	...
கௌ	உரு	இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்த வரவும் உரைத்த சருக்கம்	கஅ
ன	ரு0	சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரன ளித்தவரென்னும்பெயர் வரவும் வே டனுக்கு முத்தியளித்தவரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்	...
அ	ருச	அக்கினிதீர்த்தவரவுச்சருக்கம்	...
கௌ	சுக	பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெய ர்வரவுச்சருக்கம்	ரு0
க0	சௌ	அரியீசரென்னும்பெயர்வரவுச் சரு க்கம்	உச
கக	கௌ0	விப்பிரனுக்குநேத்திரமருளியச் சரு க்கம்	...
கஉ	கௌகௌ	சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம்	சரு
கரு	கௌகௌ	எல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்ற பெயர்வரவுச்சருக்கம்	...
		ஆ சருக்கம் கரு-க்கு திருவிருத்தம்	கஉ
			ருஅக

சோதனைப்பத்திரம்.

பக்க ம்.	பாட் டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ	க	வனேசரர்	வனேசர்
ஷெ	கூ	க	யாகிச்	யாகி
ஷெ	ஷெ	உ	ரங்கி	தாங்கி
ஷெ	ஷெ	ஷெ	னாகித்	னாகிச்
கூ	கூ	சு	விருவிசு	விருவிசு
எ	கசு	உ	னயிர்ப்	னயிர்ப்
ஷெ	கஅ	ந	புரம்பி	புறம்பி
அ	உந	சு	வளர்க்க	வளர்க்க
கூ	ந.0	ந	பளகற	பவமற
கக	டு	உ	ளென்றொ	ளென்றசொ
கஉ	கஉ	க	தாதுளை	தாதளை
கஎ	சு	உ	ராத்ன	ராதன
கஅ	கஉ	உ	முயலின்	முயலின்
உ.0	டு	உ	அங்களை	அங்களை
உ.சு	0	உ	வந்ததை	வந்ததை
ஷெ	ஷெ	உ.சு	பாகம்	பாதகம்
உ.எ	கஅ	ந	ருறைக்க	ருரைக்க
ந.கூ	ந	சு	தரணா	தாரணா
ந.எ	கூ	ந	தருளுவ	தருள்வ
டு.க	உ.க	க	எகற்கு	எகற்கு
டு.கூ	டு.டு	க	பரியன	புரியின

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகாபூர்ப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்தவொருமருப்புமிருசெவியுமும்மதமுஞ்செநிரால்வாயு
மேர்பூத்தவைங்கரமுங்குடவயிறுமுப்புரிநூலிலங்குமார்புந்
தார்பூத்தவம்புயமுமம்புயமுந்திகைக்குமினைத்தாளுநாளுங்
கார்பூத்தசெந்நிறமுங்கதிக்குமதகயத்தைநிதங்கருத்துள்வைப்பாம். (க)

வில்வவனேசரர்துதி.

மேலாகிக்கோகியடிமுடிமால்விதியநியாவிலலனாகிக்
காலாகிக்கனலாகிக்கதிக்குமிருசுடராகிக்கருதமன்பர்
பாலாகிகிராகிப்பரமாகித்திரமாகிப்படர்ந்தபச்சை
யாலாகிவில்வவனத்தரசாகிரின்றவிழையடியைத்தாழ்வாம் ... (உ)

சர்வரகூகிதுதி ஷே வேறு

வில்லாவமுத்துதுதலானேமெய்யினரைகண்ணுதலானேச்
செல்லாரளகவருங்கொடியைச்செய்யமால்பின்வருங்கொடியை
வல்லார்பொருப்புத்தனத்தானையங்கும்விடைக்கேதனத்தானே
யெல்லாம்வளர்க்கவல்லானேயிதயசமலத்தினில்வைப்பாம். ... (ங)

சபாநாதர்துதி. ஷே வேறு.

* கன்றடுங்கொம்பருறுகனிசிதநச்சுணிலாகக்கனிந்துவிசி
நின்றூடல்பெறுங்கரியகோவலனுந்முகன்பலநானேடநின்ற
நன்றூடும்பாந்தண்மதிநதிமுமுமான்புனைந்துருகுவெனியினின்பொன்
மன்றூடாமணிபாமொருவனிருவனசபதமனத்துள்வைப்பாம். ... (ஃ)

சிவகாமியம்மை துதி.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்களிப்பா.

* பொருட்போகிப்பொழுன்சேட்டுப்பெ லிமணிவாசகருரைக்குந்
 திருக்கோவைதனைத்திருச்சிற்றம்பலவன்நெரிசெழுந்த
 மருச்சேரு அங்காநதன்மலர்க்கரத்திலிளிளக்கேந்து
 மருட்பேரின்பக்கொடிப்புதுவடிக்கமலமுடிக்கணிவாம். ... (இ)

தகராறுமுர்த்தி துதி.

மாமறையுமாசமமுமற்றுமுகையென்கூறுந்
 தோமறசன்குணர்ந்தார்களுல்வர்களுத்தொழுதமர்க்
 சாமருமெய்ப்பொருள்விளக்கக்கவிவர லாற்றெறித்தருளி
 யேமமிருகல்லாலின்வழிபலந்தாளினைஞ்சிறிவாம். ... (ஈ)

இதுவுமது அயுசர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

* பண்டுசனகாதியருக்குரைத்தருளிப்புடலிருத்தும்பனிந்துநாளுந்
 நோண்டிபுரிபவர்போலப்புரியாபுரிவெடன்றெண்டினுக்குத்
 திண்டிதற்குந்நுயன்றனதுகையுறிமெய்யுத்தித்திசைகெட்டோடத்
 தண்டிதரித்துஅத்தவந்ததக்கனானன்பதத்தைத்தியாற்றுவ்வாம். (ஈ)

சந்திரசேகரவிநாயகர் துதி.

கவிவிருத்தம்.

முகரத்தத்திரத்தெழுவித்தரு
 ளாகரத்தத்தியார்நிறத்தாரருண்
 மாகரத்தத்தினத்தொழுவாழ்மதி
 சேகரத்தத்திசேகரபோற்றுவாம். (ஈ)

சுப்பிரமணியர் துதி.

அயுசர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சோமொன்றளிப்பதலாற்காயமடியவர்க்குதவாச்செட்டியாகிச்
 சீரகத்துறையாமலாதுமுகந்நம்பிவத்திமனனுதித்
 சூரகத்துத்தொழித்தெவர்க்குத்தாரகம்யாமெனப்புதுவஞ்சொருபனாகி
 யோசத்துமுறைவதலாலென்னகத்தருமுறைவாய்மைருசுவாமே. (ஈ)

நாமகர் துதி.

எச்சமயத்தாரோடுநினைந்திவணங்கினர்க்குமதியிரக்கியாரு
 மெச்சமயத்தாரோடுநினைத்திவணங்கினர்க்குமதியிரக்கியாரு

திருவைக்தூர்ப் புராணம்.

௩

யச்சமையத்தானெங்காத வையிடத்துச் செல நல்குமருளிஞனாக் (தே
உச்சமையத்தார் புனையுங் கொங்கையுடை வானியைநங்கருத்துள்வை
ப்பாம். (௧௦)

சுத்தகன்னிகள் துதி.

கவிவிருத்தம்.

* வீழுமாதவ மறி திருவேண்டினர் வேட்டுத்
தாழுமாதரார் தென்றிசை முர்த்தி சன்னிதியி
லாழுமாதரத் தொடுபணிந்துருள் பெற்றுத்தவஞ்செய்
யேழுமாதர்தம் பொற்றிருவடியிறைஞ்சிடுவாம். ... (௧௧)

திருநந்திதேவர் துதி.

கவிவிருத்தம்.

* கந்தருவருஞ் சுரரும் வந்து கழல் தாழும்
கொந்திலகுபைந்துளவு நந்தணிமுகுந்தன்
வந்திடினும் வெள்ளிமலை வாயிலினிந்து
நந்தியை மனந்தனி னினைந்து கதிசேர்வாம். ... (௧௨)

நால்வர் துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுவனிகள் மகளங்க மெழிலங்கனையாச்செய்பிராணை
விரிகடலினிடக்கற்றுண் மிதப்பலிறையருள் சுரந்து விளங்கினனை
யிருமைபெறுவென்கரியின் மிசையிவந்து கைலைமலைக்கே ஓவாணைப்
பரிகொளவந்தரிய திருப்பணிபுரிந்த மந்திரியைப் பரவுவாமே. (௧௩)

தண்டியடிகள் மற்றைநாயன்மார் துதி.

கவிவிருத்தம்.

* தங்குரை வந்தழைதருசேனாவர்ப்
புங்கவன் திருத்தானையும் புந்தியைச்
சங்கரன் பதத்துய்த்தவர் தானையும்
வங்கமாய்த்துதித் திப்பவ மாற்றுவாம். ... (௧௪)

அவைபடக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓதமறை நூல்வழியாம் வடமொழிக்கு மடங்காதவுயர்புராணங்
கோதுறு மென்புன்றமிழினடங்கியதுக்குவமமுந் நிர்த்துலங்கனயாவும்
பாதியொருமயிர்த்தொனைக்குப் பற்றாத பன்றியருவெடுத்தமாயைச்
சோதைமடியிருத்தி இருகைநீரான் முழுக்காட்டுத்துணிவுநானே. (௧௫)

18

திருவைகாஜர்ப் புராணம்.

இதுவுமது. நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

* அன்பினுந் சிலைபோடுமவன் மிக மகிழ்ந்துமிலா
வன்பினுன் மலர்போடு மவனைமிகக் கடிந்தபர
னன்பினுல் யான் சொலுஞ் சொலாகநிலு மகங்கொள்வா
னன்பினுற்றமுமுண்டோவன்பதனையடைப்பதற்கே. ... (கௌ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

* தன்னுருமலர்த்தடஞ் சூழ்திருவைகா மான்மியத்தைத் தமிழிற்சூறி
மன்னுடும் விண்ணுடும் புகழ்படைத்தான் கிரைசைவமரபினுக்குக்
கண்ணுடிப் பெருங்கருணைக் கடலாகி நின்ற சிவப்பிரகா சன்றான்
பண்ணுதபணுந்தவத்தால் வந்தருள் வேலையனெனும்பாவலோனே. (கௌ)

அரங்கேற்றுங்காலம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

* கலியுறுசகாப்தமாயிரத் தெண்ணுற்றொருபதினுன்கிளிந் கதித்துப்
பொலியுநந்தனவாண்டுறுமதிமீனம் புகழ்ப்பெறப் புண்ணியவைகாத்
தலமகான்மியத்தைப் புதுக்கிவில வேசன் சன்னிதி முன்னரிற்றக்கார்
புலவர்கள் சூழச்சிவலிங்கக்கவினுன்புனைந்தரங்கேற்றினனன்றே. (கௌ)

கடவுள்வாழ்த்த முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

தலமகிமைச்சருக்கம நாடுநகர்

கலிநிலைத்துறை.

* அணிதரங்கமாப்பரவையையாடையாயணிந்தோர்
பணிமுடித்தலைகிடந்திடும்பார்மகடனக்குத்
கணிவிளங்குசோனுகண்ணாகுமக்கண்ணின்
மணியெனத்திகழ்ந்துவதுதிருவைகாநகரம். ... (க)

* தங்குநற்றவத்தவருறுந்தகைமையாற்றுகுந்
திங்களஞ்சடைச்சிவனுமைபொடும்வதிதிரத்தா
லங்கண்மாநிலத்தென்றுமாயாஉமர்தவினாந்
பொங்குபூங்கைலாயமேபொலிதிருவைகா. ... (உ)

* மேக்குடேலதாமாமணிப்புரிசையின்மேலுங்
கீழ்க்குக்கீழ்தாங்கராத்திரிகிடங்காரின்கீழு
மாக்கமார்பினனந்திமாமலரிருந்தண்ட
மாக்குகாயகனன்றிமற்றியாவர்தாமறிவார். ... (ஈ)

* வானளாவியமாடமுங்கொடிகளும்வாசத்
தேனளாவியவாவியஞ்சோலையுஞ்செறிந்த
தானமாக்கரிபரிநிரைகளுந்தமனியத்தா
லானதேர்களும்பார்ப்பவர்க்கற்புதமாக்கும். ... (ச)

* அணியுநூலினராலயமோரிடையரசர்
மணியிழைத்திடொளிகையோரிடையவங்கும்
வணிகர்மாடங்களோரிடைமேழியர்மலிந்த
பணியின்யிக்கமாமந்திரம்பலபலபல்கும். ... (ஐ)

* தோடலர்ந்தபூச்சுகிருமுற்றுணைவியர்தக்க
ளாடவர்மனம்புறஞ்செலாதைம்புலன்மகிழ
விடரும்பலபோகமாம்விருந்தளித்தவரைத்
தேடருந்தெய்வமெனத்தொழுவார்கற்பிற்சிறந்தோர். ... (ஊ)

௭

திருவைகாடூர்ப் புராணம்.

த ல ம கி ம ச் ச ரு க் க ம் .

* மஞ்சுகந்த மேனிலேயின் மாமதி முகநல்லார்
தஞ்சுகத்திலுக்க முதன மருத்தித்தஞ் சொல்லு
யஞ்சுகத்தினைப் பூவையையப் பவிற்திட வறைதல்
விஞ்சுகந்தர்வமகனிருந் கேட்டுளம் வியப்பார். ... (௭)

* தனங்கடந் தவர்க்காடகப் பொருப்பனதங்க
டனங் கடந்தரும் போகமு மதரமுந்தந்து
மனங் கடந்திலார் சாயனன்னடைகண்டமயிலே
டனங்கடந் திரிந்துழல்வனநாணமுற்படைந்தே. ... (௮)

* அருமறைத்திரியார் செயாகத் தழற்புகையும்
வருவிருத்தினுக்காக்கு அமடைப்பனிப புகையும்
பொருசும்படி மிடத்தெருபுகையும் புக்கதரு
விருவிசம்பிமையார்சனாங்கலங்கிடவியையும். ... (௯)

* வேதவோதையு பேழிசைவினையினையுங்
கீதநாதமுங்குழகத்தினையுங்கிண்கிணிக்கான்
மாநராடித்தொலியு மாறுவொலிபடைத்த
வோதமாக்கடல் கீழ்ப்பட மேற்படவொலிக்கும். ... (௧௦)

* உகசம் யாவையும் வளர்ப்பவளெனவுரைத் தேத்து
மிலகுமெல்வளைக் கையுடையாளொடுமின்ப
நலம் புரிந்திட வில்வவனே சரந்நகரி
எலகிலாவினையாடல் செய்தரசு கீற்றிருப்பார். ... (௧௧)

* இத்தகைத்தல வளம் பலவுளசில விசைத்தான்
பித்தனென்றெனைக்கற்றவரிசுழ்வர் பேரறிவி
னெத்தசெடன மணிந்தரையானெனினினியல்
பெத்தகைத்தல சிவ மகிமையுஞ் சிலவினம்பும். ... (௧௨)

நூல்வரலாறு

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செங்கொண்ட சேந்திரத்த நேந்திரமானிசத்திற் சிறக்குமெய்யு
நீர்கொண்ட குண்டுகையுந்நண்டருசைப்பவித் திரமுநிறைந்தகையு
மேர்கொண்டமார்த்தென மரவுளியுமிலங்குதவவெருந்நுடி
உர்க்கொண்ட சடிலருந் வளர்குதமுனியை மிகவணங்கிச்சொல்வார்.

உரைகண்ட பல வேதசாத்திர புராண மெழுமுதலி நீரைப்
பரைகண்ட சிவனருளாற் கரைகண்டிப் புலகினுயிர்ப் பயிர்கட்டுல்லா
நிரைகண்ட கொண்டலெனப் பொழிந்து பகவீனையசற்று நிமலாவெங்
கரையண்ட துங்குளனியரன் சரிதை தலந்தட முன்னறையுங்காலை. [சுட்
எத்தலத் துமுத்த மமாயினே யசன்றாய்த் தவத்துச் சிடமாயோங்கும்
பத்திரமாவனமாய்த்தழைத்தோங்கும் வில்வவனப் பதியொன்றுண்
[டென்
துத்தாமொன்றுரைத்திரக்கதைச் சூதையையருந்தமனசொப்பமுமங்கட்
கததமொழிவித்தரமாயருளுமெனமுனிவரெலா மதைந்துநின்றார். (௪௫)

நூற் பெருமை.

அறைந்தவமிசுமுனிவரகமகிழவில்வ வனத்தரையுப்போற்றிச்
சிறந்த சிவசரிதை தலிலற்புதமா மெஞ்ஞானஞ் சேருஞ்செய்த
மறந்தவரு மறந்தழையு மானந்தமாயிம்மை மறுமையெய்தும்
பிறந்துழவும் வினையசலும்படித் தவர்க்குக் கேட்டவர்க்குப் பெருமை
யோங்கும். (௪௬)

பத்திரமும் வித்தையுறு மனத்தினிலே நினைத்ததெலாம் பல்சீரமுட்ட
சித்திதரு மிக்கதையை நினைவுபலவின்றி யொரு சிந்தையாகிச்
சித்திரத்தினுருவமெனச் சலியாது கேண்மினெனச் சிறந்தருத
புத்திரர்விதித்து மனதொத்துயருமிக்கதையைப்புகழலுற்றார். ... (௪௭)

தலமகிமை.

சரல தலமிலிங்கமிவையுண்டாகு முன்னர் புவிதழைத்தேயோங்கி
யிகல் விலகும் வலஞ்சுழிக்குஞ்சுவாயிதிரிக்குங் கூப்பிடிரண்டுக்கப்பான்
மிதுபவன திசையினுபர் புறம்பியத்துச்சருகுநிசைமேல் பாலோங்கித்
தகமை பெறுமொருகுவற்றலத்தினுயர் வில்வவனந் தழைக்குமாதோ.

அத்தமிசுதல முதன் மூன்றினுஞ் சிறந்த பூமிபுரம்பான் மெய்ப்பா
யித்து தரணனிலில்வவனமென்றும் பிரமபுரமென்றமல்குஞ்
சிந்தைதனின் மதித்தவர்க்கு மிதித்தவர்க்கு மவ்வரனைத் தெரிசித்தோர்
[ர்கு
மத்தமறுமறமகல நசை சித்தியுரம் வரை வளர்விடெய்தும். (௪௯)

ஓது புண்ணியத்துருவாமேலோருக்கிருப்பிடமாயோங்கியாரீங்கும்
போதமருள் வில்வவனப் புடையினமர்பவ ரெல்லாம்புலவராவ
ரேதமனாகாத வெழுமாநரு மன்போடு தவமியற்றியேத்தி
வாதரவையுபுனட்கியத்தலத்த மந்தகத்தியானஞ்செய்வார். (௫௦)

அ

திருவகாஷ்டிப் புராணம்.

தீர்த்தமகிமை

ஆங்நியமருண்டத்திற் சித்தசுத்தி மருவவதனருகிற் சென்று
பாங்குடனே திண்டினர்கள் படிந்தவர்கள் பவவினையாம் பாசந்திர்வார்
வேங்கை யதனாடையுமிக்கும் வில்வவனத்திறையருளால் கிடுஞ்சேர்வ
ரோங்குபுகழ் ப்பிரமருண்டமென்றுள தொன்றது வுமதை யொக்குந்தா
[னே. (உக)

* கண்ணுற்றூற் பாவகன்மங்கழன்றுலகமகிற் கனிவாய்க்கருதிச்செய்த
புண்ணியமெலா மடையுமுண்ணுற்றுலளவிறந்த பொருள்களெல்லா
நண்ணுமது தலிலாடவெண்ணுற்றாலின்பெய்து நனையிற் பாகம்
பெண்ணுற்றார் விதியுத்திக்குண்டமதன் பெருமையெவர்பேசவல்லார்.

ஆவ்வுழையிற் செய்வுழையுமடன் மழுவுங் கடுக்கையு நல்லாத்தித்தா
களையுமுதுவெய்வரவுமின மதியும் புனைந்த பெருங்கருணைவாரி [ருங்
யெளவியமின் மலையனே முதலாய யாவர்களுமனைந்து போற்றத்
திவ்வியமாயெய்வுயிரும் வளர்க்க வல்லாளொடுவாசஞ்செய்யுமாலோய்

மூர்த்திமகிமை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிரிய விருத்தம்.

ஆன்பகன்மனத்தினுறு மாதர வில்லாதானுந்
துன்புறு சோம்பினுஞ் சூதுறுகுணத்தினுன்
கொன்பரிபாயத்தானுங் கூவின வனத்தின்வாழு
மின்பனை நினந்தபோதே யெழுபிறப் பல்லனிற்கும். ... (உச)

சேனிடைபுறையோனுஞ் சிறந்தகூவின வனத்தத்
தானுவாலயத்தின் முன்போய்ச் சங்கரற் புகழ்ந்துநோக்கப்
பூணுமன்புடையராதிற் புலிமிசை துறுசன்மங்
காணியாயமைந்த பாவங்கழிந்து பேரறத்தைச் சார்வார். ... (உசு)

ஆவ்விடைத் தேவதேவ ரம்மையோடுறைவொன்றுஞ்
செவவிதினவரைக்கண்டு சேவிக்குந் தன்மைபெற்றோ
ரெளவியவினையினை யருங்கதிக்கிறைவராதிச்
செவ்விய சிவலோகத்துச் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பரென்றும். ... (உசு)

ஆதலானெம் முயற்சியானு மெவ்வகையினுந்
வாதனையொழிப வேண்டினு வயின் வணங்கவேண்டும்
போதமுந்தனமும் வாழ்வும் புத்திமுத்திகளுமெய்தங்
காதலினைநீடுவெல்லாங் கையினுமலகமாமே, ... (உசு)

திருவைகாஜர்ப் புராணம்.

சு

ஒருபொழுதேனு மன்பாமுனாத்தொழி வைகாமேய
தருமவெள் விடையினர் தஞ்சரணங்கள் வணங்கினோர்க்குக்
கரதலத்தமுத மெய்துங் காமிய மனைத்துஞ் சேரு
மரவணி சடையத் தேவர்க்காகிய நாமமேழே. ... (உஅ)

* வில்வவனேசர் நல்ல வியாக்கிரவீசர் வேதன்
மல்குறப் பணிந்த வீசர் மைந்தனை யளித்தவீசர்
நல்விழிய ருளுமீசர் நல்லரியீசர் வேடந்
கல்கலின் முத்தியின்பமணித்தருளிசரென்பார் ... (உக)

* இன்னநாமங்களோ முந்துயிலுணர்ந்தெழுந்தகாலே
நன்னர் வெண்ணீறு பூசிராடுகைகுவித்துக்கொண்டு
பன்னரு மன்புவாய்ந்து பளகறத்துதியாறிற்போ
ரென்னரேயானு மன்னாரிருங்கநீக்கிறைவராவார் ... (உஃ)

* மாநிலம்புகழும் வில்வ வனத்தமர்தம்பிரானார்
பானலம் பொழியுங் காதைமான்மியம்பகர வேண்டின்
மேனலங்கொடுக்குமன்னநாதரேவிளம்பலன்றி
பூனமிலனந்தனாவுமுனாசெயமுந்துங்கொல்லோ ... (உ௧)

* வன்மைசால்தெய்வவில்வவனத்தமர்பெருமான்காதை
யுண்மைசால்குதமேலோனமிசத் துவந்துவாழந்
தண்மைசான்முனிவர்கேட்பத்தழைந்தினிதுரைத்தவாறே
யெண்மைசாலியானஞ்சொல்வேனியாவருமகிழ்ந்துகேட்ப ... (உ௨)

ம ட் க் கு க ளி ளி ரு த் த ம்.

கோவமுனிவுடனடுவன்கொலைக்குரியவுடனடுவன்
வாலுமிகத்தோயாரோமடியுமிகத்தோயாரோ
கோவினாயர்மாலுரக்கொம்பருயர்மாலுரக்
காவினிந்திருப்பாரேகராயினித்திருப்பாரே. ... (உ௩)

கந்தமலர்வனம்பணிவார் கடவுள் வில்வவனம்பணவார்
நந்தியடிக்கண்டாரேநடுவனடிக்கண்டாரே
புந்தியெழுமாதரையேபுகழுமெழுமாதரையே
வந்தனைசெய்திருந்தவரேமகத்துவமெய்திருந்தவரே. ... (உ௪)

— உரை —

தேப்பெற்ற நெடியகடலைத்தானையாதத்தரிக்கும் பூமகட்டுநேத்தி
ரம்போலவிளங்கும் அழகிய நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கின்ற முனிவர்
கள், சிவபெருமான் திருவருள் வளரப்பெறும் சூதமுனிவரைப்பணிந்து
இவ்வுலகுதழைப்பச்சலதிபருகிப்பொழியு மேகம்போலும், மறைக்கடல்
பருகிப்பொழியுமலரகிதனே. சுந்திரனைச்சடையிற்றரித்த சிவபெருமா

ஊது திவ்வியசரிதைகளே முன்னம் சொன்னதில், உத்தமமாய் ஒப்பிலாதாய் தவத்துக்குடமாய் பத்திதருவதாய் விளங்கும் வில்லாரண்யசேஷத்திர மொன்றுண்டென்றுரைத்தீர். அக்கதையினமுதத்தைப் பருகவிரும்புமடியேங்கட்கு விரித்துரைக்கவேண்டுமென்ற முனிவர் களசம்பூரிக்க ஸ்ரீவில்வவனேசரைத்துதித்து, முனிவர்களே நாம் சொல்லப்புகும் இச்சிவசரிதையைக் கேட்பவர்கள் பாவத்தீர்த்து பிறவிக்கடலினின்று நீங்குவதன்றி இம்மைக்கண் அறம்பொருளின் பமரூபவித்து மறுமைக்கண் விடெய்தல் திண்ணமாதலின் சித்திரம்போலுமசையாது. ஒருகிளை வாகக்கேண்மினென்று புகல்வராயினர். இவ்வுலகினுள்ள பலதலங்களுக்குமுற்றோன்றி, வலஞ்சுழிக்குங்குருகிரிக்கும் வடமேற்கில், இரண்டு குரோசத்திலும், புறப்பயத்துக்கு மேற்கு ஒரு குரோசத்திலுமுள்ளது, வில்லாரண்யசேஷத்திரம். அது முச்சிறப்பிலுஞ்சிறந்து பூமிபுரம், வில்வவனம், பிரமபுரம் திருவைகாவெனப்பெயர்ப்பெறும் அத்தலத்தை நினைப்பவர்க்குமிதிப்பவர்க்குத் தெரிசிப்பவர்க்கும், முத்திகிடைக்கும். அத்தலப்பக்கத்தம்பவர், அமரராவர், தங்களுக்குற்ற விடைபூது நீங்கியங்குருமுர்த்தி சன்னிதியில் சப்தகன்னிகள் மகிழ்ந்து இன்னமுந்தவம்புரிகின்றனர். ஆங்குள்ளவியமதீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தமென்றும் தீர்த்தங்களைக்கண்டவர், உண்டவர், ஆடகிளைத்தவர், ஆடினர், அறமுதனான்கையுமடைவார்கள், அவண், அயன் மாண் முதலியோர்போற்றச்சிவபிரான் சருவரக்ஷகியோடெழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அக்கடவுளை அன்பிலாமலும், ஆசையிலாமலும் சேரம்பல் வஞ்சகம் பரிபாயமாயானாலுங்கண்டமாதீரத்தில் சகலதுன்பமுமகலம், ஊரத்தில் வதிபவரும் இக்கவிலாவனத்துறுஞ்சங்கரன் சன்னிதியினின்று புகழ்நினைக்கின் சதஜென்மத்துள்ள பவங்கழிந்து புண்ணியமடைவர், இறுதியிலுமழிபாத அத்தலத்தம்மையோடுறையும், அத்தனைக்கண்டு விதிவழாது சேவிப்பவர் வினையிங்கிச்சிவலோகமடைவர், ஆதலால் சென்மவிடாய்திர வெண்ணிவணங்கினர்க்கு, ஞானம், தனம், வாழ்வு, புத்தி முத்திகளும், இன்னம் நினைத்ததும், கரதலாமலகம்போல்கைகூடும். அன்போடு, ஒருபொழுதாவது வைகாலின் மேயபுண்ணியவிடையினார் சரணத்தைப்பணிந்தவர், கைக்கமுதமெய்திக் காமியமனைத்தும் பெறுவர் இக்கடவுளினது திவ்வியநாமமேழையுந்துயிளங்கிய காலையில் திருவெண்ணிறணிந்து கைகுவித்து, அன்புடன்றுதிப்பவர் யாவராயினுங்கதிக்கிறைவராவர்களெனச் சூதபுராணிகர் சொல்லியருளினர்.

தலமகிமைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சு ச ரு க் க ம் உ ஐ. தி ரு வி ரு த் த ம் டு உ.

உ.

சிவமயம்.

கைலாயநாதர் வரவும் பூமிபுரமென்னும்பெயர் வரவும் உரைத்தசருக்கம்.

க ளி த் து னை.

பதிகம்.

வன்னிகுண்டத்தினுதித்துயர்மகத்துவதவத்தோய்
நன்னர்மேலியசுவிளவனத்தமர்நாதன்
பன்னரும்புகழ்க்கதைச்சுதையறமெலாம்பருகி
யின்னநீர்தரத்தெரித்தியென்றருந்தவரிசைப்பார். ... (க)

* வெள்ளிமால்வரையினினுவிற்றிருப்பவர்வரவும்
வள்ளிதாகியபூபுரப்பெயர்வந்தவாறுங்
கள்ளுலாமலர்வில்வக்கானப்பெயர்க்கலப்பு
மெள்ளருந்திறக்கூற்றுவன்சருவந்தீரியல்பும், ... (உ)

* நடுவனார்விமோசனமும்நடுவனார்தீர்த்தங்
கடுவிராங்களத்தெம்பிரான்களிநிசிப்பெருமை
யடுகிறற்றவாவக்கினித்தீர்த்தம்வந்ததுவும்
விநிதன்மேவுறாவிதிபுரமாகியவியல்பும். ... (ஈ)

* வரியிறைச்சரும்புளர்தருகிருத்துழாய்வனையு
மரிசெய்ப்பூசனைநனைமகிழ்ந்தவன்பெயரடைந்த
பரிசுமுப்புரிநூலணிவிப்பிரன்பயந்த
வொருசுதற்கிருவிழிபொளிபெறவுதவியதும். ... (ஈ)

* ஏழுமாதர்தம்வரவுமேழ்நாமத்தினியல்புஞ்
சூழியிப்பெலாம்வளர்ப்பவளென்றறொல்வமைக்கு
வாழுநாமமொன்றுற்றதும்ற்றதும்விரித்துத்
சாமுமாதரசுகுணர்பெனச்சூதனுஞ்சாற்றும். ... (ஈ)

மன்னுளாடியசங்கரனாயினைவரவு
நன்னுநன்றுபெரறிவுடைநற்றவர்கேண்மின்
முன்றயாவோடோர்கற்பத்தின்மறையெலாமுழங்க
வொன்னுமால்விடைபூர்ந்துமெப்ப்படையுடன்சூடி. ... (ஈ)

கஉ

விருவைகாஷிப் புராணம்.

வெள்ளியங்கிரியுறையுறையாகியவிமல
 நெள்ளரும்பெரிதாயவோரினவினையாட்டால்
 வள்ளலங்கமர்கணத்தொடுமெழுந்துவான்வாழ்த்தல்
 சுள்ளுலாமலர்க்கால்பொழின்முனிவராச்சிரமம். ... (௭)

கோடுமல்லியுண்ணியவரைகளுங்குனிர்ந்
 ரோடுமோடையுங்கண்டகமகிழ்ச்சிமிதாரப்
 பாடுசேர்கடற்பாரிடையுற்றனன்பலவாங்க
 காடுங்கற்பகநாடுநேர்ககமுங்கடற்கு. ... (௮)

சையமால்வரைத்தடத்தினிறுறகுறுமுனிவன்
 சையபாத்திரநீர்விரைந்திழந்துபார்க்கர்து
 வெய்யவெட்டுவருறைந்திடுகுறிஞ்சியைவிரும்பி
 மையிலாரமுமாரமுந்திரைக்கரம்வாரி. ... (௯)

பாலேமானிலமறவரும்பணிந்திடவிரைந்து
 கோலமுல்லையிற்சென்றுபல்குருந்தினைத்தாங்கி
 கீலமாமலர்மருதநன்னிலத்தினிற்பாரந்து
 வேலைகுழந்திடுநெய்தலைவிரைவொடுராடி. ... (௧௦)

பூத்தநாமரைகுவினைகல்லாரமும்பொலிந்தே
 யார்த்தசாரசங்காரண்டமன்னமுஞ்சிறந்து
 அய்த்ததாய்மலரணந்தினவண்டிகடொளித்த
 வாய்த்தசுகளமருடச்சிறுகாறுவயங்கி ... (௧௧)

க ளி றே ரு த் த ம்.

தாவுதாததிதாதுமைமாதலை
 மேவுபாதிநிலில்வயிலாங்கலி
 கூவுகோகிலங்கோதினமாந்தருத்
 காவுஞ்சேர்ந்துகதித்தெழின்மன்னியே. ... (௧௨)

கண்டகாலையகங்கஞ்ஞலையு
 மண்டில்வேண்டுமருத்தம்பலிக்கவு
 முண்டவர்க்குமெஞ்ஞானமுறக்கவும்
 விண்டுதோய்த்தவர்க்கிடைச்செல்கவும். ... (௧௩)

பாங்குடனவளப்பந்தருகாவிரிப்
 பாங்கரெய்திப்பரையுடன்பொங்கமா
 மாங்கணுள்ளவதிகையக்கண்டிறை
 யோங்குமின்பொடொருத்தாஞ்சொல்லவம் ... (௧௪)

திருவகாஷூர்ப் புராணம்.

கந.

கோடுலாவியகுன்றளிகன்னியே
யோடுகாவிரியோங்கும்வளத்தினு
வீடுகாலமுநின்றிடுமோர்தலந்
தேடியிங்குவசிக்கவியைந்தனம். ... (௧௫)

இயைந்தகாரணமியாதேனிலன்பர்நம்
முயர்ந்தவார்பெள்ளியோங்கலினையுதற்
கயந்ததன்மையராருதலாலவர்
நயந்துபூசித்நந்தகதிகேரவே. ... (௧௬)

விரிகொண்மேதினிமேவியமானிடந்
பரிசிறந்திரிபக்கிலிலங்குக
ளரிபெருநம்மடியவண்ணங்கியே
தரிசனஞ்செய்துசன்மமொழிக்கவே. ... (௧௭)

என் னுமங்கையோடின்புலுகாஷிரிக்
கொன்றிரண்டுருரோசத்துக்குத்தரந்
துன்னுதிப்பியசுத்தந்தருந்தலத்
தன்னிலிங்கமதாக்கவமர்ந்தனந். ... (௧௮)

உறைந்துகாந்தையோடுண்மகிழண்ணலைச்
சிறந்துகாந்திசெழிக்குமைக்கண்டனை
நிறைந்தபார்மகன்கண்டநிரேயமா
யுறைந்ததெய்வவுருவமதாக்கியே. ... (௧௯)

தய்யவெள்ளிச்சுடர்க்கிரிவாசரா
மையர்நம்மிசையம்மையோடெய்தினுந்
செய்யும்புண்ணியசித்திபலத்தியா
முய்யவந்தனரென்றகமுன்னியே. ... (௨௦)

மன்னுமானந்தவாரியின்மூழ்கிச்செம்
பொன்னினுனமை பொற்புக்கடத்தினுந்
பொன்னிரீர்கொடுபூதகணத்தரைந்
கன்னியோடுங்கனிந்துநிராட்டியே. ... (௨௧)

அறுசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பீதாம்பரத்தினுமொளிபெருகுமணிநற்பணியானுஞ்
தோதிகச்சந்தனத்தானுஞ்சிறந்தநிறத்தச்சுதத்தானும்
போதாலிசைந்தசரத்தானும்புனைமாலதிசண்பகத்தானும்
தாதார்தனவுசாதிவனசுக்கலாரமலரானும். ... (௨௨)

கச

நிருவைக்காஞ் புராணம்.

சொன்னத்தமைத்தமலரானுந்துளவும்வில்வக்கிளையானு
மன்னியவாருங்குருந்தானுமருமந்தாரமலரானு
துன்னிய நவமணியானுந்துபழிபவையானு
நன்னர் நைவேதனத்தானு நறைகொண்டுகிங்குங்கனியானும். (உ௭)

புகநாகவலியானும் புகழூரஞ்சனத்தானும்
வாகுபெறுமந்திரமுறையாய் வழுத்திச்செலுத்துமலரானு
மேகத்தசனிக்ஞரனிகாத்தவித்ததொனியாத்திபத்தானும்
வாகுக்கவரிக்கொடையானுமயிலினிறைவிதிறியானும். ... (உ௮)

நிருத்திதமுறையானுநிலர்விமலத்திருப்பதத்திற்
சருத்தைச்செலுத்தியுபசரித்துக்கனிந்துபுசைதனையியற்றி
யுருக்கமுடனேவலஞ்சூழ்ந்துரோமஞ்சிலிர்ப்பப்படிந்தெழுந்து
காத்தைப்புடைத்துநடமாடிக்கண்ணீரரும்பத்துதிதொடங்கும். (உ௯)

எழுதிர்க்கழிநெடிலாகிரியியிருத்தம்.

தேவதேவநாதவன்பர்சோவாரம்வைத்தவா
தேவிராயகாலிளங்குதிங்கடங்குலேவணியா
முவருருவமுலருக்குமுதன்மையாஞ்சதாசுவா
வாவலோமொதிநூலரிந்துரைக்குமையனே. ... (உ௯)

அத்தித்தவிச்சுவம்புரக்குமையதேசிகா
வுத்தமத்தவத்தனன்னவுருவெடுத்தாந்தனே
சத்தமுக்குணங்கடந்தசோதியையநாதியே
மொய்த்தமாயைவைக்கடித்தமொய்ப்புலாவுசம்புலே. ... (உ௯)

காயம்வரம்மனத்தினுனங்காணுதற்குமுதவா
மாயனார்ச்சனைக்கையந்தமங்கனப்பதத்தனே
அயதாபரங்குணந்தொடர்ச்சியொன்றுமின்றியு
மோயுமன்பரைப்புரக்கவருவெடுக்குமொருவனே. ... (உ௯)

கைலேவள்ளிமலைமிருத்துகாசினிக்குள்வந்தநின்
செயலினுன்மனத்தினிட்டித்தியும்பலித்தனன்
னயமிருத்துசெய்தல்செய்தநன்மையுங்கதித்தநன்
மயமிருத்தநின்பதவன்ங்கிமன்புசெய்தலால். ... (உ௯)

போற்றிபோற்றியென்றுரைத்தபூமகட்கிரங்கியே
யேற்றினார்தியுண்மகிழ்த்தெழுத்துவந்துமுன்புநின்
முற்றுபூசைசெய்தவன்றனாவமென்னவென்னு
நின்றவாநின்பாதபன்றிநினைதல்பாசெனச்சொல்லாள். ... (௩௦)

திருவைகாஞ்சர்ப் புராணம்.

கடு

இத்தலத்தையாவதே அமின்புறத்துதித்தபேர்க்
கத்தம்விந்தைபுத்திமுத்தியருள்வதேயென்றாவமென்
றுத்தரம்புகன் அபூமியுண்மைகண்டுநல்லதென்
றத்தரக்கணத்திலிங்கமாகமெய்மறைந்தனர். ... (௩௬)

மறைந்தபின்புபூமிதேவிமத்தக்கணத்தனை
நிறைந்தவன்பினுவணங்கிரித்தருக்குவப்பதாய்
மறந்தவிரந்தவிச்சுவக்கன்மாவையங்கழைத்துயின்
சிறந்திலங்குமணியினுஞ்செம்பொன்னுஞ்செழிக்கவே. ... (௩௭)

சிகரமண்டபத்தனஞ்சிறந்திலங்குகோபுர
மகிதலத்தொடர்ந்துயர்ந்தமதில்களே முடிந்திறுந்
திகமுமாவரணவிலேகர்செழிக்குமாலயங்களு
மகிமைமேடையொடுகருத்தன்மகிழவாலயஞ்செய்தாள். ... (௩௮)

தனதுபேர்தலத்தினுக்கேயைத்துவைத்தரன்றனை
மனதுகந்துபூசைசெய்துமகியினங்கிருந்தனர்
வனசமொத்தவதனியவனிமகள்வகுத்ததாகையாற்
புனிதமிக்கமெவுபூமிபுரமெனச்சிறந்ததே. ... (௩௯)

புகழ்விளங்கியுரையோடெய்திபுகைபரந்தபூபுரத்
தகமகிழ்ந்தோர்கணமரைக்கணந்தரித்தமானிடர்க்
ககமிகுந்தபிரமகத்தியாதிபரதகங்கண்மின்
னிகல்சிறந்தவிரவிகண்டவிருளெனப்பறக்குமே. ... (௪௦)

பூதநாதர்வரவுமாதிபூபுரத்தின்வரவுமயா
மோதினம்புவித்தலத்தருய்யவென்றிரங்கியே
கோதில்வில்வவனமும்வந்தகொள்கைகேண்யினென்றுபி
னாதினாலையோதுகுதரந்தணர்க்குரைப்பரால். ... (௪௧)

உலகமுய்யும் யாகத்திற்றேன்றிய சூதபுராணிகரே நன்மைபய
க்கும் வில்வவனத்தெழுந்தருளிய கண்ணுதற்கடவுள் கதாமிரத்தையெ
ல்லாம் அடியேம்பருகப்புகட்டி யெமதினன்னல்களைக்களைந்தருளவேண்டு
மெனவருந்தவருரைக்கச் சூதர்புகல்கின்றனர். நீவீர் கேட்டது சாலவு
நன்மைதரத்தக்கதாதலின், முதலில் அரன்வரவுரைக்கின்றனம் அன்புட
ன் கேட்பீராக, முன்னோர் கப்பத்தில் கைகைப்பிரானோர்வினையாட்டாக
உமாதேவியொடு விடைபூர்ந்து பூதஞ்சூழ வேதம்போற்றப் பொன்னுல
கேற்றத்தென்றிசைநோக்கிப் புண்ணியநதிமலைநாடுநகரங்ஈடந்துகுறுமு
னியவன்மையினுமிங்கிச்சையையினின்றிழிந்து ஐந்தினையிலும்விரிந்து கா
வும்பூவும்பலபகூலிகளும் பொலிந்து கண்டவுடன் சகலபாவமு மிரியச்

செய்து கதியளிக்குங் காவிரிநதியைக்கண்டு கனித்து இமையமன்ற உமையவளே இக்காவிரியின் வளப்பத்தாலிங்குவசிக்கத்தருளவேண்டும். ஏனெனின், உலகுளோர்நம் கைலையையடைந்து தரிசிப்பதரிதாதலின், மால்கானுமலரடிதரிசித்து, முத்தியடையும்பொருட்டேயென்று, அம்பிகையுடன் காவிரிவடாதுபாங்கர் முன்றுகுரோசத்திலோர் திவ்வியஸ்தலத்தில் இலிங்கயுருவமாகவெழுந்தருளிய அண்ணலையுமாதாவையும் பூமகன்கண்டு தேவுருக்கொண்டு வெள்ளிமால்வரை வீற்றிருக்கும்பெருமான் நம்மிடம்வசிக்கவென்னபுண்ணியஞ்செய்தன மென்றானந்தித்துப் பொன்னினமைந்த சூண்டுகையிற்பொன்னி நிரோடுத்துவந்து அவ்விறைவனோடிறைவிக்குமபிடேகஞ்செய்து திவ்வியமலராலருச்சித்துச்சோடசோபசாரம் ஸநவேத்தியம் பலம் தாம்பூலம் விதிமுறையளித்துப் பஞ்சவாத்தியமுழங்கத் தீபாராதனஞ்செய்து வலம்வந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகப்பணிந்து கைகொட்டி நடமாடி ஆனந்தக்கண்ணீரரும்ப அங்கம்புளகித்து, முன்புரின்று சிவபெருமானது, திவ்வியநாமங்களாற் றேத்திரஞ்செய்து நின்றனன். சங்கரன் அப்பூமகனன்புக்கிரங்கி முன்புதோன்றி உனக்குவேண்டும் வரமியாதென வப்பூமகன் எனதிறைவ நிற்பத மலரை நின்தலன்றியாதுவேண்டும், ஆயினுமித்திவ்வியதலத்தை யன்புடன்றுதிப்பவர்க் கிம்மைமறுமைப்பயனையளிப்பதேயென்று கேட்டபடிக்கொடுத்து இலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர். பின்பு அரணைவ னங்கி விச்சுவக்கன்மாவையழைத்து மணிமினும் பொன்னினும் கிசர கோபுரமதில் மண்டபம் தளம் ஆலயமுதலியவைகளை அமையச்செய்வித்து தனது பேரத்தலத்துக்கிசைத்துச்சிவபெருமானைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனளாதலாற் பூபுரமெனப்பெயர்பொலியுமதலத்து அரைக்கணமேனூந்தரித்த மானிடர் பாவம் இரவிகண்டபனியெனப்பறந்து அவர்கள் பேரின்பத்தைப்பெறுவார்கள்.

கைலாயநாதர்வரவும் பூமிபுரமென்னும்பெயர் வரவுமுறைத்து சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் ௬ - இதிருவிருத்தம் அஅ.

௭.

விவமயம்.

நான்காவது வில்வவனமென்னும்பெயர்வரவுச்
ச ரு க் க ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிஸாகிரியவிருத்தம்.

மேலொருகாலசற்பாந்தமதனினைஹவேதமனைத் தும்வெருண்
டேலயமா குவமென் றநடுங்கியிரங்கியிலங்கொளிசேர்
நீலகிலாவேரியாமரகதநித்திலமுதன்மணிபு
மோலமோடரிதுறைமலர்களுமுளரிகளுறைநிறையோடைகளுதம். (க)

வரையும்விசித்திரசித்திரபந்தியும்வாய்ந்தரிபிரமன்முதற்
சுரர்முனிவரர்கந்தருவரியக்கரசுரர்கின்னரர்கித்த
ருரைததியுஞ்சிந்தாமணிமயமெனவோங்கியநெடுமனையு
மருவியகையையடைந்தங்கெழி லுறுமணிதிகமுஞ்சிகரம். ... (உ)

புனைமகில்புடைவளையாலயமிடைமணிபொலிதிகழ்சிகரமிசை
வனமிசைவிரனவசுத்திகள்சுத்திவளேந்திடவாரசங்கத்
தொனிறுந்துமிபேரிகைபூரிகைபலதூரியமிவைமுரலக்
* கனசாரங்குக்குலுமணமெங்குங்கமழ்தரவளமைபுடன். ... (ங)

அலைபயில்வரநதிரனினசடைமுடியினையிளமதியொளியும்
விலையுயராதனமிளிரொளிபழகிபவியனுறுபுனைகலனுங்
கலைமதியரியெரிபயில்விழிபணிபவர்பயம்விலகியகரமு
நலமகிழ்தருமகிமையுமுளவிதைவனைநளிர்மலைகளுடனே. ... (ச)

கண்டவெண்ணி வினையமொடு சிந்தை கனிந்தெட்டவயவமு
மண்டல முறமெய் படிந்துவகையின் மொழிமாற வெழுந்துருவங்
கொண்டமரர்க்கு முனையதாய் வருகுருபரமகதேவா
வண்டர்குழாமர்ச்சனை செய்யற் புதவவயவதரநாதா. ... (ரு)

நினரையாள் சங்கரவயனரியுருத்திரனெனவுருவெடுத்தே
யானசராசரம்யாவும் படைத்தனித்தழிக்டும் விச்சுவவதிகா
ஞானமுதவுருருதாயருள் தந்தைவினாவசகாவாகி
மானிலமுமுதந்தன் மயமன்றி மறுத்தொரு மயயில்லோய். (க)

நின்னுடைநெட்டுயிர்தன்னில் விளைந்துறை நிறைமறையாமதன
லின்னருள்பெருகியுமைந்தர்கனென்று நினைந்துபுரப்பவனி
மன்னியவுன்னதுபாலனத்தால் யாம்வளர்பவர்கதேவா
முன்னிய கற்பமுடிவின் மடிவுன்னி முயன்றுணையுற்றனமே. ... (எ)

* கனசாரம்--கருட்பூரம்.

க. ௨]

திருவைகாலூர்ப் புராணம்.

காலனைவென்றருள் காலாசுகமருள் கர்த்தவிக்ருதி நயனா
குலதாரபணியன் பர்கள் களைநனைநங்காமகலங்கா
வேலையினுனெழுபயமுறுமெம்மைவிடாது புரந்தருனென்
வேலையிடுஞ்சதுமதைநிரமுறவருளோங்கியசங்கரரும். ... (அ)

மடிசுவமெனநனி பயமுறுமறைமனமகிழவமுத்துவர்நீர்
முடிவுசமுன்னிவெருண்டிடலொழிகமொழிந்திடும்வகைகேண்மின்
புடவியின்வரமருள்காவிரியெனவொருபுகழ்ந்திபுளதந்நீர் *
படரொளிபயிச்சரமசரமும் வினைவிளைபற்றவகிடெய்தும். ... (ஆ)

அத்திமத்துக்குத்தர திசைதனினநாயுறுபுகையளவை
வித்தாரப்பூபுரமுண்டதசயம் விண்டவர்கண்டவர்கால்
வைத்தனருன்னினர்காமியமுறநிருவாணமெய்துவர் கைலை
யித்தாரணிமுழுதழியிற்றுமழியாதெம்மது கருணையினால். ... (ஈ)

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்.

அத்தலத்தினின்புனைத்தவரகம்விலங்கவிலங்கமாய்
மைத்தடக்கணிசத்தியாவும்வளர்க்கவல்லவருடனியா
மெத்தினத்தினுமெத்தநத்தியிருப்பமற்புதமாகையா
னத்துமச்சம்விடுத்தடைந்தெமையன்போடாகமவிதியினால். ... (க)

மிச்சுழைசுபுரிந்துகூவிளவிடபியருவமெடுத்தநீர்
முந்தியத்தவமுயலின்யாவு முடிந்து முடிவிலர் நீவிரென்
றக்கினிக்கணர் சொல்லவாரணம் யாவு மகமகிழ வாடியே
யக்கணம் புலிசென்றுசையைகத்தினுற்பவ மாகியே. ... (கஉ)

நின்மலப் புனலாகி நன்மை நிறைந்து தாய்மை சிறந்துமா
கன்மடத்திரளாமகங்கள் கடிந்தகாவிரிகண்டிகந்
தினமனத்தொடுமுழ்கிவானவரெழிலுருக்கொடுவடதிசைப்
பொன்மதிற் புனையாலயம் பொலிபூபுரத்தினை நாடியே. ... (கங)

வந்துகண்டு வணங்கியாவும் வளர்க்க வல்லவன் பாகர்பாற்
சிந்தையன் பொடுசென்றடிக்கடிதரிசனஞ்செய்திறைஞ்சியே
விந்தைகண்டு வியந்து காவிரிமென் புனற்கொடுவந்துவர்
தந்திவண்ணரையம்மையொடு முழுக்காட்டிவாத்தியமதிரவே. ... (கச)

தாய்மருமலர் சத்தனம் பணிதயிறித்துபசாரமாய்
வெய்யகனலுறைதாபிபகைவேத்தியங்கனிபாகிடு
செய்யசகிநீராஞ்சனத்தொடுசித்தமகிழ்ந்தருச்சித்தபின்
கையெடுத்திநடித்துகத்து கனிந்துகோயில் வலஞ்செய்தே ... (கரு)

* விருதி—வேறுபாடு.

* புனை—யோசனைதரம்.

நசர்நண் புதுபூசை செய்து பேரின்பவாரியின் முழங்கியே
யாகிலிறையருளாலிரும்பயமன்றியவ்வுழைவில்வமாய்
வாசஞ்செய்து தவம்புரிந்த வவ்வகையினுனத்தலத்தினை
வீசுபுகழ்பெறுவில்வவனமெனமேதினிக்குள் விளம்புவார். ... (கக)

அந்தவனத்திலிருந்ததால் வில்வாட வீசரெனப். பெயர்
வந்தவகையிலும்பகந்தனை வழுத்து மவர் கேட்டவர்கன்பா
வந்தொலைந்துபலன் சிறந்*புபவர்க்கமும் பெறுவார்கன்பா
சந்தவிர்க்கு மறந்தழைத்து சுகந்தரும் புனிதந்தரும். ... (கக)

இக்கதைச்சதை சூதமுனிவரியம்பவிண்டனனகரினும்
கக்குமணியணியிறைவரணியில்வாரணியமெனவந்தது
மிக்கனைப்பொடித்தாற்குவில்வவனேசரென்பெயர்வந்ததுந்
தக்கதெனவானந்த மாகியதவர்க்குச்சூதருரைப்பதால். ... (கக)

* அபவர்க்கம்—முத்தி.

உலகிற்சிறந்த ஸைமிசவனத்துறையுந்தவசிரேட்டரே. ஆதிமத்தி
யார்தரதெனாகவிளங்குகின்ற பூதநாதனது வரவும், பூபுரமென்னும்
பெயர் வரவுமோதினம், இனி வில்வவனமெனப்பெயர் வரவுரைக்கின்ற
னம் கேண்மின், முன்னம், ஓர் கற்பாந்தத்தில் வேதங்கள்முற்றும்பய
ந்து இக்கற்பத்திற்சிறிற் நாமும் லயமாடி விடுவமெயென்று நடுக்குந்துத்
திருக்கைலாயத்தையடைந்து, சிவபெருமானையுமுமையவனையுங் கண்டு
பணிந்து மனங்கனிந்து ஹே: சங்கர, நினதுயிர்ப்பில் வந்த புத்திரனாகிய
வெம்மைப்புரந்தருளாவிடினிக்கற்பத்திற்சிறிற், மடிதலடைவோமென, அ
க்கருணைப்பிரான் மகிழ்ந்து பூவுலகில் நினைத்தவை முற்றுந்தரும். பொன்
நிரதிக்குத்தரம். அரைப்புக்கையளவில், உலகமழியினுமழியாதோங்கும்
பூபுரமென்னுந்தலத்திற் சென்று, எம்மைப்பூசித்துக்கூவிளவுருவங்கொ
ண்டுதவமுயல்வீராயின், யாவுமொழிந்தும், நீவீரொழிவினீராவிரென்ற
ங்கணனுரைப்ப, ஆரணியிபாவுந்தாரணிசென்று பவம்போக்கும்பொன்
நிரதியைக்கண்டின்புற்று ஸ்நானஞ்செய்து, கடவுளருருக்கொடுதிரும்
ஞ்சனந்தாங்கிப்பொன்னினமைந்த, ஆலயம்பொலியும் பூபுரத்திற்ருவந்
து சர்வரட்சகிபாகனை வாத்தியம் நாதிக்க, அபிடேகஞ்செய்து பெர்
ந்துகில் சந்தனம் மலர்களால் அலங்காரஞ்செய்து அருச்சித்து நைவேத்
தியதுபதிபசோடசோபசாரமுஞ்செய்து வலம்வந்து பேரானந்தத்து
முழுகிச் சிவபிரான் பங்கத்து வில்வவுருக்கொண்டு தவம்புரிந்து தங்கள்
ச்சந்தகர்ந்து நின்றனவாதலின், இந்தத்தலத்துக்கு வில்வவனமென்னும்
பெயரும், இதிலெழுந்தருளியபிரானுக்கு, வில்வாடவீசரென்றபெயரும்,
வந்தனவென்று சொல்லிப்பின்னுஞ் சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றனர்.

வில்வவனமென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ ச ரு க் க ம் ச-க்கு திருவிருத்தம் நாகு.

௮.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது இயமன் கர்வபங்கச் சருக்கம்.

இன்றுமொருகாறையுண்டதுபுதுவாய் வியாக்கிராஹுதனென்னுமேத
பன்னாமவர்லின்டவர்சலிகபாம்பெறுவர்முன்பாஞ்சாலதேயமதனிற்
மன்னுஞ்சொப்பமென்கன்னசரிஹுன்மறைச்சருகிசாத்திரமனைத்து
நின்னயமதானபொருள்கண்டுகைந்தகண்டதவநிதியென்றும் வன்னியொ
ருவன். (க)

துவாமதனில்லவாழ்க்கையைத்துறந்தகமகிழ்ந்தின்புதுமனத்தனுகி
வளமைபெறுபுதுவன்பலமுற்றவுமகத்துவவாழ்த்துற்றவருஞ்செய்கவு
முலாமகினினைந்துசென்றங்கங்குதித்திபுயர்தவவனந்தலங்க
முலாதெலாத்நேடிவருகாலெனையிதுபொன்னியுற்றதிரத்தனைந்தே. (க)

புண்ணியசொருபமாய்நின்மலர்பொலிசலிலுபுரிதமதாய்ச்சிறந்து
தண்ணியினிந்தமல்லோலமாமுசலினைசந்துகாதம்பமாட
லின்னுயரும்ருகாமரங்களைக்காஹுதநிலிதிருதியலைகண்ணைப்ப
வண்ணவரிசொதுகனியழிந்தறையின்மகினையமருவுமிருகாநிறைந்தே.
வளர்பலாக்கருவிமாதாநிதேரங்கன்பலமன்னவெருநன்மைதழைய
விளமைபெறுமெழிவுலோபாமுத்திராங்குசமுமிசையவரவிந்தவதன
மனிதமுற்றசெந்தாமரைப்போதுகரமினமக்கிச்சக்கிரவீக்குய
மொனிர்பவளவதவநரகீர்த்தியலைபெயிறுதுரை யொண்ணகையுறுப்ப
டக்கி. (ச)

அவ்விபராகத்துயிற்புட்குதற்றெனிகளறவைசனமாய்விளங்கு
மங்கையுருக்கொண்டுலோகபாவனி யென்னவம்பொன்னிதன்னைநோக்
சங்கையகறையின்*கிருத்திருத்தியநமதுசனனபரிசுத்தமென்றே [கிச்
மங்களைப்பெருகும்சீராடிவெள்ளைமடியமணியக்குநீரணிந்தே. (சி)

கித்தியகிருத்தியமுடித்துவடபாலினுயர்கெடுமெதிற்புடைபராவச்
நெத்திரமிரத்தினியிழைத்திலகுசிகரஞ்சிறந்தலில்வாரணியமு
மொய்த்துவளர்மேதினிபுரத்தினாக்கண்டதிகமோகமாயங்குசென்றே
யுத்தலத்தெல்லாமவளர்க்கவல்லவன்மருவுமண்ணன்மந்திரமடைந்தே.

பொங்கிமுழுவகைக்கொண்டுகளையன்புநிறைபூரணமனத்தனுகி
யங்குமகலிக்கவுருவானவில்வவனேசரடியினைவணங்கியேத்தித்
துங்கித்தவயியத்துத்தலமிதென்னுபரிசுத்தலில்வாடலியினிற்
தல்கிபாதனமிதசவிருத்திறையையுன்னிதற்றவமொத்திருந்தகாலு. (சு)

* காதம்பர்-பா. ௮-ம் அன்னம்.

* சக்கிர-சக்கரவாகப்புள்

* கிருத்திருத்தியம்-கித்தியகன்மம்.

அப்படிச் சிலநாள்கழிந்தபின்போர்வேடனாருவிரவதைக்கும்வகையா
 லெப்பொழுதுமடலியிடைதிரிவன் வருபொழுது மேகியபொழுதுமிறை
 [யாலயத்
 அப்புவிளக்கினைக்கண்ணுற்றதான்மிருதுரோகியாயினுமத்தலத்
 திற்பரவுகானினிடைவேட்டைசெயவில்லம்பெடுத்தாமான்புட்டேடியே.

கொலையென்றுகிணையாது மான்பெடைமுதலாக்*குரங்கினை வதைத்து
 [வருகான்
 மலையாடியொருபேடை மான்பயமெடுத்தோடி வன்னியிடைசரணமெ
 [ன்ன
 கியோஞ்சமாதி விட்டிருவிழிதிறந்துதவறியமியம்மாளை நோக்கி
 யலையாதவயங்கொடுத்தமடிமீதுவைத்தன்புடனணைக்கும்வேலோ. (க)

வேட்டுவனும் வினாவொடுதொடர்ந்துமான்பேடனை விடுவிடாயாவிலு
 [னைப்
 பூட்டுகியமப்பினுன் வாட்டுவேனென்னவப்புன்மைவேட்டுவனைவனனி
 யோட்டமதரர் அடிப்பச்சினந்தெம்மிடையுறைந்தமான் பேட்டைநின்
 [ரண்
 காட்டுவது கடனன்று வந்தவழிதேடெனக்கண்ணிவந்துகிராதனும். (ஈ)

கலிவிருத்தம்.

லில்லெடுத்தடர்களை விரைவிற் பூட்டியே
 கொல்லுவனென வருகுதமவ்வேலையி
 னல்பொருள் செல்பொருளனைத்தந்தானெனப்
 புல்லனல்லறிவுடைப்பூதநாயகன். (கக)

பற்றறுபத்தர்கள் படரெலாந்தனக்
 குற்றதுபோல வந்துதவுகாரனர்
 விற்றழைவில்வவனேசர் வேங்கையாப்ப்
 பற்றவுமுருக்கொளப்பயந்துவேடனும். (கஉ)

கண்டகமயங்கியுட் கலங்குவேகமா
 யண்டர்தம்பிரானுறைந்தமருங்கோயில்சென்
 ரெண்டிபயத்தினுலோடலன்றியே
 தண்டமைக்கூவிளத்தருவிலேறினான். ... (கங)

சித்திரகாயமாந்தேவதேவரு
 மத்தருவடியினிலமர்ந்திருந்தனர்
 புத்தியில்வேடனும்புலப்பயத்தினு
 னித்தியமிதுவெனநினைந்திருந்தனன். ... (கச)

இவ்வகைப்பதன்முழுதேவிப்பூதலங்
கௌவியநிதிவரக்கண்ணுவேட்டுவன்
வௌவியதழமுமுகமறைத்தல்உண்டுபின்
நிவ்வியக்கிளைதனைச்சிதைத்தெறிந்தனன். ... (௧௫)

ஶு. வேறு.

எறிந்தபைந்தழையாவும்வியாக்கிரஞ்
நிறந்தகோலச்சிவன்முடிமீதுற
நிறைந்தவத்தினநிர்மலன்கங்குலா
யுறைந்துகண்டிவூளுமகன்றதால். ... (௧௬)

நாசர்நண்புறுமிச்சிவன்கங்குல்செய்
பூசையாடிப்பொலிந்தனமேனிசி
மாசகன்றொளியைவகறையுற்றிட
வாள்வேடனுக்காயுளுமிற்றதே. ... (௧௭)

அந்தவேலையிலந்தகன்வாயிலி
சைந்தநந்தியாற்றைகவதுயின்றியே
வந்தவேட்டுவன்மருங்கிலனைந்திட
வெந்தையிலவவனேசருங்கோபமாய். ... (௧௮)

ஶு. வேறு.

மறமிருத்தவிவஞ்சஞலயத்
அறையதியாதெனவுமுனையாயுரு.
மறைதனிக்தென்வடிவுகொண்டுகை
யுறையுந்தண்டிடனுருத்தெழுந்தனன். ... (௧௯)

ஶு. வேறு.

எதிர்த்திடுங்காலைமினிதறவர்கைத்தண்டையுங்
கொதித்தசெந்தழலெனக்குலவுமுக்கண்ணையும்
வதைத்திடுந்தொழிற்கொடுமறலியுநோக்கிமெய்
பதைத்தவெங்கதிர்முனம்பனிகையொப்பாகியே. ... (௨௦)

வஞ்சியிருத்தம்.

நிமலராலயநீங்கியே
மெமனாமோட்டமெடுக்கவே
நமவெனப்புசுழந்தநீசைய
விமலர்கீறிவினம்புவார். ... (௨௧)

தண்ணளிக்கொருதாவெனப்
புண்ணியத்திரள்பொருந்தியே
பண்ணுபாதகம்பாற்றிடு
மண்ணலார்நமதாலயம். ... (௨௨)

ஆனதாலிந்தவாலயத்
 தினனாயமன்வர
 வேளிருத்தையென்றன்
 மானந்தியைவழுத்துமுன். ... (௨௬)

நந்திமெத்தநடுங்கிபே
 நொந்துகீட்டிசைநோக்கியே
 விந்தைநெட்டுயிர்விசவே
 வந்துசேணகன்மறலியை. ... (௨௭)

பொருத்துமிருதழைபூட்டியே
 யிருத்திக்குரங்கினையிழுத்தல்போற்
 நிருப்பினுசிரந்திரத்திலே
 விருப்பமுற்கொடுவிட்டதே. ... (௨௮)

ஒங்குமுயிர்தனிலோடவும்
 வாங்குமுயிர்தனில்வருகவுந்
 திங்கொடென்புகள்சிதறவே
 யாங்குநூருண்டலைந்தனன். ... (௨௯)

அலைபுங்காலையவன்புர
 மிலகுமோர்சனமின்றியே
 கலகம்வினைநரகம்மெலா
 முலசலின்றியொழிந்ததே. ... (௩௦)

மறவர்வருவதுமாதியே
 யறவர்மறவரெலாமொன்றா
 யுறுதியாகியுயர்நிலை
 யுறைதல்கண்டெழிலும்பர்கோன். ... (௩௧)

விந்தையென்னவியந்துமேற்
 சிந்தையுற்றகஞ்செய்பவர்
 முந்துநற்றவமுயலுவோ
 ரிந்தவுலகிலியைந்ததால். ... (௩௨)

மறவிபடைமடிவானதோ
 மறவிதான்மடிவானதோ
 வறிகுவோமெனவமரரோ
 டிறையயன்புரமெய்தினன். ... (௩௩)

108

திருவைகாழிப் புராணம்.

கேள் முனிவர்களே இந்த வில்வாடவீசருக்கு, வியாக்கிரநாத
 ரெனப்பெயர்வந்ததைச் செப்புகின்றனம். முன்னம், பாஞ்சாலதேய
 த்தில் குசநாப நகரில் மறையைக்கரைகண்ட தவநிதியெல்லாம் பிரமசா
 ரி, இளமையிற்றுறுந்து யாத்திரைசெய்து படைத்தமாமிக் காவிரிநதி
 யைக்கண்ணுற்று மகிழ்ந்து மங்களஸ்தானஞ்செய்து வெண்மடிவிபூதிரு
 த்திராக்கந்தரித்து நித்தியானுட்டானமுடித்து இத்தினமிழைத்த கிரா
 யிலங்கும் வில்வவனத்தாலயத்திற்சென்று சர்வரட்சாபாகனைப்பணிந்து
 அங்குதவஞ்செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்து, நல்வினைப்பகுதியால்வா
 லயதீபத்தைக்கண்ணுற்று, ஓர் வேட்டுவன் அவ்வனத்தில் வேட்டையாடு
 ம்போது, ஓர் மான் பயந்து, அங்குதவஞ்செய்யும் வன்னியைச்சுரண
 டையக்கண்டவேடன் இம்மானைவிடாயாகல், உன்னையிச்சுணக்கிரையா
 க்ருவனெனக்கூட்டும்போது பத்தர்களைரசிக்குஞ் சிவபெருமான் வியா
 க்ரிரவுருவங்கொண்டு வரவே கிராதன் பயந்து ஆலயத்தளோடி ஓர்வில்
 வமரத்தேறினன். வியாக்கிரமுந்தொடர்ந்து, அவ்விவமரத்தடியில
 மர்ந்தது. பகல் நீங்கி யிரவுதோன்ற, முகத்தைமறைத்த கிரைமுறி
 த்தேறியபோ, அவ்விவம் வியாக்கிரவுருவமாகிய சிவபெருமான்நிரு
 முடியில் விழ, அத்கினம், சிவநிசியானதாலும், அவ்வேடன் ஊனாற
 க்கையில்லாதிருந்தமையாலும், அன்பர்செய் பூசனையிலும், அதிகமாகப்
 பொலிந்தன. அன்றுவைசுறையில், வேடன் வாணஞ்ஞானதால் தென்றி
 சைக்கிறைவன், நந்தியெம்பெருமான் தடையின்றி வேடன் மருங்குசெ
 ல்ல, வில்வவனேசர்கோபங்கொண்டு, வியாக்கிரவடிவம் விட்டுக்கையி
 லோர்தண்டக்கொண்டு வரக்கண்டவியமன், இரவியைக்கண்டபனியெ
 னப்பறந்தோடிவிடவே, அங்குபுழந்து நின்ற நந்தியைப்பார்த்துப் பா
 கம்போக்கும் நமதாலயத்திலஞ்சுசுனவர, ஏன் பார்த்திருந்தனையென
 நந்திப்பிரான் நடுநடுங்கி, சீழ்த்திசைநோக்கித் தனது சுவாசத்தையோட்
 டி, அவ்வியமனைப்பந்தப்படுத்தி நாகிரந்திரத்திற் கொணர்ந்தும் திசை
 யினந்தத்தோட்டியும், குரங்கையிழுத்தல்போல் தூதுவருடமிழுப்புண்
 டலென்று கொண்டிருந்தபடியால் யமலோகத்தொருசுனமின்றி நாகம்
 பாழாகிப் பாடிபுண்ணியஞ்செய்தவர் வேற்றுமையின்றிச் சுவர்க்கலோ
 கங்குடிகொண்டதைத்தாங்கமுடியாமல், இந்திரன் அதிசயமுற்று இப்
 படியுண்டாகக் காரணமென்னையென்றையுறுத்த தேவர்கள் சூழப்பிரம
 லோகத்துக்குச்சென்றனன். என்று கூறிய சூதபுராணிகரை வணங்கி
 அருந்தவர் புகல்கின்றனர்.

இயமன் கர்வபங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் ௫-இ திருவிருத்தம். ஈஊ.

சிவமயம்,

ஆளுவது இயமன் விமோசனமும் இயமதித்தவர
வும் உரைத்த சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடி-லாசிரியவிருத்தம்.

எனவிண்டஞதர் முன்மையர் கூடியியல்பாய்வணங்கி மொழிவார்
முனைகொண்டு வெற்றிபெறுவாரவர்க்கு மொழிவின்றதென்னவயனார்
*கனைவந்தினுள் மெய்தனை சொண்டலைந்தகாலன் சரித்திரமெனச்
பினைகொண்டெழுந்த தருமிதிருந்த திறல்வேடனென்ன செய்தான். (க)
வருமாணையன்பிறுடனே புரந்து மகிழ்வன்னி செங்கையெனநிர்
விரிவாயெமக்குமொழிவிரொளச்சொன்மெய்யர்க்குரைப்பர் குதர்
புருசுதனெங்கு மிசைகொண்டியர்ந்தபோதன்புரத்திசு னுங்
வரிகொண்டதங்கமணி கொண்டியந்தமதில் சித்திரங்கள்சிகரி. (உ)
மணிமந்திரத்தினவையண்டபத்தின் மகிழ்சிங்கநற்றவசின்மேற்
கணிசித்தர் இன்னாரியக்கர் வினைசுற்றோர் வணங்கமணியா
லணியாயிழைத்த பல பூணிலங்குமருள்வாணிசேருமயனைப்
பணிசெய்து சிந்தைதனிலேயுகந்துபரிவாகநின்றமொழிவான். (ஈ)
இசைதாபரங்கண்டைசங்கமங்கலியாவும்படைச்சூழிநிறவா
மசமாமறத்தவருமாலறத்தவருமென்புரத்தின்வரலால்
வகிகொண்டனதரோடு காலனருமடிவானதோவிமணைய
நிசமாய்வழுத்துமெனும்வாசவற்றுகிறையேதபோதன்மொழிவான். (அ)
இதுயுரைப்பவறிகின்றதன்நியிதன்முன்னம்யாதுமறியேன்
றுதிமாயனாரை வகையாகவிண்டு சொல்லுவெனென்பிறுடனே
யதிலேகமாகமுனிலோர்கள் சூழவமசேசனெனியு
ரதிவிந்தையுற்றவையுத்தருந்நியரிமந்திரத்திலுங்கி. (இ)
நவரத்தினங்கள்பதிபித்திசெங்கனகவெற்பெறுஞ்சிகரமு
முவமைக்ககன்றவயர்தோரணங்களொலிமண் டபங்கன்புடைஞ்
முனைமண்டபத்தினியாசனத்தினவிரின்னதுற்றமுதில்போற
*சிவமேமிருந்ததருமேவமிக்கதிரினோகமெச்சுமிறையாய். (ஈ)
முடி குண்டலங்கடகமங்கதங்கன்முதன்னகலன்கள்பயம
வடிசங்கமாழிகதைசிந்துவாரம் வளர்நாந்தகங்கள்பொலிய
வடிவஞ்சிறத்திருமாலையன்புவகைகொண்டிகண்நிரமாய்ப்ப
புதண்டமென்னவெகுதண்டரிட்டுபயவங்கிகசென்றிடிதவே. (ஈ)

* கனைவந்த-நுல்கந்தறு.

* சிவம்-சிவனார்.

துதிசெய் வராதி நாராயணபதமமாவணைந்த பொருளே
மதுரங்கொள் காணநிறை நாரதாதி வரஞானபோதர் மகிழ்வோய்
மதிசேரற்றத்தவருமாலகத்த வருநீர் சுவர்க்க முறலான்
வழைகொண்டது தரொடுகாலனாகுமடிவான தோவிமறையை. (அ)

நெளியாய் விளம்புமெனும் வேதனுக்கதிகமான் மகிழ்ந்து மொழிவார்
வளர்வேதவிந்தமறையற்புதஞ் சொல்வதனுக்கியாதுமறியே
மனியார் உரனெல்லாமுணர்ந்தவவரந்த விந்தையறிவார்
வினையுங்கலாபமவர் பாலினெய்தின் வெளியாகு மங்குசெல்வேம். (ஆ)

எனவந்ததேவரிதாவேதனையிரவரோடுசென்றுகைலை
கனகஞ்சிறந்த மதின்கண்டபஞ்சிகரகோபுரம் பரிகமும்
பனைசுன்பகங்குருவஞ்சிபுன்னைபனசங்கடாரைவருளங்
கலிகொண்டருதமந்தாரைசுற்பகமரம்பைநாளிகேரம். ... (க)

உயர்ந்தோங்கு வில்வமரமும்பராகமுறைபுட்பநந்தவனமுங்
கயமோடைவாலிநதிசுப கோடிகமலஞ்சிறந்த சுனையு
மியைவிந்தைகண்டவுறையுன்னத்தினிலகுங்குவட்டுமுடியில்
வைரஞ்சிறந்தகுடமோவியத்து வசதோரணப்பவனமேல். ... (கக)

உதையம்பொலிந்த கதிர்கோடி குழுமொளிர்சங்கமண்டபமிசை
மதர்கொண்டிலங்கு நவசத்தி குழமணிபொங்கு கிங்கவணைமேற்
நிதிமைந்தரண்டர வர்மங்கை மார்விசிறிசாமரங்கள் சிலிறப்
புறதொண்டு சாகை சுனகாதி யோகர்புத்தேளனேகர்புகழ். ... (கஉ)

நளிர்பொங்கு கங்கையலையிசி யெங்கு நனைகின்றசெஞ்சடிலமும்
விளரிந்துறைந்த முடிமுச்சுடர்ச் செவ்விழியுங் களங்கமிடறு
மிளமந்தமானகைகொண்டு சோதியெயிறென்றுகின்றவிதமு
மொளிர்துண்டலங்கடகமங்கதம் பொன்னுபவிதமாதிகலனும். ... (கங)

எழிலாய் விளங்க விடையந்தமாதியில்லாதகத்தந்தித்
னழியாத நன்மையமைவன் பினுகியானந்த ரூபனமலன்
றழைகின்றவேதமுடிசுண்ட நம்பன் சகமேரியண்டரண்ட
முழுதும்பராவு மகளங்கமானமுதலோன் விதிக்கு விதியன். ... (கச)

இறையென்றியம்பு முமைபாகர் பாழவினைகண்டுகந்துநெடுமா
னிறையன்பினெடுதிதலிண்டு தண்டிகராயிறைஞ்சிமுடிசை
புறவைத்தனிக்கொன்றமாரிபுகநன்னயத்தினுடனே
யுறையென்ற வானிமெதுவாய் நடுசெநியும்படிக்கு மொழிவார். (கரு)

இயமஸ்விமோசனமும் இயமநீர்த்தவரவுமுரைத்துச்சருக்கம். ௨௭

அமரேசமுற்று மரிசங்கராவரசதாசிவாகருணையாய்
தமஸ்யவிற்றைமகதேவதீனசனபாலனாவெயிலைவா
நமராமதத்தினருமாவகத்தினரு நீள்சுவர்க்கமுறலால்
விமல்கொண்ட ஊதரொடுகாலனாரும் விளிவானதோலிமறையை. (௧௬)

புகலென்றதைந்தபுயல்வண்ணர்சிந்தைபுகழும்படிக்குமொழிவா
ரகமிஞ்சிநந்தமடியாரிடத்தினபராசமுற்றவகையா
லிகனந்திவிசியெறிநெட்டுயிர்ச்சுளிசிகொண்டு ஊறுவருடந்
தகைசண்டனுய்வகைசெய்வந்விர்சதிர்மந்திரத்திலடைமின். (௧௭)

இவ்வாறுரைத்தபரமேசர்பாதவினைகண்டிதைஞ்சிறெடுமால்
செவ்வாய்மலர்ந்துதுதிசெய்துகந்து திரமந்திரத்தணுகுமு
னெவ்வாதத்தியரனாறறைக்கவுடனந்தியமனைவிடவே
யவ்வாறைவிட்டவனும் வில்வநாதரடிமீதிறைஞ்சியவர்முன். (௧௮)

நளிர்நின்மலங்கொட்டமொன்றுகண்டுநமதீர்த்தமென்றுபெயர்வைத்
தொளிகொண்டவந்தநீராடி வெள்ளையுடைபூதியக்குமணிபூண்
டளிகொண்டவில்வனவாலயத்தினகமண்டியங்கணுறையுந்
விளைகொண்டவில்வனனாதர்முன்பு கெருவந்தவிர்ந்துகதைபோல். (௧௯)

தொழுதஞ்சியங்கமயிருஞ்சிலிர்ப்பதொடரன்புகொண்டுவளைமெய்
முழுதுங்கணின்றவானந்தவாரிமுழுகும்படிக்குவெருவக் [ய்
குழையொன்பனிப்பினிருசெங்கைகொண்டுகுழையப்புடைத்துவகையா
மொழியுந்தளர்ந்துதுதிசெய்துநம்பர்முனநின்னுகொண்டமொழிவான்.

கலிவிருத்தம்.

நதிசேர்தவர்மனமார்ச்சுநாதா பரநாதா
சதிராகிய பரைநாயக சசிசூடியமுடியா
விநிகூறியமறையின்முடி விள்ளுங்குருவுருவா
துதிசேரயானரிதேடிய சுபமார்பதமுடியா (௨௧)

விச்சுவவதிகாசெளரிய மீதியவதிபோதா
மெச்சியமந்தாகினியலை வீசியசடைமுடியா
வுச்சிதவரைமகள்வந்தனையுந்தாபரனேமு
னச்சயில்லாமற்கடுவிடமணியுங்களவரனே (௨௨)

ஆயனரியுருத்திரனெனப்படைத்தளித்தழிக்கும்வினோதா
தயைமயமெனுமுருவாதனதன்றனதெனுமொருவா
வயவாகனனனலவன் சுடரம்பகபரவணுவே
புயன்மேனியனையனர்ச்சனைபுரியும்பதரித்தா (௨௩)

மனமொருவாய்க்குநகரமிகசாமுனவருவா
 ஸன்னக்கடல்வந்தாகத்தாருனவழிகாதேர
 கனகப்படைமதனெஞ்சுநிகன் னுனவாலிவன்னு
 உனவாசனவழிபாநிறவாலாதிரிதுலா ... (௨௪)

மகாரும் திவகம் பரதத்திய வரமயமிட்டுலாய்
 புலகம் பரததாமிவபுதழ்வினவமரும்
 பவனுநிபரிவரன் தட்டவநிபாதென்னுந்
 நவருப்பினமுததழ்செய்திநஞ்சகிந்தமுண்மகதேவா. ... (௨௫)

நுத்தியளிவாருந்நெயனவெழின் மெதினிவாரின்
 மைத்தவழியிலவாடலிநடைவனஞ்சந்தரர்கொண்டு
 லாதந்தமநிமான் விடைபெடுகொலன் முளநின்ற
 மத்தரிசனவின்பத்தினடிக்கடி கொழுஞ்சமனை. ... (௨௬)

அழிநேயமோடன் பாய்நமதடியானெனநோங்கித்
 துதிகொண்டனம் வேண்டிதிபென் சொல்லென்றவவரனை
 மதியுன்னிவனங்கித்திருமாலயனநியானின்
 பரதரிசனைக்கொப்பாம் வரம்பாநெனநமன்பகர்வான். ... (௨௭)

நின்சன்லிகுமுன்னம்பெயர் கீர்த்தடத்திவின்படிந்தோர்
 பந்துக்குதியாச்செய்ததைப்பகர்ந்தோரிகபரமு
 மனலும்படியருளென்னவவரந்தந்தனமென்றே
 பின்றுந்தயவாய்ச் செவவடிபெயர் சண்டனையதழத்தே. ... (௨௮)

இவ்வான் முதலென்னன்பர்கொத்தனையகஞ்செயினு
 சின்னான்மையங்கிணையாது நன்னெதியாய் நடவென்றே
 மன்னுருமியிங்கத்திடைமறைந்தாரவியமலும்
 பொன்னுலில்வவனேசகரப்புதழ்த்தேபுரமடைந்தான். ... (௨௯)

நநிவன்விதலொழிந்திடுணக்காயினமுறைவார்
 உட்கீழலிஹைநவோர்கதைவைத்தின்னமில்குவா
 ரிடமேயிபவில்வாடலியிமகுண்டமிதற்குத்
 திடமாயவமஞ்சொலமுச்செகத்திந்திடையாதே. ... (௩௦)

இவ்ருண்டத்தின் மூழ்கியவெழில் சேர்வில்வவனத்
 தமையும்பரனைத்தரிசித்தவரிகபரமடைவா
 ரமுதக்கதையாமிதுபடித்தவர் சேட்டவான்தி
 *யமுதத்தினிலடையார் மூவவனிக்கொருந்தார். ... (௩௧)

இயமன் விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவும் உரைக்கசருக்கம். உக

எமது பவலிருளகந்து மருத்தவச்சுடரே இதிரனுக்குப்பிரமனு
ரைத்ததும், நந்திப்பிரானுயிர்ப்பிலையுயியமன், வில்வத்திருந்தவேடன்
மாணப்புரந்தவன்னி இயர்களின் சரிதங்ஙனையும் விரித்துரைக்கவேண்டு
மென சூதபுராணிகர், மெய்யர்களே அவ்வீந்திரன் பிரமனேக்கண்டு
வணங்கி உலகம் படைக்குந்தலை, பரம்புன்னியஞ்செய்தவர் வேற்று
மையின்றி ஒருங்குகேர்ந்து, என்னுலோகம் வந்து நிறைந்தமையாலிய
மன் மடிந்தனனோவெனப் பிரமன்மெரியாதவனாய், அவ்வீந்திரனோடு
திருமாலுலகஞ் சென்று, இலக்குவிகாந்தன் இருவடி பணிந்து மொழிய
த்தானுத்தெரியாதவனாய் அப்பிரமனீந்திரன் முதலாயினோடு கைகை
யிற்சேர்ந்து எல்லாமறிந்திருக்கும் பசுபதியின் சாணம் பணிந்து மொ
ழிய, அப்பசுபதிராதன், மாலின் மயன்மனமகிழ் மொழிகின்றனர். அவ்
வியமன் நமதடியானுக்குத்தீர்க்கிழைத்தமையால் நந்தியின் சுவாசத்தக
ப்பட்டுமல்கின்றனர். அவனும்பயம் வகைசெய்குவன், தும்முலகம்புரு
மினென்னுப்பி நந்திப்பிரானுக்குத்தரஞ்செப்பவே அவ்வியமன் விடுப
ட்டு சோகந்தீர்ந்து, வில்வவனேசனடிபணிந்து, தன்னால் தீர்த்தமொன்
று கண்டு ஸ்காநஞ்செய்து, வெண்மடி வெண்ணீறு கண்மணி புனைந்து
சன்னிதியிற்றழந்து ஆனந்தபரவசனாய் ஆடிப்பாடித்தோத்திரஞ்செய்யு
ஞ்சமனைச்சங்கரன்மகிழ்ந்து விடையிற்றேன்றியாதுவரம்பேண்டுமென
வினவ, ஐயனே நின்னுய்யசேவடி சேவிப்பதன்றி மடியனுக்கியாதுவே
ண்டும், நின்னது சன்னிதிமுற்றேன்றுந்தீர்த்தநாடி யெனது துதியை
நவின்மவர்க்கிகபரசுகந்தரல் வேண்டுமெனத்தந்தனம், இந்நான்முதல்
நம்மன்பர்களியாது புரியினுமங்கு, நினதான்மைகாட்டலொழியென்று
த்தரஞ்சொல்லி இலிங்கத்துருவாயினர், பின்னரவ்வியமன் பணிந்துத
னது புரமடைந்து செங்கோல்செலுத்தி வந்தனனாதுலிலவ்வாலயத்தில்
நந்தியெம்பெருமான் கீழ்த்திசைசுரோங்கியும், தட்சணாமூர்த்தம் தண்டுகை
க்கொண்டும் விளங்குகின்றனர். இவ்வொப்பிலாக்கதையமுதத்தைச்செ
ப்பியவரும் செப்பக்கேட்டவரும், அமுதம்பெறுதற்கையமில்லையென்
று சொல்லிப்பின்னரும் புகல்வராயினர்.

இயமன்விமோசனமும் இயமதீர்த்தவரவும் உரைக்கசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆசருக்கம் - க்குதிருவிருத்தம் ஈசுள்.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது,

சிவனிராத்திரிமகிமையும் புத்திரனளித்தவரென்னும்
பெயர்வரவும் வேடனுக்குமுத்தியளித்தவரெ
ன்னும் பெயர்வரவும் உரைத்தசருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இம் வளச் சூதர்சமன்கதையாயுமியம்பிமேற்றருவிந்
றெளவியவேடன்சரிதைகேளுமெனத்தயவுடனரைப்பார்
நிய்வியக்கோயில்விடுத்தியமன்பதிசெல்கவுமுடனே
கௌவியதொண்டர்க்கெளியவர்வில்வக்காவினிறையருளாள். (க)

வேட்டைசெய்காடையாலயமாலைவிளக்கினேநோக்கி
லாட்டமில்லவமரத்திடையேநிலநித்தவித்தத்தனி
மிட்டாளிசெய்யுண்ணியிலின்றியிருந்திடவதுவே
கூட்டுசமாதிபூசனையாகிக்கொடுமறந்தி. ... (உ)

ஒவ்வியநன்மைவேடனுக்கிரங்கியோகியர்க்கரிதாம்
பாங்குஅமெலாம்பதவியினுலாம்பதங்கொடுத்தனரென்
ருங்கவர்க்குரைப்பவொருவருக்கொருவரல்லாமுகநோக்கித்
திங்கிலிக்கதையோர்காலமுங்கேட்டநிலையெனவியைந்தே. ... (ங)

அன்பமலர்ந்ததருச்சனிமுக்கினமர்த்தியம்முனிவர்
அன்புறவங்கத்துமயின்பொடிப்பச்சூதரைநவில்வார்
வன்புறமனத்தன்கொலைசெய்பொலாதமறவறுக்கறியா
தன்புறசமாதிபூசனையாய்த்துயிலுணன்றியுமமர, ... (ச)

செய்தகந்தொலைத்துச்சிவனருள்புரிந்துசிவங்கொடுத்ததெனக்
கைதையமுடியானருள்பெறச்சிந்திகாரணமுளதோ
வெய்தியவேதுவிதுவெனவிரிவாயியம்பெனமுனிவோர்
மொய்திரட்டினித்தக்கததனைச்சூதமுனிவார்மொழிவார். ... (டு)

முன்னொருகோளிரண்டாமுகத்திகமுக்கியரெவர
நன்னதித்தத்தினைண்டிருப்பொலிந்தநாடொறும்வளர
மன்னும்விக்கிரமமென்றமோர்பெரிதார்வயங்குமவ்வூரிந்
பன்னியகேசமுதந்தலையாவம்பயில்வெகுமறையோர். ... (ஊ)

உண்டதிற்ககலவேதசாத்திரமாமுததியின்கரையங்
கண்டுசெத்தியமும்விரதமுந்திரமாய்க்காக்குமோர்மறையோன்
மண்டலம்புகழப்பயந்தனனைந்துமதலையாவரு
ளொண்டருகனிட்டன்சகலமுமுணர்ந்துமுணர்விலனாகி. ... (௭)

மனைவியைவிடுத்துப்பரத்தையர்போரமனத்தினின்விரும்பித்
தனமணியாடைபாத்திரந்தவசதானியமுதலாய்த்
தினந்தினமொவ்வொன்றாயவந்தீந்துதரித்திரனாகி
யினர்மனைபுகுந்துகளவுசெய்தவரோடின்பமுத்திருந்தான். (௮)

இப்படிக்களவுக்கிறையெனத்திரியுமியல்பையப்பூரின்
விப்பிராரிந்துவெருண்டுகண்ணிவந்துவெளியினின்றுரத்த
வொப்பியதுணைவர்தந்தையாக்கினைருருமியும்விடுத்து
வெப்பமாயெழுந்துதக்கணதிகையில்லிரைவொடுஞ்சென்றே. (௯)

செல்வழிதனிலங்கங்குறைநகரிற்சென்றுபொன்றிருடிப்
பல்வகையவ்வவிடத்தினிலிருக்கும்பரத்தையர்ச்சுனித்துப்
புல்வதாகருமமாயுணர்ந்தலையும்பொழுதாள்செயலா
னல்வளங்கதிக்கும்வில்லமென்வனத்தினடந்தினைடைந்தான். (௧௦)

அத்தினஞ்சிவனிராத்திரியாகியன்னகரயலூர்
மொய்த்தலிப்பிரர்கன்வாலிபர்விருத்தர்முதன்மடந்தையர்கள்
பத்திரவரசர்வசியர்களைப்பரவியர்வெருபேர்
பத்திராயெய்திரினம்லப் பிரமன்புகுகின்றமுத்தி. ... (௧௧)

தேகமெல்லாம்வெண்ணீறணிந்துயர்நெற்றியின்மிசைமூன்று
ரேகையாய்க்குழைத்துத்தரித்தரனயனநிறைவடப்பணிபூண்
டாகமம்பயிலுஞ்சிவனிடத்திகவன்புனைவத்திந்து
சேகரர்வில்லவனத்தராலயத்திற்சென்றடிவனங்கி. ... (௧௨)

தோத்திரம் புரிந்தவ்வாலயத்துறையத்துயதாம்பகற்போய்
ராதத்திரி மருவ நன்னராதனத்தினியல் புடனமைந்து
நேத்திரமூன்றுவிளங்கிய சிவனை நெறியுடனருச்சித்
தார்த்தியைக்களைந்து துயிலுணவன்றியமருமக்காலை. (௧௩)

சஞ்சயனென்னு மறைவல்லவனும் வஞ்சகமிருமனத்தாற்
றஞ்சமில் பெரியோரெனச் சிறந்தயன்றன்றடத்தினின் முழுதி
மஞ்சனியாகவுருத்திரனயனமணிபொடிதரித்து
நஞ்சுணிகில்வவனத்திறைவனார் சன்னிதிநிற்சென்றே. (௧௪)

வலம்வரல்போலவகைத்தகைந்தேகியாயங்குமாலயத்திற்
கலையுமங்குறையோர் கையுறை தனமுங்கலைகள் பாத்திரமு
மலர்விழியுங்குதம் வேலைகண்டெடுக்க மனத்தினினைத்தே
தொலைவறுமகிழையிறைவராலயத்தைச் சந்தியகாவே. (௪௫)

அப்புலத்தெருவானசனமில்நனியாலதிதயிலடையச்
சற்பனைச்சொரர் சஞ்சயனோச்சிச்சமையரிதெனவே
யொப்பியோர் குழந்தைக்கழுத்தினோமடக்கியொடித்ததின் கலனைத்
தப்பிலாநெடுத்தவ்வாலயம்விடுத்துச் சடிவின்டைந்தான். (௪௬)

அய்வகை நடக்கும் வேலையங்குறையாரார்ப் பரித்ததட்டக்
கொவு நித்திரையார்த்தந்தையுந்தாயுங்கன்மியலகன்று
செவ்வியம்பாலன் மடிவுகண்டலித்திரள்பொழுதயலோர்
மொய்விறையையுசாரனெழுந்து முனிவுடன்றொடர்ந்தே. (௪௭)

தமது சூத்திரகந்தைசயினுலோடிச் சயம், பெறுந்திருடன்
சமமுறப்பினித்தாக் காத்தினுலடித்துத் தாலினுலதைத்தே
யமைமுமாலயத்திற்றிரும்பவுங்கொணர்ந்தவ்வுணிகலன்யாவும்
யமபுரமடையுஞ்சிசவது தந்தையிடத்திலினித்தான். (௪௮)

திரும்பவுமையர் பலர் சினத்தாலத்திருட்டுவிப்பினை
நிம்பவுமடிக்கொருசுவானந்தநியமியாம் யோகிச்
சுரன்பரந்தடிக்குஞ் சனங்கிலிலக்கிச் சொல்லுவரகத்தை
விரும்பிய வேடவிப்பிரர்க்கதம வெவ்வினையனுவே. (௪௯)

தன்மதியார் விப்பிரனை விருந்துத் தொழுதலச்சிகவைக்
கன்மதியாயெவ்வகைவதைத்தாயக்கவகசந்திருட்டாந்
கன்மமதானலெட்டுவனெனவுதிக்கக்கடனைச்சபித்தார்
தன்மமுறத்தொரவிப்பிரனந்தார்த்தகங்குழைந்து. (௫௦)

எண்ணிக்கருநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஐஞள்பெறச்சபித்தமுனைவரனடிமினடிச்சடிவின்னங்கியன்பொயிகனிவா
யிருகரத்தானுங்கவுண்மீசைபுடைத்துமினைக்கரஞ்சிரம் வைத்திரங்கிய
கருணையங்குடலேநீள்கன்கினையெண்ணுதல் வடிவேயெனத்தித்தடி
மெரிவினனுசிரமுடன்வினைத்தநியனக்கருணை நாதலிச்சரபம்.

அத்தினத்தி ரவீனித்திரை யசனமகன் நதி னாறமாலையுஞ்ஞாந்து
மொய்த்தகீயென்னுமிச்சிவதலத்தின்முப்பதுதினத்துக்கப்புறமரித்துத்
தத்தியசனனஞ்சுவர னாயெடுத்தத்தலைத்திடுமுயிரைவதைத்துமன்றலை
யெய்த்திடுங்காலவிதுகிலந்துறகீயின்னமும்நன்னமயிரையவலிசியிற்.

தினையநியாதுகண்படையுணவுநீத்தநியானநிகழருஞ்சனையாந் [பா
சனமுறையிலவவனத்தரித்தலத்திற்கருனையான்மனதுகணிந்துவிடளிப்
பெருமொழிந்ததன்பின்விலவவனேசரிவோயடிவணங்கியிவாஞ்சியவன்பு [பே
வினையமாய்நயந்ததுதியொடவ்வரவோவிரதியர்க்கிறையாமுனிவரந்நவி
ஸ்வார். (உச)

சகலமுமறிந்தோயதேவருக்கெல்லாந்தலைவனே நீனாந்தலமப்பரந்தருள்
[தவாய்
தகவுளநாதனைசரமசரமுறையரிகேசகருணைநிதியை
மகிழ்வொடுவருமித்தம்பபிபுதல்வன்மழவினாங்கும்தலைசோகமென
மிகளுறுமழலின்லிவாந்துதன்னுயிரையிறுத்தலேகதியென்றெண்ணியிங்
[குறையார். (உரு)

ஐயத்தின்பாததெரிசுடோக்காகவாசைகொண்டேனெத்தேராரருயிர்மறுத்தால்
வையகத்தன்பர் நேயனென்றுண்ணை வழுத்தியநாமமன் னுவதெவன்கொ
[ஸ்
வெய்யவன்சமணையடர்மகதேவாவேண்டு வர்களைவையிலக்கியசிலுவனே
மையிலிவ்விருவார்மடிவதைத்தலிர்த்திம்மதலையையுய்யுள்வகைபுரந்தரு
ள்வாய், (உசு)

இப்படியோகீச்சுரன் அதிசெய்யவிரும்பினதெனும்விஸ்வவானத்தரணிரத்தி
யற்புதமதலைக்காருயிரளிக்கவக்கனஞ்சுகவய பஜையையயர்நோக்கி
மெய்ப்பரவசத்தோடின்பவா னந்தவேலையி ன்மூத்திவிமலன் சன்வடிவை
மொப்புவம்யோகிதனைத்துதித்தப்பா ளு னரும்வலச்சுநிவினைபவர
[திருத்தம். (20)]

௩௪

திருவைகாஜர் புராணம்.

அதிசயமானத்தராய்மகவருளுமயிகைபாகத்தமர்சிவன்மனையுஞ்
சதிர்பெறுமயோதென்னையுந்துதித்துச்சமன்நடம்படிந்துசங்கரன்றா
[னைக்
கதிபெறத்துதித்தவ்வாலயம்விடுத்துந்கனிவுடனவர்களுறைவிட்டுஞ்சேர்ந்
[தார்
வந்தமகவாபிக்கும்வகையினுல்லில்வவனத்தரனார்க்குமகவருளீசன்(உஅ)
என்றுமுன்யோகிமொழிந்திடும்படியேயியைந்தவேட்டுவனுக்கின்புறு
[ம்கிடு
ரன்றுறக்கொங்குநடத்தையாலமுதல்கவலீசரென்றுமவேட்டுவனை
பன்றுகொல்வேங்கையாய்தொடர்ந்ததட்டியார்ப்பரித்தரனாடுபுலியீ
[ச
னென்றுயிப்பெயர்சன்மூவகையுலகினிருப்பவரியாருமிகைபெறமொழி
[வார், (உக)

அதலால்வில்வவனத்தரன்வில்வவடவீசேர்தானமந்தகன்நடத்துக்
கொதுவமானமுன்றுகாலத்துமுயருமுப்புவிவினுரைப்பதற்கரிதாந்
திதுசிவனிராத்திரிசேரிச்சிவகறைகேட்டோர் செப்பினர் புலியிற்
காதலார் வித்தைசெய்தனஞ்சேர்ந்துகையிற் சிவன்போலுருவெடுத்தி
ருப்பார். (௩௦)

கேளும், முனிவர்களே, வில்வவிடபியிலேறிய வேடன் அவ்வாலயத்தி
ருயினக்கைநோக்குற்றபடியாலும், அன்று சிவநிசியிலுணுறக்கமின்றிய
ன்பர் போலும், சிவார்ச்சனைசெய்தமையாலும், அவனுக்கு வில்வவனே
சர்மேலாடிய நாலாம்பதவியளித்தனரென, முனிவரதிசயித்து, இக்கொ
னினுறுக்குச்சாபுச்சியந்தர, வேறுகாரணமுளதோவென, முன்னம், தி
ரேதயுசாந்தத்தில் ரெவர. நதிக்கரையிலுள்ள விக்கிரமமென்றுமூரில்,
சகல சாத்திரமுங்கற்றறிந்த வோர் மறையவற்கு, ஐந்து புத்திரர்களு
ளர், அவர்களுள், சஞ்சகனென்பவன், மறைமுமுதுணர்ந்து முணர்வில
ளாய், பரத்தையை விரும்பித்தனத்தைத்தோற்றுத்தரித்திரனாகி அயல
வர்பொருளை வெளவுதல்புரிய பிராமணர்கள் சினந்து அடித்துத்தறத்
திவிட்டமையால், தாய் தந்தையரைவிட்டுத் தக்கணநோக்கித், தங்கு
மூரிற்றிருடி அங்குள்ள விஷமாதருக்களித்துப் புணர்ச்சிக்கவலையிழு
ன்றனைந்து முற்றவப்பயன் வந்தற்றதால், வில்வவனம் வந்தனன். அ
ன்று சிவனிரவானதால், தரிசனத்துக்கு வந்த பல தேயத்தரும் பிரம
தீர்த்தம்படிந்து, விழுதி ருத்திராக்கந்தரித்து வில்வவனேசனெப்புகித்து.
ப்பகல் நீங்கி இரவில், ணண்டியிலின்றி யவ்வாலயத்தமர்ந்திருந்தனர்
அவ்வஞ்சகச்சஞ்சகனும், சிவவேடங்கொண்டு நகை முட்டைகளை யப

கரிக்கநிலைத்தத் திரியும்போது, தூங்குமோர் குழந்தை கழுத்தைத் தி
றுவிக்கலன்சொக்கமுற்றிக் கொண்டோடினன். ஜனங்களார்ப்பரிக்கக்
குழந்தையைக்காணாத தாய் தந்தையர் கோவென்றலறக் கேட்டலோர்
பூசுரனொழுந்தோடிப் பிடித்துக்கட்டியடித்து அணிகலன் யாவும் வாய்
கிச் சிசுவின் தந்தைகைக்கொடுப்ப, மற்றும் பலரடிப்பதைச் சிவானந்த
யோகியென்பவர் விலக்கி அச்சஞ்சகனைநோக்கி நீ தகாதகாரியஞ்செ
ய்தமையால் வேடனாகியெனச் சபித்த முனிவனைப்பணிந்து இச்சாப
மென்று கழியுமென, முனிவன் மனங்கலிந்து, இத்தலத்தின்று ஸ்நான
ம் வலஞ்செய்து, ஊண்டியிலொழிந்தனை யெனினும், முப்பது தினங்
கழிந்த பிறிதற்கு வேடனாகப்பிறந்துயிரை வதைசெய்துமூல்வாய், பிற
கு நின்னிறுதிக்கண் செய்யாது செய்யும் பூசனையை வில்வவனேசர்
மகிழ்ந்து முத்தியளிப்ப ரென்றுரைத்துச் சிவபெருமானை வணங்கி, ஐ
யனே நின்றரிசனைக்குவந்த வில்விருவர்மடிவைத்தவிர்த்திப் புத்திரர்க்
குயிரளித்தல் வேண்டிமெனவேண்ட, அக்கருணைப் பிராணுயிரளிக்கக்க
ண்ட தாய் தந்தைமுதலியோரற்புதமடைந்து யோகியையும் கடவுளை
யும் வணங்கி ஆனந்த பரவசப்பட்டு லைகறையிற்திர்த்தமாடித்தத்தந்
தேயஞ்சென்றனராதலின், மகவருனீசர், அமுதநல்லீசர், வியாக்கிரவிச
ரொனப்பெயர்விளங்கிய வில்வவனேசன், வில்வாடவி, இயமதீர்த்தமெ
ன்னுமுச்சிறப்பையு மெடுத்துப் புகழ்தலரிது. இக்கதையைச் செப்பு
வர்கேட்பவர் சிவசாரூபம் பெற்றுச் சிவானந்தந்தோடிருப்பார்கள்.

சிவனிராத்திரி மகிமையும் புத்திரானளித்தவரென்னும் பெயர்வர
வும் வேடனுக்கு முத்தியளித்தவரென்னும் பெயர்வரவும் உரை
த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் எ-ஐ திருவிருத்தம் ஈகூள.

உ-

பி. வா. அம்.

பட்டாபாது அங்கினித்திந்த வாய்சருக்கம்.

புழைக்கழிநெடிலாநிபாவிநுத்தம்.

நுலங்குமச்சிவன்கம் குணத்ததைதனையியம்பினமகத்திரன்வினகு
 லலந்தகுமச்சிவன்கம் குணத்ததைதனையியம்பினமகத்திரன்வினகு
 அலங்குமச்சிவன்கம் குணத்ததைதனையியம்பினமகத்திரன்வினகு
 லலந்தகுமச்சிவன்கம் குணத்ததைதனையியம்பினமகத்திரன்வினகு (க)

தலையுதத்திலெழுமுனிலோர்களுஞ்சுரங்கார்மனமகிழ்வேழி
 லெழுநம்புரிவோமெனக்கோமகிநதிக்கரைநாடிவந்தனது
 நிகழ்பெறுமபலவேதசாத் திரப்பொருணிசெயுமவேதியர்க்கையழைத்தே
 பலயிருத்திமகத்தொடர்க்கை ரகிப்பயிலிருத்தகளுடன் கூட. (உ)

ஆங்குவேழிலையாடத்திவ் கருவிலினனலி துயணுவெனலிருந்தே
 யொங்குமேழ்முனிலோரெழுநின்மடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி
 வரங்குமின்மடந்தையனலெழுநின்மடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி
 [த்
 நெங்குமடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி (ங)

அந்தவெஞ்சகந்தையமுனிலோரெழுநின்மடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி
 தந்தமாயினதசகந்தையமுனிலோரெழுநின்மடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி
 லுத்தரான்முதலிலுடையுடலினத்திடுவாயெனச்சபித்தா
 ரந்தரான்முதலிலுடையுடலினத்திடுவாயெனச்சபித்தா

அப்பொழுதினவந்தவத்தெழுமனம்மகவனலிடபுருத்தெரிந்ததிநுற்
 றப்பிலாமகஞ்செய்தன ரதன்பலன்சங்கார்மனமகிழ்ந்தனித்தார்
 பொற்புமெனியழிவதுகண்டிதுவினப்பொருளெனப்பயந்துகவாகா
 லொப்பிலாப்பதிபேரவரவாநினதுடலினத்திடுவாயெனச்சபித்தா (ரு)

என்றுகூறுதன்மனையியமடிவுதுயிலச்சபிதுன்குமகநோர்க்கி
 குன்றுமவாசகத்தானைப்பான்வங்குரைபதுமெழுமுனிலோர்க்கி
 கன்றுவேழிலினவந்தினையிபெழுநின்மடந்தையருருவையெனவனங்கினோர்க்கி
 என்னுமகத்திடுவாயெனவனங்கினோர்க்கி (உ)

அந்தவேறுவினாற்றிதனுடையுடலழிந்திருந்ததெய்யுதினனென்
 றிந்துநேர்முகப்பாரியோடுகாக்குமுனிதையினிடத்துகவாகா
 ஈந்தவர்க்கிதுகுதியுன்மொனமனநனிமெலிந்தெழுமுனியோர்பால்
 வந்துதாளினையுணர்வுமுன்முனியையமலர்க்கரம்பிடித்துநின்றுந்நாள்.

சரந்தனும்பலியெனக்கருவுமுனியேகனன்றுந்சபித்திடவுடலந்
 தேய்த்தலென்முனையுயர்ச்சுமையுடன்மெளந்திடுங்கடைக்கனானேக்
 [தித்

தாழ்த்தவிம்மொழிதவித்திடுமெனவுரைத்தவடனைத்தயவுடனோங்கி
 யாய்ந்தவேழமுனியுரிவ்வுதிட்டமுனியுனஞ்சலென்றிதவுடனரைப்பான்

கமலமென்மலர்க்கண்ணினைநிறந்துமங்களவுருப்பொலிசுவாகாவே
 நமதுகற்புடைப்பன்னியர்க்கிடர்செயநண்ணினனேனூரின்பதியைச்
 சமைதின்மங்கலத்தர்புரந்தருவநோய்தணந்திடும்கைதனைக்கேண்
 [மோ
 வமையுந்தக்கனதேயத்தினகத்திரளசற்றியெவ்வுலகையுமுனிதம். (௯)

செய்யும்பொன்னியென்றொருநதிவிளங்குமத்திருக்கரைக்குத்தரதிசை
 [யிற்

யுய்யமுவுலகையிசைபெறநறைசொரிந்தகவிளவனத்துடனே
 தையன்மேனியன்மகிழ்வுறுமொருகிவதலமுளத்தலந்தன்னின்
 மையிலன்பினர்களைநனந்தியாவையும்வளர்க்கவல்லவன்மகிழறையாய்

சு. வேறு

பிறையனந்தொளர்சடிலர்பைந்தழைபிறழும்வில்வவனேசரங்
 குறையவரவர்முன்மதிக்கபாவனமோங்குநோக்கினந்தோய்த்தவர்
 மறமகன்றிடமுத்தியுற்றிடமகிமைபெற்றவனந்தரு
 மறலிகுண்டமெனக்கதிக்குமோர்வாலியுண்டதின்மூழ்கியே. (௧௧)

முந்தமாநிடர்பாவநெறியின்முயன்முழன்றவராயினு
 மந்தமின்விருவாணம்வில்வவனத்தாருளினரன்பிணி
 சந்தவல்லவனெத்தலத்தினுமுத்தமம்பெறுமத்தலத்
 திந்தவேலைநடந்துவில்வவனேசர்தாளினையேத்தியே. (௧௨)

நன்மைசேர்துகூறியேகிலநாடவங்களியற்றினான்
 மின்மருங்குமைபாகர்வில்வவனேசர்திருவருள்பெருகிடும்
 பெரன்மயங்கியவொளியும்வலியும்பொருத்திமுன்வடிவெய்துவன்
 கொண்மறுத்ததிசுகமடைந்துளங்குருவாண்டுகோதையே. (௧௩)

* ௧௩ - பொருமை கூபாவனம் - அய்யன் சதிருவானம் மோகம்

௩. ௮

திருவளவாயுள் புராணம்,

இக்கனத்தினினி நறவிடத்தினி னையதியில்வனக அலல்வையென்
றக்கினி க்கினையாமவதிட்டர வட்குரைப்பவனேரமே
மைக்கண்மங்கையுமவல்லவன் புடைவந்தியாவும் வழுத்தின
ளுக்குமனலுமவன் மொழிந்திடு முண்மையான் மகிழ்வாகியே. (௧௭)

பலமலர்த்திரள்பொலிவனத்திரள்பலவிசித்திரமத்திரம்
பலகலித்திரள்பலக்ககத்திரள்பகர்தொனித்திரள்சொன்னமா
யிலகுதித்தினகநவமணிப்பணியிழைக்கொடிப்பொலிகோபுர
நலமிருத்திநிகரமண்டபநா லுதிக்கிறமேவியே. ... (௧௮)

மிக்கபூழ்ப்பெறுவில்வவனத்தின் மெல்லமெல்லநடந்துசென்
றக்கண்வாத்தியவொலிமுழங்கியவாலயத்தினடைந்துபின்
முக்கண்வில்வவனேசர்சன்னிதிமுன்னடிக்கடிதெண்டனிட்
யிட்கனிந்துவளர்க்கவல்லவுமைக்குமன்பொடிநைஞ்சியே. ... (௧௯)

சோதிவில்வனேசருறையுளதுக்கவன்றிசைதன்னிலே
பூதலத்தருமயவவன்பெயர்பொலியநின்மலகபமொன்
ருதரத்தொழுகன்மழுங்கியதன்றடத்தினிலின்பமுற்
ருதனத்திலிருந்துதாரகனாதிதேவனனாமயன் ... (௨௦)

நாதனன்பர்நினைத்ததருள்பவனனிமறைத்தலைதுதிசெய்வோன்
பாதிமதியணிபரமன்முச்சுடர்பயிலும்விழியினனெழிலுடைப்
பூதியன் சிவனிலமிடறுபொருந்துதிருஞலக்கர
ளுதவன்சுதிர்கோடியொளியினனாகும்வில்வவனத்தனா. ... (௨௧)

எண்ணியுன்றிநலிதையபங்கயத்திருத்திக்கருத்தினைப்பொருத்திமுக்
கண்ணினின்புறுதவயியற்றியகாலையிற்சிலநாள்கழிந்
தண்ணல் வில்வவனேசரவன தருந்தவத்தினுகந்துதன்
வண்ணமவனிருகண்ணுதம்படிவந்துமுன்னர்வயங்கினர். ... (௨௨)

அன்புசெய்பவர்கேபராயெல்லாம்வளர்ப்பவள்பாகராய்த்
துன்பிலாவனக அனின்னாயிற்றுதலங்குகண்ணினராய்வயங்
கின்பலில்வவனேசர்வரவுகண்டெட்டுறுப்பொட்டிக்கடி
முன்புதின்புபணிந்துவகையரிமூழ்கியிருகரமுடியிசை. ... (௨௩)

வைத்தமகிழ்வுமிருத்துவாய்தடுமாறவினையவிதேயமா
யத்தனேமகதேவனேயருளாழியேயரசம்புவே
யத்தமதிருதிமுடியனேகனலாதவன்மதிவிழியனே
பத்தர்க்குதவிஞ்சியேபணிபணியெனுஞ்செகத்சனே. ... (௨௪)

*சசம் - பசுதி *துகின் - சந்திரன்

சங்கரா வந்தகணெவென்றசதாசிவாகுணவதிகனே
யெங்கு நிறையனுவேமறைச்சிரமேத்துசின்மயவுருவனே
மங்கைமலைமகள் கொங்கைதனிலணிசுங்குமப்பொடிமார்பனே
பொங்குமுனிவரரிதயகமலம்புகுந்துவதிருபோதனே. (௨௨)

நின்னுணைச்சரணஞ்சரணமெனநினையுமெனையருள்கொண்டோ
வென்றுதுதிமிநவின்டவன்கணிநங்கிலில்வவனத்தான்
ருென்றுமேனிதிறந்திருதியொளிர்சோதியும்பெறநல்கியே
நன்றுவாழுமங்கியேநின்னாமியைகூபந்திலே. (௨௩)

தோய்ந்துநின்னுதிருமுனைப்பொடுசொன்னபேர்விடடைகுலா
ராய்ந்தபலகலையங்கியேயிதியையமில்லையென்றையரும்
வாய்த்தவுருவமறைந்திலங்குதன்மந்திரத்தினமர்ந்தபின்
தேய்ந்ததேயுவுஞ்சிவனருட்கொடுதேர்ந்தவன்புரமெய்தினான். (௨௪)

குதபுராணிகள், மும்மலமுமொருங்குமனைந்தவருந்தவர்க்குச் சிவ
நிசிமகிமைபுரைத்து, அக்கினித்தீர்த்தவரவையுரைக்கின்றனர். முன்ன
ம், கிரேதாபுகத்தில் சப்தவிருடிகளுக்கோமகிரதிகக்கரையில், யாகஞ்
செய்கையில், அவ்வியாகத்தினது நடுவில் வளரும், அக்கினிபகவான்,
அம்முனிவர் பத்தினிகளழகைக்கண்டு மோகித்து காமாக்கினியில்வெந்
து சுவாலை யொடுங்கி நிற்பதை, அம்முனிவர்கள் ஞானநோக்காலதிந்
து சினந்து கணலினையநோக்கி, இன்றுமுதல் தேய்ந்தவிடக்கடவை
யெனச்சபித்துத்தமது தவாக்கினியைக்கொண்டு யாகத்தை நிறைவே
ற்றினர். பின்பு, காதலனினைப்பதைச் சுவாகாவென்பவள்கண்டு, உமக்
கென்னுற்றதென்று வினவவே, மனைவியிடத்தில் நடந்ததை நானை
கொண்டுகூற, தேவிலருந்தி உடனே முனிவரிடஞ்சென்று, தானையைக்
கரத்தேந்தி தாலிப்பிசைந்தந்தருளவேண்டுமென்ற, மங்கைக்குமனமி
ரங்கிய முனிவர்களில், வதிட்டமுனிவர் ஹே, சுவாகா நினதுவல்லவன்,
தக்கணதேயத்தி லிவ்வுலகத்தைச்சுசிபடுத்திக் கதியளிக்குங்காலிவிட
பாங்கரில், முவுலகுதொழும் பூபுரப்பிராணை அங்கு மறலிகுண்டத்தில்
ஸ்தானஞ்செய்து பூசித்து அவனது நாமங்களைச்சொல்லித்ததித்தால்
முன்னுருவடைந்து நின்னுடைவல்லவன் வல்லவனாவனென, அக்கணம்,
வந்துபதியிடஞ்சொல்ல, அவனும் பையப்பையச்சென்று இசைபெறு
மிமகுண்டம்படிந்து வில்வவனேசமூர்த்தியையுஞ்சர்வரட்சியம்மனையு
ம் பூசித்துத்துதெய்து பிறகு, தனதுநிசையில், தனது தீர்த்தமொன்
றுகண்டு அத்தீர்த்தத்தாலும் பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு சில

நான் வசித்திருக்கும் காலத்து, வில்லவனப்பெருமான் கருணைகூர்ந்து அவன்கண்மூன்றோன்றலே, அவ்வக்கினிமகிழ்ந்து மொழிதிடுமாறப்பல் கால் தண்டவிட்டித்துதித்து, பின்னினையடிசரணம். அடியேனைக்கா த்தருளுமென்றுரைத்த தேயுக்குத்தேகத்திற்பேய்வைத்திர்த்து, சோதி யுருவமிகக்கொடுத்தத்தனஞ்சயனே நினது கூபந்தோய்ந்து நம்மைத் துன்பப்பவர் அழியாவிடையதற்கையமில்லை யென்றைத்தருளிமறை ந்தருளினர். அச்சிவபெருமான் திருவருளைக் கைக்கொண்ட கனலிபுத் தனதுபுரஞ்சார்ந்தனன்.

அக்கினித்தீர்த்த வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் அக்து திருவிருத்தம் உஉஉ.

உ.

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கன்னுமழல்வன்னியதுகூபவரவுரைத்தனமேற்கனமாம்பாவங்
குன்றுகதைபிரமபுரம்பிரமேசரெனவியைந்தனொள்கைகேன்மின்
வென்றிமழுப்படையணிந்தவில்வவனத்தரனருளால்யீடுஞ்சேர்வா
ரென்றுநைமிசஞ்சிறந்தவிய மியர்க்குச்சூதமுனியியம்புமாதோ. (க)

விச்சுவமுண்டானவகையாதிதானிற்றுகுணரீங்கிபவிகார
நிச்சயநிராமயநிராதரமெலாங்கடந்தநிமலமாகி
மெய்ச்சொருபயில்லாதுதோன்றுபிரமத்திலுயர்வெனியிழ்ந்த
வுச்சிதப்பங்கயம்போலவொருபொழுதுமாயையடைந்துறையுங்காலை.

திரியனங்கறையிடறுதிங்களணிசசித்துருவஞ்சிறந்தசூலம்
பனாயினைவகள்விளங்கவொருவடிவமமைந்தீசனெனப்பகரவோங்கு
மருவியவவ்வுருவினுருத்திரன்னோன்றுமுருத்திரனின்மாயன்னோன்றும்
வருவரியினயன்னோன்றுஞ்சரமசரமவனருளவழங்குமாதோ. (ங)

அவரிலயன்படைப்பவரியளிப்பவருத்திரனழிப்பவவர்கட்கெல்லாஞ்
சிவமெனுமீச்சுரனேதுகாரணராய்விளங்குவரத்திரிமூர்த்திக்கு
ருவமையிலாதுத்தமனமுருத்திரனவரிற்றிரமாயுரைக்குங்கோவா
மவகையினுருத்திரனேபரத்தினுக்கும்பரனெனவேயறிந்துவேதம்(ச)

அவனையவனதுபெயரையணிகலனையுருவைமுனையசுனையவாழ்த்தி
நவநவமாய்ப்புகழ்ந்துநிதம்பணியுமெந்தவேதுவினானுன்முகன்மா
லுவமையிலாவுருத்திரனையடுத்தனரோவவனேயிவ்வுலகுக்கீச
னவனிவிளங்கியநடத்தையிதுவன்னோருவதையறிந்துமறியாராகி. (ரு)

ஒருகாலையகத்தொடரியயன்சேர்ந்திராசுத்தாரொன்னுக்கொன்று
பருவைரமாய்முனியாற்கலகம்விளைத்தரியானேபதியாமென்சுப்
பிரமனிருகண்சிவந்தாமெழுதியானினதன்பர்பேயோடாடிக்
குரியரன்றியக்குமணிபுகியொழிந்திருபுயத்தினொளர்ச்சங்காழி. (ர)

* அங்நிதராய்மந்திரத்திரமகன் அபுவியிடத்தினமைவரென்ன்ச்
செங்கமலைநாயகனைச்சபிக்குமுனந்திருவரியுஞ்சினத்தினுலப்
பங்கயனைப்புவியிலுனையாருமருச்சிக்கமனம்பற்றிலாமற்
சங்கையுடனிருப்பரென்ச்சபித்துமுனிவரலவனைத்தகர்க்கவாழி. (௭)

கரத்திலெடுக்கவும்பிரமன்பிரமதண்டவத்திரத்தாற்கண்ணன்மீதி
னாரத்தடிக்கநினைத்தனனப்பொழுதுநிலமலையசையவுததியேழு
அரைத்துமறுகிக்கலங்கவும்பர்பயந்துமன்ருமனநோக்ககண்டு
மருத்துமுனிவரரமாருடனவர்போர்விலக்குதற்குவல்லாராசி. (௮)
சென்றுசதாசிவனையெலாந்தெரிந்தவனைச்சரமசரத்திருக்குங்கோவை
யென்றுமனமாயனையுயர்சங்கரனைமுவுலகுமிறைஞ்சுந்தேவைக்
கொன்றையணியிச்சுரனைச்சரணமெனவடைந்துதுதிசுதுங்காலை
குன்றுவிலியடிபார்நன்பன்பகவன்மெய்யான்மாவாகச்சுதுஞ்சம்பு (௯)

தேயுலிலிங்கத்துருவாய்மாலையெனக்கனல்சுழன்றுசெநியான்மாவாய்
மாயன்முதலமரர்முனம்வந்தனன்சதாசிவனவ்வுடிகைவனோக்கித்
தாயகமேசடுகினைவன்மாலாதிதேவர்பயந்துவன்றியோட
வாயுலிலிங்கத்துருச்சதாசிவனமவனாயழைத்தருளுவாரே. (௧௦)

அஞ்சலஞ்சன்விரவரமளிப்பவும்க்கிங்குவந்தோமயன்மாலாதி
மஞ்சிறுறைதேவருக்குளியானேயுத்தமனதனூல்வழுத்தக்கேன்மின்
மிஞ்சியநம்முடியடியையனோக்குதற்குச்சென்மினதினமெலிந்துமீன்
[டோர்
தஞ்சரெனவேனமனமெனவுருக்கொண்டரியயன்பாதலம்வின்சென்ற
ர். (௧௧)]

பூதலத்தைமுனைமருப்பாற்குடைந்துபாதலங்காஅம்போந்துமாய
னாதிதொடைமுடியுமறியாதுமிகவார்த்தியினுலசந்தமீண்டு
வேதனையேவெறுத்துமனவேதனையால்வந்தனன்பின்விண்ணிற்சென்ற
வோதிமத்தினுருவயனுஞ்சிவனதுமாமுடிசானாதுவலங்காலை. (௧௨)
ஆங்கொருகண்டகமலரைக்கண்டயனெவ்விடத்துறைந்திங்கடைந்தாயி
[ப்பா]

லீங்கெவிடத்தேகுதியென்றுநாப்பமடியோதிமமாயிறையெனோக்கி
யோங்குசிவன்முடிவிடுத்ததுஅயுகஞ்சென்அமினமுலகைக்கானே
னீக்கெவிடஞ்செல்லுதிந்யென்றுகைதையுரைப்பவயனேங்கிச்சொல்வா
[ன். (௧௩)]

எப்படியகோசரமாஞ்சிவன்முடியைக்காண்பதெனவெண்ணித்தாழை
நட்புறவோர்வலகபுகல்வனேமுடியோரிடநடந்தோர்நன்பரென்றே
செப்புவராதலினுனக்குச்சேடனெனவெம்மிடத்திற்சிந்தைகூர்ந்தே
யொப்புமுபகாரமொன்றுசெய்குதியென்றுநாப்பனன்னவுருவவேதன்

* அக்கிதம்—உடந்தடும்பு.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சுருக்கம். ௪௩.

அண்டர் பிராணித்தடைந் துநின்முடிசுண்டேனெனயானறையேனியுங்
கண்டனன்கண்டனெனவேகரியுணாக்கவேண்டிமென்மேற்கருணையா
[லென்

வெண்டியந்தக்கேதகையோடுறவாடித்திரும்பிமகியுறைநதானில
கண்டரிடங்கண்டிலன்ருளொன்றான்மால்வேதன்முடிசுண்டேனென்ற
[ன். (௧௫)

அப்பொழுதினறிவிலாக்கேதகையுமாமாமென்றறையக்கேட்டு
வெப்பமொசுங்கரனவ்வேழையுங்கைதையையும்வெகுண்டுநொக்கி
யொப்பகனம்பத்தரினியுத்தமென்றிருந்துமிப்பொய்யுரைத்ததாலி
னிப்படைக்குந்தொழில்வாணிநேயமென்பதிவ்விரண்டுநீங்குமின்றே.

என்றுசொலியேழைமதிக்கேதகையேவேதியுனக்கிதமாய்நம்மு
னின்முடிசுண்டனென்றவமாகக்கரியுலந்தியாலே
யென்றுநமக்காகாமலேகுதியென்றேசாபமியம்பியாங்கு
மன்றமொடுமறைந்தனனவ்வேலைபயந்திமையோரும்வாசஞ்சேர்ந்தா
ர். (௧௬)

பிரமனுஞ்சாம்பியமுகமாய்ச்சலிக்குமனுவாய்மிதுந்தபீதனுகிப்
பரவியதுன்பத்தினுடுவெட்கியிசவுக்கியவன்பதியிற்சேர்ந்து
கரசமுலைமனையியுடன்புக்ல்வென்றன்கண்ணேநற்கலமின்னேகே
ளரன்சிரம்பாதங்காணயானனமாயியுமரியுருவமாகி. (௧௭)

*பாதலங்கேண்டொருகணத்துக்காயிரங்காதம்படர்ந்துபலமுந்தேய்ந்தே
யேதினிரம்மாலடியைக்காண்பதற்குமுடியாதென்றிவாந்துமெய்மை
யோதினனோதிமவுருவத்தியானுமரைக்கணத்தினுக்கோராயிரஞ்சேர்
காதமதுகடந்திசையுமுதிர்ந்துமுடியறியாமற்கலங்குங்காலை. (௧௮)

*முண்டகமொன்றம்மலையின்முடியிருந்துவிழுவதலின்முன்புசென்று
மண்டலஞ்சேர்கைதாய்நின்றனக்குநண்பனென்றென்னமதித்திவ்வொ
[ள்வே
தண்டமுடியயன்கண்டானென்றன்முன்பொருகரிநீசாற்றென்றேனக்
கண்டல்சரியெனவந்தவழிநோக்கிவந்தரனைக்கண்ணுற்றியானும். (௨௦)

* இம்மலையின்முடிசுண்டேனென்றனன்கைதையுமாமென்றிசைப்பக்கே
[ட்டுப்
பொம்மன்மலருமெனையுமம்மலரினையும்வெகுண்டுபொய்மைசொன்
[ன்ற
கொம்மைமுலைவாணியன்பன்படைப்புவினையிரண்டையுந்நுதவநீசை
[தாய்
நம்முன்வரலொழிநீயென்றொளித்தனன்வின்னவரஞ்சிரகரம்சேர்ந்தா
[ர். (௨௧)

சுச

திருவைகாவூர்ப் புராணம்.

பிரமையொடுமுகம்வாடியருவொடுங்கியரையுடம்பாய்ப்பெருகுதன்
[பப்
பரவையதின்முழுவிதற்கென்செய்வேனென் றுநந்தம்பதியிற்சேர்ந்
[தேன்
வரிவிழியாவிதற்குவினியாஞ்செய்வதென்மாட்டினைப்புரக்கும்பாலர்கூட
[ப்
பிரமனென்றனைக்கணியார்வானவராவெனைக்கணித்துப்பெருமைசொ
ல்லார். (உஉ)

எனவமுங்குந்தன்பதியைத்தேற்றிவாக்கார்களைக்கேகியாங்கு
கனகமயமானகிந்தாமணியவைமண்டபத்துயர்சிங்காதனத்தி
னினையும்பரைப்புரக்குஞ்சங்கரனைப்பரையுடனேநீங்காதோங்கு
மனமரியவொருபொருளைக்கண்டொடுங்குவனங்குமலரடியின் வீழ்ந்தே

அதிமதுரவாசகத்தானன்பினொடுசெல்கருமமறியச்சொல்வான்
மதியினினைத்ததையறிவோயையவகிலேச்சரசுமத்தபூதத்
திதவவன்பநண்பமின்பார்ப்பதிரமணநாதவுணர்வில்லாதென்றன்
பதிசெய்பிழைபொறுத்தருள்வாயன்புடையேன்ம்திலைடுபார்வைநோ
[க்கி. (உச)

படைத்தலென்றன்பதியாதல்பரித்தருண்முன்போலினமும்பரியாயே
[ல்வே
நிடத்தெவர்பாரிப்பவர்கின்பதவினையேசதியெமக்கென்றிறைஞ்சங்கா
[லைப்

படத்தரவமணிபகவன்பத்தர்கன்சொற்படிநடப்போன்பதிம்தாசை
பிடித்துரைக்குங்கலைமகனேநோக்கியினகையோடான்பேசுமாதோ.

மங்கலமென்வடிவேகேண்மவசனம்பொய்க்கதிகமறமொன்றில்லை
யங்கதனானின்கணவனின்புறவேறொருவயனமறையக்கேண்மோ
பொங்குலகம்புனிதமுறச்சகலமறமறத்தென்பார்பொலிந்துமிக்க
துங்கமிதுகாவிரியென்றோர்நதியுண்டத்திர்த்தத்*ததக்குப்பாலின்(உஈ)

நமக்கதிகபிரியமிருவில்வவனமென்றொருநன்னகருண்டாங்கியா
முமைக்கணியொடுறைகுவமெப்போழ்துமதியுக்கநவிடத்துறைந்துநின்
[கோ

னெமைத்துதித்தன்பொடுபூசையிறநினனேற்படைத்தனினக்கிறைவ
[னா
லீமைப்பொழுதினவிப்பமெனவிதைவர்சொலவாணியுந்தனிதைபாற்செ
ன்றே. (உ௭)

பிரம்புரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம். ௪௫

புத்தபதியுரைத்ததெல்லாம்புசுன்றன்வெளியனுமன்பொலிந்தப்போழ்
[தே

திதகத்திரன்மைதரும்வில்வவனஞ்சென்றியமன்றித்தத்தாடிச்
கோசுகன்மனத்தினெடுமெய்முழுதும்பொடிதரித்தக்குமணியூண்டு
வேதவிதியாய்த்திரிபுண்டரந்தரித்துப்பொற்சிகரம்விளக்கிறன்றாய் (உ௬)

ஐடி வேறு.

பத்தியாயியமன்கண்டபடுகரினீரெடுத்தே
யுத்தமமானவேதவுருத்திரஞ்சுத்திரத்தா
னித்தனைவளர்க்கவல்லநிலையமகிழ்நீராட்டிச்
சித்திரமாகவம்பொன்செறிந்தபட்டாடைசாத்தி. (உ௭)

கதிர்மணிப்பூடணங்கள்கலந்தகர்ப்பூரச்சாந்தஞ்
சுதைமதிநன்மைவெள்ளச்சுதநவமணியூப்பொற்புத்
துதிபெறுந்துபதிபஞ்சுவைநைவேத்தியம்பலன்கண்
மெதுவுநுநுந்தாம்பூலம்வெண்குடைசாமரங்கள். (௩௦)

மயிலிறைவிசிறிமேளவாத்தியநிருத்தங்கேதஞ்
செயல்பெறுவந்தனந்தோத்திரமுடல்வலத்தினு
மயலறுகிவனும்வில்வவனத்தரைப்பூசைசெய்தே
நயமொடுவணங்கிக்கண்ணுனந்தவாரியையுகுப்ப; (௩௧)

மெய்ம்மயிர்பொடிப்பச்சென்னிமீதிருகரங்குவித்து
மைமிகுகண்டன்றன்னைவளர்சிவசுந்தராவோர்
மொய்மலைமகடன்கோனேமுவுலகிறைஞ்சுபாதா
கமைதிமுடியாய்சன்மக்கடல்கடந்திடுவோய்நாதா. (௩௨)

அர*மிருடாவநாசவம்பரகேசசம்போ
பரமவானந்தனையபாயமில்லோய்மகேச
வரநதித்தாங்கம்விசுவதினைசடையாய்திங்க
ளரியெரிக்கண்ணாகாமவரவாரிகேசதேவா... ... (௩௩)

பணிசரணமுருந்தன்பன்றியாய்த்தேடுபாதா
குணவடிவாபுராரிகுணவதிகாபரேச
கணிகருணைராவோங்காரத்தாமரைக்குச்சு*சூரா
வணிசகநாதாபத்தார்த்தியைவிலக்குமையா. ... (௩௪)

* மிருடன்—சிவன்.

* சூரன்—சூரியன்.

சருவநீரசருலதரக்ரதமிழ்ப்பாமுவர்
பரவியவதிபாதிக்கம்பரகுநாலபநனேச
குருவடிவாரிர்வாணங்கொடுப்பவாவேதசாரா
குருவரைமனளங்கின்னைக்குடம்பையாம்வாமபாகா. ... (௧௫)

தாராகையாவின்பால்வெண்டரனந்தன்பளிசனவக்கு
நேருறமெய்யாவன்பநேயபூதேசவாதி
யாரணமுடிவனங்குமனகவிச்சுவத்துக்கிசா
பாரிரதம்மால்வாரிபனிமதியுருளியேதன். ... (௧௬)

நிறலுடைவலவன்சேடன்*நிஞ்சினிமேருவில்லாப்
பெறுமகதேவாமேதைபேதகமாய்மயங்கி
யறிவிலாப்பிறழ்செய்யுநின்னடியன்மேலன்புவைத்துப்
பொறுமையாவென்றுபோற்றிப்புசுழுவில்வவனநாதர். ... (௧௭)

பிரியமாயயன்முன்னின்றுபெரிதுவந்தருட்கனோக்கித்
சருதியதளித்தும் பின்னுங்கலைமகட்கிறைவனென்றல்
சாமசரம்படைத்தறனைக்கொடுத்தனுப்பியப்பான்
மருவியவிவிங்கத்துள்ளேமறைந்தனரிதையவ்வேலை. ... (௧௮)

மாலருண்மகனுகந்துமலர்ந்தநான்முகத்தினாலவ்
வாலயந்தன்னைநோக்கியங்கங்குசிறைத்திடிந்து
சீலமாமதில்களெல்லாஞ்செடிசொடிதருப்பொலிந்து
போலியாய்க்காடுகொண்டுபொருந்துதல்டொருந்தானாடி. ... (௧௯)

அத்தமெல்லாங்களைந்தவ்வானுறை மந்திரத்தை
யத்தமொப்பாக்கிமுன்போலாலயமியற்றவேச
மத்தனும்விச்சுவக்கன்மாவையங்கருகழைத்துப்
பித்திமண்டபஞ்சோபானம்பிறங்கியகதவந்தம்பம். ... (௨௦)

சிகரகோபுரநன்மேடைதென்றல்*வாதாயனம்முச்
சகமகிழ்தோரணம்பதாகைகுட்டிமமனைத்து
நகைநவமனிகள்சாம்பூநதத்தினுவமாய்ச்செய்து
வகைவகையாகநானுவன்னமும்பொருந்திவாழ்க. ... (௨௧)

தானியந்தனங்கள்பொங்கித்தழைக்குமந்திரங்கள்கட்டி
வானகர்க்கிணையாமென்னவளமுறுநகரஞ்செய்து
பானிருமலனும்வில்வப்பழுவநாதரைப்பணிந்து
தானுறையுலகத்தன்னிந்ததூர்முகன்மகிழ்ந்துசென்றான். ... (௨௨)

* சிஞ்சினி—நானி.

* உதாயனம்—பலகனி.

பிரமபுரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம். ௪௭

பிரமனால்குத்தர்ச்சித்தபெருமையாலந்தகர்க்குப்
பிரமபுரமென்றுநாமம்பெறும்பிரமேசரென்றவ்
வரனநாமமாகுமயன்றுதிவன்முன்னொன்றோர்
சருதுகாமியங்கொய்திக்*கைவலம்டைவார்மாதோ. ... (௪௭)

* கைவலம்—முத்தி.

நேமிவனத்து அமருந்தவர்க்கு, அக்கினிதீர்த்தவரவுரைத்துப் பிரம
புரம் பிரமேசரென்ற பெயர்வரவைச் சூதபுராவரி கருரைக்கின்றன
ர் ஆதியந்தமின்றிச் சர்வ சாட்சாத்நார அகண்ட பரிபூரண சச்சிதான
ந்தமாம் பிரமத்தினிடத்து, மாயையின் சாபை பட்டிச் சிவந்தோ
ன்றி அச்சிவத்தினுருத்திரன்றோன்றி, அவ்வுருத்திரனில் மாயன்றோ
ன்றி அம்மாயனிலயன்றோன்றி அவ்வயனில் சராசரப்பொருளனைத்து
ந்தோன்றும், அச்சராசரப்பொருளனைத்தையும், அயன்படைப்ப அய
ன்றந்தைகாப்ப, அவன்றந்தையழிப்ப அச்சிவன் றந்தையிவற்றிற்
குக்காரணமாக விளங்கும், இங்ஙனம், முத்தொழில்வல்லவுருத்திரனே
முமுமுதற்கடவுளென வேதந்துதிசெய்கின்றன, இவைகளையறிந்தம
தியாராயகங்கொண்டபிரமன்மாலிருவரும், யான்பெரியன், யான் பெ
ரியனென்று ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கோபித்து, ஒருவர் சக்கரஞ்
சுழற்ற, ஒருவர் தண்டந்தாக்கவே, நிலமசைந்துமலைகுலங்கிக்கடல்
ததும்பக் கண்டதேவர்கள் பயந்து இப்போரைவிலக்கவல்லவன் சிவ
பெருமானே யென்றோடிப்பணிந்து வேண்டச் சிவபெருமான், தேயுவி
லிங்கமாய்ப் பூமியாகாயந்தெரியாமல் நிற்பக்கண்டு பயந்தோடியமா
யனயனை, அஞ்சேல். உமக்கு வரமளிக்க இங்குவந்த யாமேபதி;
எமதடிமுடியறியச் சென்மின், அறியாதுமெலிந்துவந்தவரே யெளிய
ரென்றுமையவள் தலைவன்செப்பக்கேட்ட விருவரில், மாயன் பன்றி
யாய்க்கணத்துக்காயிரங்காதம் பூமியைத் தொனைத்துத் தனது வாண
னை வீணாக்கி, அடியைக்காணாது மெலிந்து மீண்டு அடியையறிகிலென
ன்றான், பிரமன் அன்னமாயரைக்கணத்துக்காயிரங்காதம் பறந்து
சிரகுதிர்ந்து முடியறிய முடியாதென்று வருந்து மவனெதிரே தரை
யைநோக்கிவிழும் ஓர் தானழமலகைக்கண்டு அதனோடு நட்புபாராட்டி
நினது தோழனாகியயான் யாது பகாரம் புரிகுவன். ஆயினும் என்னிடத்த
ன்புகொண்டு பூமியிற்சென்று, சங்கரனிடத்து இவ்விலங்கத்து முடி
யைக்கண்டனென்பேன் நயங்கண்டானென்றுரைக்க வேண்டுமென
வே அம்மலர் சம்மதித்து இருவரும் வந்து சிவபிரானிடஞ்செப்பலும்
வெகுண்டு உத்தமனாகிய நீ இப்பொய்யுரைத்ததால், படைப்பு வினையும்
பாரதி தேயனென்பதும் நீங்குவையென்று, சபித்து, கைநாய் இனி நம

அ முன் வாரலொழியென்று மறைந்தருளினன், இமையவருந்தமது
புரஞ்செனாணர். பிரமன்னுன்புற்று மனையியிடம் நடந்ததைக்கூறிய
நாயகனைத் தேற்றுவித்துக் கையெய்த்சென்று பார்ப்பதிமனானைப்பணி
ந்துவதித்து, எனது கணவன், தெரியாதிறைத்த தீங்கைப்பொறுத்து
முன்னம் போலாகவருள் செய்பென்னும் கலைமகளை, அருட்கடல் நோ
க்தித் தென்பாரிற் பொலியும் காவிரி நதி வடபாங்குள்ள, நமக்குப்பி
ரியமான வில்வவன மென்னுந்தலத்திற்கு, நின்னுயகன்சென்று அங்
தெழுந்தருளிய நம்மைப்பூசிக்கின், இரண்டு முண்டாகுமெனக்கேட்டு
நாயகனுக்குச்சொல்ல, அந்நான்முகனங்குசென்று யமதீர்த்தமாடி வெ
ன்பொடியக்கமணிபூண்டு, அத்தீர்த்தத்தினால் சிவபெருமானை அபிடேக
அலங்கார வுபசார முதலிய செய்து அது புகன்று, விச்சுவக்ஷன்மா
வைபகழந்து அவ்வாலயத்தைக்கனகங்கொண்டு புனக்கி அநேகமண்ட
பமுதலியவைகள் செய்வித்துத்தனது பெயரால் தீர்த்தமொன்றுகண்
டு வில்வவனேசன்றிருவருள் கைக்கொண்டு படைப்புத்தொழிலையும் பா
ரதிநேயனென்பதையும் பெற்றுத் தனது புரஞ்சார்ந்தனன், ஆதலாற் பி
ரம்புரம் பிரமேசரெனப் பெயர்வந்த விச்சருக்கத்தைவாசிப்பவர் கேட்
பவர்கைவலம் பெறுவரென முனிவர்கட்குச் சூதபுராணிகர்புகன்றனர்.

பிரம்புரம் பிரமேசரென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சருக்கம் கூ இ திருவிருத்தம் உகச.

உ
சிவமயம்.

பத்தாவது

அரியீசனென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

காநிலைத்துறை.

வேதனாமப்பதிக்குமவ்வானுக்குமவிளங்க
வோதனோமரியீசனென்பதுமினியுரைப்போங்
காதலாவினுகேட்டவர்பலனையார்சணிப்பார்
போதவேதியரெபெனச்சூதரும்புகல்வார். ... (க)

பண்டுவெள்ளியங்கிரிநனிலாதியாம்பரம
னண்டர்மாமணியாடகத்தாலிழையவைசேர்
மண்டபத்தரியாதனத்தெழின்மலைமகளோ
டெண்டிசைத்தலத்தோருகந்திறைஞ்சவந்திருந்தார் ... (உ)

அந்தவேலையிலரியயனமரருக்கிறையா
மிந்திரன்நிசைத்தலைவர்கந்தருவர் நல்லியக்கர்
புந்திலிஞ்சையர்பன்னகர்கருடர்அம்புருடர்
நந்துகூய்யகர்சாரணர்சித்தர்கின்னாரும். ... (ங)

மிக்கனய்த்தவரனைவருமன்பொடுமேவி
நக்கனைப்பணிந்தவனருளோவலினுலோர்
பக்கமேதியங்கங்குருந்தனர் சரர்பணியான்
மைக்கண்வானவர்மடந்தையர்தனிநிலமடவார். ... (ச)

செங்கொலிந்தனத்தழலமைத்திலதிர்சேர்த்தப்
பொங்குனாபங்கர்ப்பூரநற்றிபமும் பொருத்தித்
திக்கண்மாமுகத்தேவிக்குஞ்சிவனுக்குஞ் செலுத்தித்
தங்குமன்புவினையமுடனவரபிதாழ்வார். ... (ஊ)

பூத்ததாரகைநெர்பொரிசிலர்கொடுபோற்ற
வாய்த்தபேர்சிலர்மந்திரமலர்கொடுசாத்த
வார்த்தனாரியமன்பொடுசிலருகந்தடிக்க
மூத்திலார்சிலர்*முனைவனபலபலமுழக்க. ... (ஈ)

*முனை—வெண்மை.

- சுத்தமாதவர்சிலரரசிவவெனத்துதிக்க
நந்துநேர்களத்தரம்பையோடினஞ்சிலர்நடிக்க
வொத்தவித்தொனிகம்மியவினுகத்தினுமைபா
கத்தாரநெற்றியிற்கனமெனச்சிவவெயர்கலிப்ப. ... (௭)
- சிற்தும்வேர்வினையரன்கனிட்டிதைகொடுதெறிப்ப
வந்தவேலையவ்வெயர்வொருதானவனாக
வெந்தழற்கணன்வேதனையழைத்தநம்வெயர்வில்
வந்தவவுணறுக்கொருபெயரியல்புறவகுத்தே. ... (௮)
- இல்லறத்துறவதுவைசெய்தவன்பெயரியைய
நல்லமாரகர்செய்தொளிர்நவமணிக்கனகம்
புல்லுமாமுடிபொருத்தியிங்கேகெனப்புகுநீநன்
சொல்லுமேவலிவூன்மலர்வேதியன்அரிதாய். ... (௯)
- வேலையாயடைந்தவனதுவிண்டொடுமுடியுஞ்
சாலநீர்மலிபாதலத்துருவியதாளுந்
தூலமேனியுநோக்கிமிக்கவும்வியந்துடனே
சீலநீர்கொடுமந்திரித்தவன்மிகசதெளித்தே. ... (௧௦)
- அக்கணத்திலவ்வவுணனைச்சிவவடிவாக்கி
பெய்க்கிமுக்கியுமெடுத்துத்தன்மடியிசையிருத்தி
வைக்குநாமயிவனுக்கெனவென்றெனுவானை
மற்கடக்கரத்தாற்புருடியினிடவகிர்ந்தான். ... (௧௧)
- அந்தநோய்பொறுக்காதயன்வருந்தியுமமுநீர்
நந்துதானவன்மேற்சொரிந்தனலெனநனைப்ப
வுந்திவந்தவன்மடியைவிட்டவுணனுமொதுங்க
விந்தவேதுவிற்சலந்தரனெனப்பெயரிசைந்தே. ... (௧௨)
- பக்கமாயழைத்தவன்பெயர்பெறவகல்பதியொன்
றக்கணத்தினினமைத்துநன்முடிபுனைந்தியாரு
மெய்க்கவாழியக்கன்மகள்விருந்தையைவேட்டுத்
தக்கசெய்தியெலாமயன்சிவனுக்கெச்சரித்தான். ... (௧௩)
- ஏமமாஞ்சிவன்வெயர்வினிலெழுந்ததினேய்ந்த
நாமமெய்தியசலந்தரனையர்மின்னுரை
நேமமாயொழிந்திமையவர்க்கிடர்செயநெடுநாள்
விமமாயுழன்றனவன்மடிவகைவிழைந்தே. ... (௧௪)

அண்டர்யாவருநாரதன் றனையந்தனும்பத்
கண்டுதானவன்கனிவுடனெழுந்துபசரித்தே
யன் றினம்பதிக்கடைசெயலுநரையெனவவன்பால்
விண்டகாலையினுரதர்சியுநகைவினைத்தே. ... (கரு)

நின்னிடைத்தினிலோர்மறையுண்டதைநிகழ்த்த
வுன்னிவந்தனமியாதெனிலுன்புகழ்க்கினையாம்
பன்னிநன்கிலையவனையொப்பாருமெங்குமிலை
பென்னுங்காலையவ்வுணனுமுனிதனையிரங்கி. ... (கௌ)

காந்திநற்குணமிளமையேருநுநலங்கற்பு
வாய்ந்தநம்மனையாடனையிகழ்ந்திடும்வகையை
யாய்ந்துசொன்மினென்றவுணனுஞ்சொலமுனியறைவான்
காந்தமேன்மயலாய்ப்புகன்றனையொருகணிகை. ... (கௌ)

உருவயௌவனநற்குணமொழுக்கமுள்ளவளாய்
யருகுதும்வழியாய்ப்புகலுவநினக்கதுகே
ளிருமைவெண்மலைமேற்பலியேற்பவன்சிவனென்
றெருவனுண்டவன்மனையவன்குணமெழிலுருவம். ... (கஅ)

இளமைமுன்றும்றுமிசைந்தவளவருள்க்கினையாம்
வளமையாதலினவனைநின்னிடைம்வரவழையீ
துளவெனப்புகன்றம்முனியேகியவுடனே
நளிர்கன்மங்கையைக்கொணர்வரத்தானவனடந்தான். ... (கசு)

அக்கணத்தினின்விருந்தையாமவன்மனைதகைத்தே
பக்கமானதன்காதலனோடுரைபகர்வான்
மிக்கபோரினில்விருப்புநாரதர்விள்ளும்
பொய்க்குளாய்ப்பலியாமுயற்சியின்மனம்போக்கி. ... (உ௦)

அதுசர்க்கழி நெடிவாகிரிய விருத்தம்.

எகற்குத்தியன் றுலகமெல்லாம்வளர்க்குந்தந்தையான்
பாகத்தமர்ந்தமலைமகளைப்பாருமளித்ததாயவன்மேன்
மோகிததெழுந்திங்கெடுத்துவரமுயலுமுயற்சிமுடியாது
காகத்தினுக்கின்முதருந்தக்கனவுதனிலும்வாயாதே ... (உ௧)

என்றுதடுத்தமவன்மொழிக்குளிசையாதெழுந்துமதத்துடனே
சென்றுகையையுமுனந்தேவரனைத்தூந்தெரித்தோடிக்
குன்றியொளிப்பச்சலந்தரனுக்குன்றுவிலியும்போர்வினைப்ப
வன்றுநாதன்வெற்றிபெறவணங்குவிருந்தைதவம்புரிந்தான். (உ௨)

சே.

திருவவசாபூர்ப் புராணம்.

ஓலக்குழலேருந்தைகற்பினிகல்கொண்டவுண்ணெடுகளாய்ச்
சூலக்காத்தன்முவுலகுந்துணிக்ஞந்திறத்தன்சமனெடுங்கக்
காலிடிகுழைமுற்கண்ணெடுகெதித்துப்போர்செய்வகையறிந்து
காலெக்கமலம்மண்ணம்மலங்கருதிவேடத்தெதியாடி. ... (உ௬)

தொண்டிபுரியுமாளுக்கர்சூழலிருந்தைமணங்கடையக்
கண்ணிருந்தையெழுந்தமணங்கனிந்துகமலப்பதத்திணையிற்
றெண்டம்புரிந்துவினையமொடுதேவரிந்நெழுந்தருளப்
பண்ணிதவத்தின்பயன்யாதோலென்அமுமனைபரிந்துரைப்பாள். (உ௭)

பாரிற்றழைக்குமுரிச்சூழயும்படிசஞ்சரிக்கும்பதத்தறவா
யாருந்துதிக்கமுந்துமுணர்ந்தமார்த்தோயென்றன்மனத்தினிட
சேருங்கவையொன்அளத்தேதென்ருலித்திரியுலகும்
*வாரமிருந்துபணிசிவன்மேல்வாழாவெழுந்தமதத்துடனே. (உ௮)

என்றன்பதிசென்றமர்வினைப்பானிறத்தல்பிழைத்தல்தோர்கவெற்றி
யொன்றுத்தெரிந்ததிலையிதுந்ருரைக்கவேண்டுமெனவிருந்தை
நின்அமொழியவெதிவேடமெடுத்தவரிகண்ணினைமுதிழ்த்தே
யொன்றியுயர்சமாகியினுணர்ந்தல்போலநடைமுகமாய். (உ௯)

கற்பின்மிருந்தவிருந்தைமணங்கனிப்பவுரைப்பராஞ்சாதே
பொற்புமிருந்தகாரிகைநின்புருடனாயிர்ச்சுச்சேதமில்லை
யொப்புமெனதுகற்போராயுன்றன்பதியிங்குறைந்திடச்செய்
விப்பமெனவவரைநோக்கினிளங்குடைமலைக்கேகி (உ௯)

நமதுமொழிவிண்டவனையிந்தநகரிந்கொணர்தியெனவனுப்பி
யினையினவனைநோக்கியக்கஞ்சேருவேமென்றியம்பவ
னொமதமனையின்பலியருந்தியேகுவினென்றுபசரிக்கக்
கமலகேள்வனொமெதிரிக்கணவன்வரட்டுமென்றுரைத்தே. (உ௯)

தனதுமனையிற்சென்றுசலந்தரணைப்போலவுருவெடுத்து
வனசச்சண்ணவண்மனையின்மறுத்துருசெல்கவண்மகிழ்ந்து
நினைவிந்கணவனொருவெந்திராற்றைலமுழங்காட்டிக்
கணகத்துநின்மின்னவமணிமின்கலங்கடரித்துமலங்கரித்தே. (உ௯)

நிலவுமுஅவல்வினைத்தகெதிரம்பவாஅசுவையுடனே
யிலகுமமுதமருத்திவைத்தேயிலைபாகருளித்தானுமுயர்
கலையும்பணியுந்தரித்தகணக்கையோடருந்திவமணியாம்
பலபொன்னிழைத்தமஞ்சமிகைப்பதியென்றுகந்துபடுத்தவனை. (௯௦)

ஆரியீசனென்னும் பெயர்வரவுச்சருக்கம்,

௩௩

கண்ணன்சைவமுலையருந்திக்கட்டியிதழ்ச்செவியிதழை
யுண்ணமுதமெனவருந்தியுடையவிடுத்தங்கூடாடிப்
பண்ணுந்தொழில்களனெகவிதம்பரிந்துபோகம்வினைத்தவுடன்
வண்ணவிருந்தைதற்பகன்றவகையாலவுணன்வல்தொலைந்தே. (௩௧)

மெலியுமவனைச்சிவன்றனதுவிரலங்குலியாந்தகிரியினுந்
பலவுமுனிந்துமுடிந்தலையைப்பறியவரியன்றேவுகற்போர்
மலையுஞ்செருவின்மடியுமவன்வாந்நசிவையுமவலிமுடியுங்
குலவியெடுத்துவிருந்தைதுயர்கொண்டுகலங்கக்கொண்டுவைத்தார்(௩௨)

வைக்குங்காலத்தடிமுடியையமாதுமோர்கிமனஞ்சிலைம்
பிக்கவெழுந்தாபட்டில்வரும்பிரியவரியையுலகனைத்தந்
தக்கவருளாற்புரந்தளிக்குந்தயவைவிடுத்தாக்கன்மனநா
யொக்குமெனதுநாயகன்போலுருவமெடுத்துவஞ்சனையாய். ... (௩௩)

ஒங்குங்கற்பையழித்ததினா* உபலமாகநின்மனைந்
தாங்குஞ்சிலைநின்றலையிரண்டுந்தறிப்பக்கண்டேன்போலிரங்கி
பேங்கக்காடவதெனச்சபித்தேயிறைவன்றலைவன்சிலையுடனே
வீங்குமுயிரைக்கனலேலிடைவிடுக்கவரியுங்கற்புடையாள். ... (௩௪)

சாபத்தினினுட்கலங்கிமிகச்சலிந்துவிமலவடியகன்று
தாபத்தொடுகல்லாய்க்கிடக்குந்தகுதியெவன்கொனந்தலையுஞ்
சாபத்தினையுந்நன்பெரதவித்துத்திருமினெந்தவித
மாபத்தடைவளென்றிதனையகற்றமனத்தினுராய்ந்தே. ... (௩௫)

கோகனகத்துத்திருவையும்வைகுந்தத்தையுமின்புறுஞ்சகல
போகத்தினையும்விடுத்துலகம்புரக்குந்தலைவனெனவிருந்தும்
பூகததொடுகற்பகம்பொலிந்துபொங்கியுயர்பொன்மலைமுடியின்
வாகுந்திறிடுபுனிதத்தலத்தின்மாயன்சிலநான்மருவினாலு. ... (௩௬)

இவ்வாறென்றும்போகம்விடுத்தியைகற்புடையவிருந்தைபுக
லொவ்வாச்சாபந்தனைநினைந்துள்ளுடையுமாயன்றனைமோக்கி
மைவார்தடக்கனாகாயவானிதேவதேவதுகிற்
செவ்வாய்ச்சலசைநாதாநின்சிந்தைகலக்கந்தீர்வதற்கே. ... (௩௭)

தக்கவகையொன்றுளதுசாபமிரண்டுந்தவிர்வதற்குத்
தெற்குவிசும்பினிடைப்பொலிந்தோர்சிந்தையைவரையுதித்துப்
பக்கிபறவைமுதல்யாரும்படிந்தபேர்க்குக்கதியளித்து
யிக்கபாவமாந்தருவின்வேரைக்களையும்பொன்னியென்றே. ... (௩௮)

* உபலம்—உல்.

௫௪

திருவைகாவூர்ப்புராணம்.

இலகுமதற்குத்தாதிசையினிறைக்குப்பதியாய்ப்புண்ணியங்கள்
பொலியுமிடமாய்க்காமியங்கள் பொருந்தக்கொடுக்குமகத்துவமா
யலகில்கற்பலிறுதியிலுமழியாவில்வவன்மெனவோர்
தலமுண்டதனிற்சாபமகாதாபபாவமாரிமுட்கே. ... (௩௯)

எல்லாப்பரமபாவனாமாயி மன்றடமுண்டவ்விடத்திற்
பல்லார்பணியப்பயந்தவிர்க்கும்பகவனென்னச்சம்புவென
எல்லாம்வளர்க்கவல்லானோடிற்றைவருறைவரத்தலத்திற்
செல்லார்மேனியாய்போய்ச்சிவனைப்பணிந்துகூசைசெய்தால். (௪௦)

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியயிருத்தம்.

அக்கணத்தின்முக்கணத்தனருளிஞனவ்வாயிற்றை
வைக்குமிக்கசாபநீங்குவாழ்வையென்னமாயவ
னெக்களிப்போடத்தலத்திசைந்தபத்திசெய்பவர்க்
கொக்கலாய்க்குளிர்ந்ததிங்களுதையகோடியென்னவே. ... (௪௧)

நன்மையாய்வளர்க்கவல்லநாயகிக்குநாதராஞ்
சின்மயத்துருப்பொலிந்தேவர்தம்மைவிதியுடன்
பொன்மலர்த்திரட்கொடும்புதழ்ந்துகூசைசெய்துடன்
றன்மனத்துகந்தடுத்தாழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியே ... (௪௨)

மத்தகத்தினிற்றுணைக்கைவைத்துநாசமினறியே
யத்தரானசங்கரன்பொன்னடிமனத்திருத்தியே
யொத்தநற்றியானமாயுறைந்தசெங்கண்மாயன்முள்
றத்துயர்த்தரங்கவாரிதாவுசொன்னவல்லிபோல் ... (௪௩)

ஒளிசிறந்தசெஞ்சடைக்குளுற்றவிற்துரேகையுங்
குளிற்களங்கனங்கிவெம்மைகொள்பதங்கனயனமும்
வெணையிருந்தபொடியணிந்தமெய்யுமூன்றுபுண்டரக்
*குளமும்ந்தரகைநிலாவுகொள்ளலங்கலதரமும். ... (௪௪)

வெருவுமாலகாலநீலமேவுநீள்கீர்வமு
ஊரவிசைந்தகங்கணங்கலன்கள்குண்டலங்களும்
பரிதிகோடியொளிசிறந்தபடிகமானமேனியும்
வரிபுரந்தமற்புலித்*தவக்கணிந்தமத்தியும் ... (௪௫)

பத்தருக்குவரமுகந்தபயமனிக்முமத்தமுந்
தத்துழைக்கையும்பல்கோடிசம்பராரியுருவமு
நத்தமொத்தகாலனைச்சினததுதைத்தபாதமும்
வத்துவாய்க்குணங்கடந்துவரத்தியானவுருவமும். ... (௪௬)

* குளம்—நெற்றி.

* தவக்கு—தோல்.

விளங்கமுச்செகத்தினுக்குமேன்மையானநாதராய்த்
தளங்கலாப்பொலிந்தலர்ந்ததாமரைப்பதத்தராய்
யுளங்கனிந்துசத்தையாதியோதுமூன்றுவடிவராய்
வளங்கொள்சம்புவாய்மகேசராய்க்களாமயத்தராய் ... (௪௭)

கருணைபொங்குவிழியராய்ச்சங்கரனெனும்பெயர்த்தராய்
மிருடராயனாமயத்தராய்விளங்குசாந்தராய்ப்,
பரையெலாம்வளர்க்கவல்லவட்குகந்தபாகராய்
மருவும்வில்வவடவிநாதர்வந்துதோன்றமாயனும். ... (௪௮)

அன்பினுலகந்துகந்தடுத்தடுத்திதைஞ்சியே
யின்பமுண்ணிறைந்துபொங்கியேதளர்ந்தமொழியினு
லன்பர்நேயதேவ தேவவம்பிகைக்குநாயகா
மன்பொலிந்தசேகராரண்மறையறிந்தசம்புவே. ... (௪௯)

விச்சுவச்சொருபரித்தவிச்சுவத்துளானவா
விச்சுவத்தினதிகனேவிகாரதாரவுருவனே
நிச்சயச்சொருபவோசைநின்றபிர்மசொருபனே
யிச்சைமாயையையக்கடந்தவெண்ணுதற்குருதவா. ... (௫௦)

தூலருபவற்பருபதூலவற்பருபனே
சூலமாதியாறுதானமுங்கடந்ததூரனே
சூலமின்றியேசடச்செகஞ்சடத்துயிர்களாங்
கோலனேசடாசடத்தினுக்குமிக்கதூரனே. ... (௫௧)

காரணச்சொருபனேயதைக்கடந்தவுருவனே
கேருமேகவுருவனேயனேகவுருவவேகமாய்ச்
சேரனேகமாகியுஞ்சிறந்திலங்குமுருவனே
யாருமைந்துகோசவுருவனேயதற்குமதிகனே. ... (௫௨)

யாறுகோசவுருவனேயவாறுகோசவதிகனே
வீறுதாகிவீறினுக்குவீறதானசுத்தனே
தூறுறுண்டுகட்குறுண்டுகட்களென்றசருவனே
தாறிலாப்பராபராசித்தானசங்கதூரனே. ... (௫௩)

காணத்தோற்றுமுருவவதனைக்காணாயனவுருவனே
காணத்தோற்றுதற்குநோக்குகண்ணினுக்குநீண்டவா
பூணுமனதுவாக்கிலும்புகாதகன்றதூரனே
கோணமுனமியாறகன்றுகோதிலாதவுருவனே. ... (௫௪)

(இசு)

நிருவைகாறுப்புராணம்.

ஆண்டாளினம்போலும்பரியனரவத்தோன்றல்போலும்வெண்
கண்டலிப்பிதன்னிலவெள்ளிகாணல்போலுந்நிறை
யண்டமுன் அத்தோன்றுமாதலானுநீயொருத்தனே
பண்டுநிச்சயன்புரிப்பரிதிவிம்பமென்னவே. ... (இகி)

உலகுதோன்றலன்றியொருத்தனாகிவெல்லிட
மலியுமாயநின்விடத்தின்வந்தவடிவிரண்டுமே
புலவியின்றியொன்றோடொன்றுபொருத்தத்தோன்றுலகினி
னலகிலாதசெய்தையும்பொயாயமத்தியமைவதால். ... (இசு)

பூசமுநிசுழ்ச்சியும்பொருத்துமேனடத்தையென்
றோதுமூன்றுகாலமாகியுற்றிடுஞ்சதாசிவா
வாதிபானநியலாலிவண்டமென்றுமேலினை
யாதலாலுனக்குயர்ந்தவதிபர்யாகுமில்லையே. ... (இசி)

இற்றெழும்புகக்கனாங்குளியாவுநீயவைக்கெலா
முற்றபேரெனப்புரந்துகந்தனிக்கும்பதியதாற்
சொற்றவாநினுலுனைப்புகப்பதியெனச்சொலு
மற்றவர்க்குமந்தநாமம்வாய்க்குமோகனாகுவிலும். ... (இசி)

தேவனேசெகம்பணிந்தசெம்பதத்தனேமகா
தேவனேதயாலயாவெனத்ததித்தனின் அனைச்
சேவடிக்கடைக்கலம்பதிந்தவென்றனைப்புரந்
தேவலாகத்தொண்டுகொள்வையென்றமாலோர்க்கியே. ... (இசு)

ஆன்பர்நேயரானவிலவவடவிநாதருண்மகிழ்ந்
தின்பமாய்விருந்தைசாபமேகும்வாறுரைப்பம்நீ
மன்பதிந்தராமனாகுவாயவ்வேலைமாயையாம்
பொன்பொதிந்தமுடிவினோக்கிப்புலம்புவாளச்சனகியும் ... (இசு)

தக்கமாயனமுனங்கிசத்திலேயோரங்கிசத்
தித்திலுள்ளபேர்கன்பூசசெய்யவேநிறந்தசா
லக்கிராமமாகுவாயெனப்புசுன்றுமாதனை
யக்கனத்தனுப்பிலிங்கமாகிமெய்மறைந்தனர். ... (இசு)

மைக்கொள்மாலவரனைபிக்கவாழ்த்தியும்வணங்கியு
மச்சுணந்தவன்சொலாற்றனங்கிசத்திலொன்றுசா
லக்கிராமமாகியேயிலங்கவந்தப்பூசையுந்
தக்கதென்றுமூன்றுலோகத்தாரும்பூசசெய்வதால். ... (இசு)

அரிச்சரென்னும்பெயர்வரவுச்சருக்கம்.

௫௮

இலங்கிராமனாகமெய்யெடுத்தரக்கர்கோலுடன்
மலைந்தபோரினமாயவிலல்மத்தகத்தைநோக்கியே
கலங்கிவாயிரங்கிநோந்துகண்களீர்சொரிந்திடப்
புலம்பினுண்மகம்புரிந்தபோழ்தபூவெழுந்தமின்

இந்தவாறிலுரிச்சரென்றுமன்னியற்பெய
ரந்தமானவிலங்கிமுலன்னலுக்கெயந்ததாம்
விந்தையில்கிலம்பகத்தைவிண்டபேர் கவர்ந்தபேர்
முந்தைவந்தபாவசாபமுந்தவிந்துவாழ்வரால், ... (சுச)

தத்துவமுணர்ந்ததுய்த்தவரேபுரமென்னுந் திவ்வியதலத்துக்குப்
பிரமபுரமென்னும், அதிலெழுந்தருளும் பிரானுக்குப் பிரமேசரென்னு
ம், பெயர்வரவை விரித்தனம். இனி அரிச்சரென்னும் பெயர்வரவை
விளம்புகின்றனம், கேண்மினென்று சூதபுராணிகர் விரிக்வின்றனர்,
வெள்ளியங்கிரியில் வீற்றிருக்கும்பாமன், ரத்னம்பதித்துப்பொன்னி
ழைத்த ஓர் மண்டபத்தரியணையில் தேவியுடனெழுந்தருளினர். அவ்
வேலை அரியயனிந்திராதி தேவர் முனிவர் முதலிய சகலகணங்களும்,
வந்துபணிந்து, சிவபெருமானருளேக்கப்படியொருபுடைசார, தெய்
வப்பெண்கள் வாசனைப்புகையும் தீபமும் காட்டிப் பொரிசுளிரைத்துப்
போற்றவும், சிலர் மலர்சாத்த சிலர் வாத்தியமுழக்க சிலர் ஹரவெனத்
துதிக்க சிலர் நடிக்கவிருக்குமிந்நெருக்கத்தில், சிவபெருமானெற்றியிற்
ரேன்றும் வேர்வையைத் தனது சுண்டுவிரனகத்தாலெடுத்தெறிய வல்
தோரசுரனாகவே, சிவபெருமான் பிரமனைப்பார்த்து, இத்தானவற்குத்
தக்கபெயரும் விவாகமும் புனைந்து, ஓர் நகரம் படைத்து மணிமுடி தரி
த்துவாவென, அவ்வசுரனையிட்டுக்கொண்டு கடலிற்சென்று அவனது
மாகமனாவியமுடியும் பாதலமுருவியவடியும் திசையை நெருக்கியவுட
லையுங்கண்டத்சுவித்துப் பிரமன் மந்திரனீர் கொடு சிவவடிவாக்கி மடிபி
சையிருத்தி இவனுக்கியாது நாமமிடலாமென்றாராயுமயனது நெற்றி
யை, அச்சிசு கையால் வகிர அதினின்று சலம் வந்தமையால், சலந்த
ரனென்று நாமமிட்டு, ஓரியக்கன் மகள் விருந்தையை மணம்புரிவித்து
அவன் பெயரால் ஓர் நகரமுண்டாக்கி மணிமுடி புனைந்து கைலைநாத
னிடம் சொல்லியபிறகு அச்சலந்தரன் தேவர்கட்டிடர்செய அத்தேவ
ர்கள் நாரதரையனுப்பச் சலந்தரன் கண்டுபசரித்து இங்குவந்ததுரை
யென, நாரதர் நகைத்து நின்புகழ்க்கியைந்த மனையிலிளநாதலின், உ
ருவமிளமை நடை குணமுள்ளவளாய் நல்வழியில் வந்தவளாய் சிவனு
க்கு மனையவளாயிருக்கின்றனர், அவளைக் கொண்டியென்றருந்தவ

னேக அக்கலகத்தரசப்பட்டவசுரன் மனைவிமொழி கேளாமல் இமையவ
 ர்கலங்கக்காணையிற்சென்று குன்றுவிலியைப்பொருதிய நாயகன் மடி
 யாதருந்தவஞ்செய்யும் விருந்தை கழியில் வல்லமைகொண்டு வளர்வ
 தைக்கண்ட மணிவண்ணன் மாயச்சன்னியாகிவடிவுகொண்டு மாணாக்க
 ரீபலர் குழ வருவதைக் கண்டெழுந்து தண்டனிட்டுத் தேவரீர் வர எ
 ன்னபுண்ணியஞ்செய்தனனெனென்றுபசரித்து முக்காலமதியுந்தத்துவ
 ஞானியேழுத்தொழில்வல்ல நித்தனிடத்து யுத்தம்புரியுமெனது நாயக
 ன் இறத்தல் பிழைத்தல் தோல்வி வெற்றி இவைவானிலொன்றையுரைத்
 தருளெனக் கண்முடிச்சமாதியிருந்து கண்டவநீபோல் நகைத்து நின்னா
 யகற்குயிர்ச்சேதமில்லை நஞ்சீடரையனுப்பி யழைப்பிக்கின்றன மென்ற
 னுப்பி விருந்தையை நோக்கி நின்சணவன் வந்தபின் நின்மனையிடுபிசிப்
 பமென்றேறி, அச்சலந்தரணைப்போலுருக்கொண்டு பின்னருமவனிடஞ்
 செல்லவே புருடன் வந்தனனெனமகிழ்ந்து ஸ்தானாலங்காரஞ்செய்து
 இன்னமுசுருத்திப்பாகியையளித்துத் தானும் பொற்கலைநற்பணி பூண்டும
 னிகளினிழைத்த மஞ்சமிகைப்படுக்க, அவனைக்கண்ணிரான் கட்டித்தழு
 விக்கவிடாதுமுற்றி உடைநெகிழ்த்துக் கலவிசெய்து போகும் விளைத்தலா
 லவன் சுற்புறியை குழையவே கணவன் வலிருகின்ற சிவன்றனது கால்வி
 ரத்திரிபாலையுபட்ட மணிமுடித்தலையையும் அவன் சிலையையும், சன்
 னியாகியாலையுப்பிய மாணாக்கர் கொண்டுவந்து முன்வைப்பக், கண்டவி
 ருந்தை கலக்கக்கொண்டு நடுங்கிக் கபட்டில்வந்த மாயனைநோக்கி, என்
 னாயகன் போலுருக்கொண்டெனது கற்பழித்தமையால், நிமலவுரு நீந்
 தி நீநல்லாக, நின்றலையுஞ் சிலையுந்தறிப்ப நின்மனைவி கண்டேக்கமடைய
 க்கடவதென்று சாபமியம்பி நாயகன்றலையும் சிலையும் கனலிற்பெய்து
 தானுமக்கனலிலேறினள், பின்பவ்விருந்தை தந்தசாபத்தால் மணிவண்
 னன் கலங்கி நாம் நிமலவுரு நீங்கிக் கல்லாவதெவ்விதம். நமதுதலையுஞ்
 சிலையுந்தறிபடக்கண்டு திருமகனேக்கமுறுவதெவ்விதம், இதனையெவ்வி
 தமகற்றல்செய்வோமென்றாய்ந்தமனத்தினனாய், திருவைப்பிரிந்து, பொ
 ன்மலைமுடியிற்சின்னானிருந்தவ்விருந்தைசாபத்தாலுள்ளமுடைந்தருந்த
 வம்புரித்ததிருமலை, ஆகாயவாணி நோக்கிஹேசலசைநாயகா,சையை
 த்விற்றத்திவ்வையம்பொலியத்தென்றிசைசெல்லும்பொன்றிசைகாவிரிப்பு
 ண்ணியநதியின்வடபானண்ணிய வில்வவனமெனுந்தலத்திற் சென்றுயற
 தீர்த்தம் படிந்து வில்வவனேசனையு மெல்லாம்வளர்ப்பவனையும் பூசித்து
 வந்தால், விருந்தை சாபவிமோசனமாய் நன்மையுண்டாகுமென, அவ்
 வாறேநாரணன்சென்றுதீர்த்தமாடிப்பூசித்துத்து திசெய்து, தனதிருகர
 ன்கலைச்சிரசித்தப்பி வில்வவனேசன் திருவடியைச்சிந்தித்து நித்குமாய

அரியீசரென்னும்பெயர்வரவுச்சருக்கம் . ௮௯

ன் முற்றேன்று மக்கடவுளை மாயன் கண்டு களித்து ஆனந்தபரவசனாய்
வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சித் தத்துவநாமசங்கீர்த்தனைஞ் செப்பி, அடியேனை
நின்றிருவடிக்கீ கடிமைகொள்ளென்றமாயை, மாயாவில்வவனேசன் மகிழ்
ந்து நோக்கி, விருந்தையளித்த சாபமிரண்டில், ஒன்று நீ இராமாவதா
ரம் செய்வாயப்போதுநின்றதுமாயமான தலையையுஞ்சிலையையுங்கண்டுநி
ன்மனைவிசானகிபுலம்புவள், மற்றொன்று நினதங்கிசத்திலொன்று உல
கத்தார் பூசைசெய்யும்படி சாலக்கிராமமாகுமென்று புகன்று திருமா
லுக்கு விடையளித்து, இலங்கவுருவில் மறைந்தருளினர். பிறகு திரு
மால் பணிந்து துதிசெய்துஞ் சிவபெருமானுரைப்படி. அவன தங்கி சத்
திலொன்று சாலக்கிராமமாகவே, மூவுலகத்தாரும் அதைப்பூசித்துவரு
கிறார்கள். இராமாவதாரமாயிராவண்ணோடு போர்புரியும் போது மாய
ச்சிலையையுந் தலையையுங்கண்டு ஜானகி புலம்பினள், இக்காரணத்தா
லரியீசரெனப்பெயர்வந்த, இக்கதைபை ப்படித்தவர் கேட்டவர்பாவ
சாப மொழிந்து மோட்சவாழ்வைப் பெறுவார்கள்.

அரியீசரென்னும் பெயர் வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

—சு—சருக்கம் ௧0-க்கு திருவிருத்தம் ௩௨௮.

உ

சிலமயம்.

பதினொன்றாவது

விப்பிரனுக்கு நேத்திரமருளிய சருக்கம்.

எழுபீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

டுயல்பெறுவில்வவனத்தரனுகரிமீசனெனப்புவியிற்
பெயர்பெறுமேதுவிளம்பினமேல்விழிபெறவருனாதரெனப்
பயில்பெயர்வருமொருதையுண்டதில் வெகுபக்கமிறைக்காரு
நயமுறுபுண்ணியமாமெனமுனிவரநத்தமொழிவர்குதர் ... (க)

வட்டினேநகியோரத்தினிலுயர்ச்சக்கிரவரமெனநகரின்
மட்டடர்வேதமுதற்கலைகற்றறிமறையவர்பலரவரி
லிட்டடையரன்பதபத்திபொதுமைமறைநிறைசிவசன்மனெனச்
சிட்டமறையவனவன்மனைபுண்ணியசேலியிருந்தவளாம். ... (உ)

சீலவதியெனநனாமிசைந்தவள் சேர்ந்திருவருமகிழும்
காலையிலேவெருவனிறைபிறந்தனர்கண்மெகிழ்ந்தினமை
மாலுஅவன்னியர்தன்னைவரித்துயர்மணவிழுகுறைசெய்தார்
வாலிபமேகிழுதுக்குறைவாய்மணமகனிடமவர்கென்றார். ... (ங)

புத்திரியாவருமவர்வல்லவர்மனைபுக்கியபின்னவர்தாம்
புத்திரரின்நியிரங்கியுமன்பொடுபூசுருக்குநிறம்
மத்தமசனல்வத்திரநென்மணிமுதலாய்வெகுவிததானஞ்
சுத்தவிரதமுயர்தேவர்கள்பூசைதுவண்ணவருந்துதவம் ... (ச)

நித்தியமாகலியற்றுமலிருவர்க்கிழச்சியினும்பா
வத்தினுமோர்சுதனந்தகனாய்வரவதுகண்டவர்வெகுதுன்
பத்தினுமின்பத்தினுமுன்புண்ணியபாவமிதென்றினிமே
லெத்தொழில்செய்வதெனக்கருதிப்பினியைநிடுவெயதைந்நில். (ரு)

தன்முறையாகமுதுலுமணிந்துமுன்னுல்பயில்லிப்பவவன்
மேன்மையதாமதை*சமைபனிரண்டுமிகுந்திடுமுன்கற்ற
தான்மதர்விழியுளகனிகைவிசாரித்தந்தகனெனவமையா
தேன்மலைவாகியலைந்தனமென்றுமிரங்கிவருந்தியுமே. ... (சு)

* சமை-வருடம்.

விப்பிரஸுக்குகேத்திரமருளியசருக்கம்

காக

மனைவிதிருக்கல்புத்திரனோடும்மறையவனீராட
றனைமனதுன்னிவளங்கள் விளங்கியதன்பதிவிட்டேகிப்
பனிந்திடமரியரனுறைகோயில்பணிந்துயர்தானங்க
ளனுதினமருளொடுசெய்துமிமதலைக்கக்கமுறாததனால். ... (௭)

அகமகிழ்வின்நிரடந்திரிந்தக்கங்கையுங்காலை
மகிமைவிளங்கியநந்திசயிலமதில்வந்துபிணுகினிரீர்
வெகுபுனிதம்பெற்றமுழங்கியவுழையொருவில்வமரத்தடியின்
வகிர்வரியுழைவயினதளாதனமிசைவடமாநிழலிறைபோல். ... (௮)

சடைமுடிபொடியுடநிரிபுண்டரதுதற்க்கியவக்குமணி
வடமுறைபுயமிசைமரவுரியிடையுடன்மலர்விழிதனைமுடி
யுடன்மிசையுக்கூடமனம்பற்றுதுத்தமமகிமைபெறு
திடமுளதவ்வித்தியவானந்தத்தேசிகனைக்கண்டே. ... (௯)

உளமகிழ்வொடுமனையவன்மகவொடுமுனியுழைசென்றன்புகனிந்
திளகியமனதுடன்ஞ்சலிசெய்தவனெதிர்திற்கமுகுர்த்த
மளவும்,தன்பின்முனிவிழிமலர்தரவடியில்விழுந்தவரை
யளிவிளைதவநித்தியவானந்தனைழந்துயர்வேதியனே. ... (௧௦)

எவ்விடம்விட்டிங்கெய்தினையினியேகுதலெவ்விடமென்க
வவ்விபயின்றியசிவசன்மாவெனும்மந்தனனும்புகல்வா
னவ்விவளங்கியகிட்டினையருகொருநகர்சக்கிரவரமென்
றெவ்வுலகுந்துதிசெயவுண்டநகரெய்தியிசைந்திரொள். ... (௧௧)

*எங்கனித்தமுதம்பலவுருவெனவேய்ந்தவெழிற்சுதைகள்
பொங்கவுதித்தனரங்கவர்தம்மைப்போற்றிவளர்த்தவருந்
துங்கயிக்கும்வன்னியர்கட்கருமறைசொல்லியவணமீந்தே
மங்கலமுற்றவரவர்வல்லவர்மனைமன்னினபின்னயர்வாய். ... (௧௨)

*பலபுத்திரிபெற்றென்னோர்புத்திரபாக்கியமிலையென்னிற்
றலமுந்தனதானியமுமினம்பலசம்பத்தும் பெற்றென்
னிலகுமிகப்பயனும்பரபயனுமெய்தாதெழுமையினு
நலனும்விளங்காருலனும்விளங்காநரகப்பயனாகும். ... (௧௩)

*சந்தமிலாமலர்திங்கனிலாநிகெற்றநிவுறுபுலவர்
குந்தலிலாவவைகன்கனிலாவுடல்கொங்கையிலார்சயன
மைந்தனிலாமனையென்றுவமிப்பவர்வாய்மையினுறுமொழியைச்
சிறந்தையிலுன்னின்றைந்தனமயாதாற்சேயடைகுவமென்து. ... (௧௪)

௧௨.

நிருவைகா லுர்ப்புராணம்

கண்ணியகதத்தரும்புண்ணி பமொன்றேயென்றெண்ணிப்பலவாம்.
புண்ணியமுய்த்தனமந்தகனையொருபுத்திரனுத்தனன்முன்
பண்ணியவினெண்ணியதென்றோம்பிப்பகர்வயகைத்தினினா
னண்ணியவிநிமுந்நூலணிபித்தநலந்தருமறைபயில. ... (௧௫)

* ஆண்ம. ராநிலருமறைகற்றனனாயினுமந்தகன
யீண்டியதாற்பலகனிகைவிசாரித்தியையாதேங்கிமனம்
வேண்டியநதிபலமுந்நித்தானம்வித்திரியரணுறையுந்
காண்டருதானங்கண்மெஞ்செய்க்நிருகண்கருததனால் ... (௧௬)

* முகமுமெலிந்தகமகிழ்வுமிழந்தமுயற்சிதருங்கால
மகிமைவிளங்கியநின்னடிகண்மெனங்கினநின்னருளாற்
சுகமுறவிருழிநிபெற்றிமதலையதுயரகல்செய்வாயென்
றகமகலந்தனன்மொழியவுகித்தியவானந்தனெனுமுனி. ... (௧௭)

அச்சிறுவன்பயன்முற்சன்மவினையநிந்துதெளிந்தறைவா
னிச்சகயிகைகொங்கனமெனநாமயிலங்கொருதேயமதின
மெச்சியபாடலிபுரமெனுகருறைவிப்பிரனிவன்வெகுபேர்
அச்சனெனமறைபயில்வோர்குமமைத்துடித்திமதமாய். ... (௧௮)

மனைதன்மகவில்லவளொகூடமகிழ்ந்துயர்புண்டரமிட்
டனகமெனுப்பொடியுக்குமணிச்சரமன்றிநிதஞ்சிவநிந்
தனையவரடியவர்தனைநிந்தனையொதொழ்வுமொழிந்துயர்வோர்
புனைபுண்டரமிட்டவரெனவுணவுபொருந்தவளித்தரனார். ... (௧௯)

அடியவராயக்குமணிவிழுதியணிந்தவரைக்கண்டால
யெடிசுரலொகிட்டுநகிட்டுநவெனவிண்டிருகண்முடித்
கொடுபெறிசெய்வதினாலவன்மனையிற்கோதறுகலையுண்டவோர்
விடமணிசிவனடியாருயர்மறையவர்மேவிலரவ்வேகை ... (௨௦)

உச்சிப்பொழுதிற்பகிதாகத்தினுமுன்றுபின்மானாக்கர்
நச்சக்கண்ணுயமுனியசனத்தினைநண்ணியவன்மனைய
மெச்சிச்செல்குமுனவனிவரதுசிவவேடமதைக்கண்டே
தச்சிற்செய்தகவாடமடைத்துச்சடிதியினுட்போனான்; ... (௨௧)

ஐடி-வேறு

அப்படிச்செலுமவனைமிக்கவத்திமுனிவொகண்ணுவர்
விப்பிரர்க்குனிகழ்ச்சிபெற்றிகழ்வேட்டுவாபகிதாகமா
யெயப்பினைப்பொடுவந்தநம்மையிகழ்ந்ததானுமுருத்திராக்
கப்பருஞ்சரம்வெள்ளைநீறணிதெவுளன்பரைநிந்தனை. ... (௨௨)

விப்பிரஸுக்குநேத்திரமருளியசருக்கம்

சு. ௩

பேசகந்தையினுமினிபிழவியந்தகனென்னவே
 யேசயாவருமுன் துசன்மமெடுப்பையென்று சபித்தலூர்
 வாசலிப்பிரரன்புசெய்யமடுந்துசென்றனரவனுமல்
 வாசுகொண்டிருசன்மமந்தகனாமிச்சனனத்தினின். ... (௨௬)

நற்றவஞ்செயுமுந்நஞக்கிருநயனமின்றியசேயநா
 புற்றனன்சிவபத்திசிலமொழுஞ்சமுளவுங்கட்குவின்
 புற்றமகவெனவந்ததால்விழிபொருந்துமவ்வழிபுகலுவாந்
 குற்றமற்றுயர்தக்கணக்ககருபப்புவிக் கொருகங்கையாய். ... (௨௭)

சையமால்வரைவிட்டிழிந்துசுகத்தினைப்பரிசுத்தமாய்ச்
 செய்யவினைவினைபாதகத்திரமரமகிமைவிளங்கியே
 தய்யகாவிரியென்னவோர்நதிதோன் துமதற்குவடக்கினின்
 வையகம்புகழ்வில்வவனமெனமகிமைகொண்டதிபொங்கமாய். (௨௮)

அட்டசித்திபல்க்கவேதிரமாதியோர்பதிபுண்டதி
 னெட்டொமாதிரஞ்சுமுமுலகினின்யாரையும்புனிதஞ்செயு
 மட்டிலாதமகத்துவத்தொருமறலிதடமுண்டவ்வுழை
 வட்டமாதியநீவிர்சென்றவ்வரன்றத்தினின்முற்கியே. ... (௨௯)

ஈசராய்முற்றும்வளர்ப்பவளிறைவராய்வில்வாடவி
 வாசராய்வளிறைவர்பாதம்வணங்கியேத்தியுமனமகிழ்ந்
 தேசமாதிசெய்தவ்விடத்திலிசைந்தவாசமுறைந்திடின
 மாசுகொண்டவுன்மைந்தனுக்கவார்மலரும்விழியிணையருளுவார்... (௩௦)

என்றமுனியையிறைஞ்சியிருவருமெச்சமோமெப்பதிதனிற்
 சென்றுமறலிதடம்படிந்துதுதிக்குமன்பர்தழைக்கவே
 நன்றுவரமருளிலில்வவனத்தின்மேவியவத்தரோ
 டொன்றியாவும்வளர்க்கவல்லவருபயபாதயிறைஞ்சியே. ... (௩௧)

துதிபுகன்றரணச்சமாதிதொடங்கிநின்றதுதென்தின்
 மதியின்வைத்துவணங்கியுஞ்சிலமாதமங்கனிநுப்பவத்
 துதிவணக்கமுழுக்கிணற்பரிசுத்தமாயரனருளினான்
 மதலையின்புறவிழிதெளிந்துவயங்கவவனுவரணையே. ... (௩௨)
 பார்த்துமகிழ்வுடனின் பவாரிபடிந்துகந்தமனத்தொடுந்
 தோத்திரஞ்செயவன்னைதந்தைதுதித்தரன்றையேத்திமேற்
 கோத்திரங்குணமழகுளியிருந்தகன்னிகைதேடியே
 சாத்திரப்படிவதுவைசெய்துதழைத்துமுறைமுறையாகவே. (௩௩)

சகலபோகமருந்தியங்குதழைத்துமுத்தியுமுற்றனர்
 மகிவிளங்கிடசுதன்மகிழ்ந்திடமலரினெக்கணவித்ததா
 லிசல்படைச்சுமவரனெவியுருளீசொன்றுவழுத்துவார்
 மகிமையுற்றிடுமேழுமாதர்கள்வந்தவகையும்விளம்புவாம். ... (௩௧)

என்றகுதரைமுனிவர்மாயெடுத்தனைத்தருள்வன்னிசெய்
 கின்றதென்னவதற்குமேலிதுகின்றத்தலாமெனச்சுதரு
 நன்றெனப்புநுந்தந்தவன்னிநடத்தையங்குதவஞ்செய்தே
 யென்றுமின்புதுவிடுவிலவனேசரருள்கொண்டெய்தினன். ... (௩௨)

உலகம்பரவும் வில்வவனநாதனுக்கு, அரியீசனென்றும் பெயர்வர
 வுரைத்து விழியருளீசரெனப்பெயர்வரவை விரிக்கின்றனமென்று குத
 புராணிகர் முனிவர்களுக்கு விளம்புகின்றனர், இருட்டினை நதியருகில்
 சங்கரவரமென்னுநகரில் வசிக்குமந்தனருள், பத்திரிநிறந்த சிவசன்ம
 நென்னுமோர் மறையவன், சீலவதியென்னுமனையுடன் மகிழ்ந்துசே
 ருங்காலங்கனிப்பிறந்தபெண்கள் பலரையும் வளர்த்து அமையும்பருவத்
 து, வன்னியர்கட்கு மணம்புரிவித்து, அவரவர்களைக்கலப்பியபின், ச
 ந்திரனில்லா வானம்போலுமைந்தனில்லாத மனையென்று புத்திரனில்
 லாமல் வருந்தி, தவந்தானம் தரும் பலவற்றைச்செய்த நல்வினையினு
 ம், முற்செய்ததீவினையினும், நேத்திரமில்லாது, ஓர் புத்திரன் பிறக்கப்
 பெற்றோரிருவருந்துன்புற்று, பாவபுண்ணியப்பயனென்று மனக்கலக்க
 த்தோடும் மகவைவளர்த்து, முந்தூல்புனைந்து, தொன்னூல் துவங்கி
 வேதமுற்றுஞ்செவியாலுணர்ந்து வல்லவனாகிப் பன்னிருவயதில் நன்ம
 ணம்புரியக்கன்னிகை விசாரித்து, அந்தகருதலினிசையாது, ஏனெந்த
 னமென்றிரங்கிய தாயுந்தந்தையு மிப்புத்திரன் விழிபெறும் விதந்தேட
 வேண்டுமென்று யாத்திரைசெயக்கருதி மூவரும் புரம்போர் அபலபுண்
 னிய தீர்த்தங்கனிப்படிந்து, அங்குள்ள சிவஸ்தலம் பலவற்றைப்பணி
 ந்தும் புத்திரன் விழியுருமையால், வருந்தியங்கக்கலையும்போது, மகிமை
 தங்கிய, நந்திமலையின் பிநாகினிதீர்த்தம்படிந்து, ஓர்வில்வமரநிழலில்
 புலியதனில் வடநீழலிலுறையுந் தட்சணமூர்த்திக்கடவுள்போலும், கண்
 மூடி, கிட்டைகூடிய நித்தியானந்தயோகீச்சுரனைக்கண்டு மூவரும்பணி
 ந்து அன்புகனிந்து நேர் நிற்க வோர்முருர்த்தநேரங்கடந் துகண்மலர்
 ந்தமுனிவனடியமற்றும் பணியக்கண்ட அருள்சுரந்த அம்முனிவன்
 அன்புமுதிர்ந்த அவர்களை நோக்கி, எங்கிருந் துவந்தீர், இனியேகுதலெ
 ங்கெனவே, அச்சிவசன்மன் ஆதியோடந்தமாக நடந்தவை முற்றுமொ
 ழிந்து, முயற்சியால் முடியுங்காலம்வர, நின்றிருவடி சார்த்தனம், தே
 வரீர் திருவுணமிரங்கி; இப்புத்திரனுக்கு விழியருள் செயல்வேண்டுமெ
 ன்நிரக்கவே, அம்முனிவன், முற்செய்வினெதெரிந்து மொழிகின்றனர்.

விப்பிரனுக்கு தேத்திரமருளியசருக்கம்

க. ௩

கொங்கணதேயத்தில் பாடலீபுரமென்னுநகரில் வசித்தபிராமண னொயவிலான், மதத்தினால், மறைபயிவு மறையவரைத்துழித்து, மனை விபுத்திரன், இவர்களை விபுத்திருத்திராக்கமணியாது, நெற்றியிலூர்த்த புண்டரந்தரிக்கச் சொல்லித்தாறுந்தரித்து, சிவநிந்தனை அடியவர் நிந்தனைசெய்து ஊர்த்த புண்டரந்தரித்து வருபவர்க்குணவளித்துச் சிவசின்னந்தரிப்பவரைக்கண்டால் இடித்த குரலொடு கிட்டின கிட்டினவென்று கண்களை மூடிக்கொடிய பாதகஞ்செய்ததாலேவன் மனையில்பெரியவர் மறையவர் அடியவரிவர்கள் மேவாது வருங்காலத்துச்சிப்போதில் பரிதாபத்தால்வருந்திச் சேஷர்கள் சூழக் கண்ணுவமுனிவர் அமுதுண்ணும்பொருட்டு, இம்மறையவன் மனையிற்செல்குமுனிவரது சிவவேடங்கண்டு கதவடைத்துப்போகக்கண்ட முனிவரதட்டி, விப்பிரகிராதா, பரியினைப்பில் வந்தவெம்மை மதியாது சிவநிந்தனை செய்ததால் நீ,முன்றுசனனம் பிறவியந்தகனாகப்பிறக்கக்கடவையெனச் சபித்து மற்றப்பிராமணரமுதுசெய்விக்கப்புகித்து மகிழ்ந்துசென்றனர். பின்பச்சாபத்தை யேற்றபாதகப்பிராமணன், இரண்டு சனனமந்தகனாகப்பிறந்து, இச்சனனத்தில், நற்றவஞ்செய்யுமுங்களுக்குப்பிறந்த, இவ்வந்தகப்புத்திரன், விழிபெறும் விதம்புகல்கின்றனம்.

தக்கணநிசைக்கோர் கங்கையாகச் சையையினின்றுநின்று உலகத்தைப்பரிசுத்தஞ்செய்து பாவங்களைப்போக்கி மகிமைமிகும்பொன்னிநதிக்கு வடக்கின்கண், சகலசித்தியுந்தந்து புகழைப்பெறும் வில்வவனமென்னுந்தலத்திற்சென்று மகத்துவமிருந்த மறவிதீர்த்தம்படிந்து, யாவும் வளர்ப்பாள் பாகனாகிய வில்வாடவிவாசன்திருவடிவணங்கிதது தித்து திட்டைகூடிச்சிலநாளங்கு தங்குவிராயின், உங்கள் புத்திரனுக்கு விழிதந்தருளுவரென்ற முனிவனை வணங்கி மூவரும், அப்பதியிற்சென்று யமதீர்த்தமாடி, வில்வவனேசரையுஞ் சர்வரட்சகித்தாயையும் பணிந்து துதித்துச்சிலநாள் தங்கவே, அத்துதியினும், வணக்கத்தினும் முழுக்கினும், பரிசுத்தமாய்ச் சிவபிரான்திருவருளால் விழிமலர்ந்த புத்திரன் மகிழ்ந்துதுதிக்கவே பெற்றவருந்துதித்து, எண்ணியபயனைப்பெற்றபின், கோத்திரங்குணம் நடையழகு முதலியவற்றிற்சிறந்த, கன்னிகாதேடி, அப்புத்திரனுக்கு விதிப்படி வதுவைச்சடங்குசெய்து பேரின் பமுற்று, அங்கு முத்தியும் பெற்றனராதலினக்கடவுளுக்கு விழியருளீசரெனப்பெயர் வந்தனவென்ற சூதமகாவடிகளை, மாணைப்புரந்தவன்னிசெய்கையென்னவென்றமுனிவருக்கு, அங்குதவஞ்செய்து வில்வவனேசரருளிற்ற பேரானந்தவிடுபெற்றனனென்று சொல்லியருளினர்.

விப்பிரனுக்கு தேத்திரமருளியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கசு-க்கு திருவிருத்தம் ௩௫௦,

உ
சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியயிருத்தம்.

எனவின்மொதலெழுமோருமக்கணியையேறுதர்மொழிவார்
முனநன்குறுந்திரேதாயுசுத்தின்முனியிர்க்கள்கேளுமொருநாள்
மனமீதினொதலினெடுமேமுமடமாநர்சுடியவர்வா
கனமீதிலேறியங்குமலங்குசகஞ்சகங்கணகாரம். ... (அ)

தடமோடைபுபதிமலஞ்சிறந்தசலமண்டத்தவியதலம்
படகந்தரங்குவடுதய்யவையர்பவனம்பொலிந்தநதிகண்
டுடல்சிறையுமபுனவிறஞ்சிறந்துவகையாய்வியந்துவருகாத்
புடைகொண்டகோமநிங்குமேத்தபுனைநாளிகேரம்வகுளம். (உ)

பனைபின்னடிசுதமீந்தாலம்வாழைபனசங்கடாரைதிவகஞ்
சின்கொண்டியர்ந்தமந்தாரைகோக்குசெறிசன்பகங்கமுசுநர்
தனமாதுலங்கமலில்விலவம்வஞ்சிதழைபாடலங்கடளவ
நன்கொண்டசாதிசுமழ்கொண்டிலங்குரனினங்கொளோடைவளமும்

குயில்கின்னசுடிமொழியுஞ்சிறந்துகுறைவின்நியிக்கவெழிலா
முயருந்தவத்தின்மிகவுந்திறத்தவுந்தாலர்ந்தவனமேன்
மயல்கொண்டசுன்சுகனிகண்டருந்திமலர்கொய்தனின்தமதுவுண்
கடயமேலிறங்கியமலங்கலங்கவதிபோதகந்தைசெயவே. (ஏ)

அதுகண்டிலங்குமுந்தாலனென்னுமறவன்சினந்தரபனங்
கொதிக்கொண்டவங்கியெனவேசினந்துகுளிரந்தவஞ்செய்காவை
மதிமஞ்சுவந்தமதியாதழிக்கும் வகையானவுங்கடெட்டு
விதமானசித்திபலியாதெனச்சபித்தார்தவத்தைமெய்த்தார். (ஐ)

அக்காலமொதலெழுமோரும்வெட்கியலமந்தழந்துமெலிவாய்த்
திக்கானனத்தனகுடேகியெங்குறமாகுமட்டசித்தி
தஞ்சாமலேகவுந்தாலரிட்டசாபந்தவிந்தமுன்போன்
மிக்கானசித்திபெறுமடெமக்குகின்வாயெனப்புகலவே. (ஊ)

அவ்வேலைதன்மதியுன்னிமாதரணவோருமின்பமுறவே
வவ்வாதரித்தனெல்லாமுணர்ந்தவன் சங்கரன்பொறையினன்
வெவ்வானமுக்கணிகையன் திவேறுசிலர்பாரினில்லையவனே
யொவ்வாதசத்திபெறுமாறுரைக்குமுபதேசகர்த்தனத்தால். (௭)

ஒருசுந்திலங்குநென்பாரிலுண்டிவ்வுலகெங்கணும்புனிதமாம்
வரையென்றசையையதிலின் திழிந்துவழிவன்றபொன்னியெனவே
வரும்நதிக்குவடபாலிதைத் துமதிழ்வானவில்வனமுண்
டருகாமதற்குளகமுற்றமஞ்சியகலம்படிக்குமறவி. ... (௮)

தடமுண்டதன்கண்வில்வாடவீசர் தழைமந்திரம்பொலியுமவ்
விடைதென்றிசைக்குளடியார்கணேசனேனவே நினைத்ததருள்வோன்
வடநீழிற்கமையினோடுதெற்குவடிவாயிருக்கும்வர்பாற்
நிடமாயடைந்தவரைவேண்டி லுங்கடி ரமானசித்திருவார். (௯)
ஷைவேறு.

என்றுவேதன்புகலவுடனேமுமாதர்களுமினிதாமிதென்றுமகிழ்வாய்
நன்றுதருசகலசித்திக்குமொருதாவென்னுநல்லில்வவனத்தினிற்
சென்றியமகுண்டத்தினிராடியெல்லாஞ்சிறந்திடவளர்க்குவல்லாண்
மன்றப்புனைசங்கரரெனும்வில்வநாதரிருமலரடிபணிந்தவர்க்கே. (௧௦)

தென்பாலினமுதகலசஞ்செழுந்தழலரவுசேர்பொத்தகந்தரித்தே
யன்பானதேளக்கடைவிழியுடன்சித்தமைந்தமுத்திரைபிடித்தே
மன்பாரழிந்தாலுநாசமில்லாதென்றுமகிழ்தக்கனானதன்
முன்பாயுறைந்துகண்டடியினைவணங்கினன்முடிமிசைகரங்குவித்தே (௧௧)

தேவதேவேசசசேகராவன்பர்கள்செழிக்கப்புரந்தகுருவே
காவலாசித்துமுத்திரைவிளங்கியமலர்க்கையாகுணங்கடந்தோய்
மேவுபுகபாசகரதேளக்கடைநயனவீக்கனமுற்றுமுணர்வோ
யேவல்புகல்குருவினுக்குஞ்ஞரவனுவாயேழையார்க்கைந்துதருவே.

செருறுகாலயாசிவவுருவுகொண்டிலகுதெக்கனமூர்த்தியெயென்
றேருந்துதிபலவுரைத்துன்னையேயடையுமெங்களைக்காத்துகந்தே
வாரமொடுமுந்தாலர்சாபத்தினுலேகிமடிவானசித்திமுன்போற்
சேரவுபதேசமுனாயென்றவெழுமாதர்முன்சித்திபெறவேபுகன்றார்
(௧௨)

இவ்வாறுதக்கனமூர்த்தியருளாற்பீண்டுமெட்டுவகையானசித்தி
மைவார்கண்மாதர்களடைந்துருவமொளிவலிசிறந்தவரைவிட்டேகவே
யொவ்வாமனத்தராயன்புகொண்டவர்முனமுறைந்துயர்கணங்களென்
[குய்
கவ்வாதுநற்பியானத்தவம்புரிவரெழுகன்னியங்குளின்னமாதோ. (௧௩)

அன்புமுதிர்ந்த அருந்தவமுனிவர்கட்குச் சூதபுராணிகர் வில்வவனமென்னுந் தலத்துக்குச் சத்தகன்னிகள் வரவுரைக்கின்றனர். திரேதாயுகத்திலேனர் ஞான்று சப்தமாநார்கள் தமதிச்சையால், தந்தம்வாகனமீதேறி நினைத்தவிடங்களிற் சஞ்சரித்து, கோமதிநதிக்கருகில் புட்கள் புலம்பும் பூக்கணிறைந்த பலதருக்கள் பொலிந்து செழிப்புற்ற, உந்தாலமுவிவரது நந்தனவனத்தை நண்ணி, அதிவுள்ள கணிகளைப்பறிந்தருந்நி, மலர்களைக்கொய்தலிந்து, மதுக்களைப்பானஞ்செய்து, சூங்குள்ள தடாகத்தைநல்லகச்செய்யுமகந்தையை, உந்தாலமுனிவர் கண்டு அக்நிவியெனக்கன்னிவந்து கோபித்து நமதுகாவைமதியாதழித்தவுங்கட்குப்பலிதமாயெ அஷ்டமாசித்திகளும் பலியாமற்போகக்கடவதெனச்சபிக்க, அச்சப்தமாநார்கள் வெட்டி மயங்கித்தலைகுனிந்து பிரமதேவலிடஞ்சென்று, முனிவர் தந்தசாபங்கழிந்து முன்னம்போலச், சித்திகள் சித்திக்கும் வகைபுகலவேண்டுமெனவேண்டவே, அப்பிரமன்யோசித்து முற்றுமுன்னந்த சங்கரக்கடவுளன்றி, உங்களுக்குச் சித்தியைய யாவரிய வல்லவர். அவர் உபதேசகர்த்தராதலால் தென்பாரில், உலகத்தைப்பரிசுத்தஞ்செய்யச் சையைவின்றொழுகும் ஒப்பற்ற பொன்னிரதிக்கு வடபால், அழியெ வில்வவனமென்னுந் தலத்தில், பவத்தைப் பரிசுரிக்குமகத்துவயமதீர்த்தமாடி, வில்வவனேசரைத்தரிசித்து, அவராலயத்தில், தென்முகநோக்கி வடநிழலிருந்து, வேண்டுவார் வேண்டுவதையியவல்ல, தட்சணாமூர்த்தி சன்னிதியிற்சென்று பணிந்து வேண்டுவீராயினுண்டு பெறுவீரெனவே, அத்தலத்திற்சென்று நீராடி, சர்வரட்சகெயையும் வில்வவனேசரையுந்துதித்து, தென்பாற்பொலியுந் தட்சணாமூர்த்தி சன்னிதியிற்சென்று திருவடிவணங்கி, முடியிசைக்கரங்கூப்பி அக்குரவனது சீர்த்தியைத்துதித்து, அடியேம் உந்தாலமுனிவர் சாபமொழிந்து, முன்னம்போலஷ்ட சித்திபெற்றுய்யும்படியருள்செயவேண்டுமென்ற அம்மாதர்களுக்கு, அஷ்டசித்தியையுமுபதேசஞ்செய்தருளிய பின், அம்மூர்த்தியை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாராய் அவர் சன்னிதிமுன்னர் நானுந்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றன ரென்றுரைத்தனர்.

சத்தகன்னிகள்வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௧௨-க்கு திருவிருத்தம், ௩௭௪.

உ
சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது
எல்லாம்வளர்க்க வல்லவளென்ற பெயர்வரவுச்
ச ரு க் க ம்.

எழுதிர்க்கழிநெடினாசிரியவிருத்தம்.

என்றகுதரைமுனிவர்வில்வவனமகிமையெல்லாமுணர்ந்தோயின்னமுன்
டொன்றந்தவகையாதெனிற்பரைக்குப்பெயருகந்துயாலும்வளர்ப்பா
ளென்றுபெயர்வந்ததென்னென்றுசொல்லவேகுதரின்பமோடவகையுரை
[ப்பார்
மன்றல்செறிவில்வவனமட்டெலாமுன்கோள்கண்மரறுபாட்டால்வறண்
[டே. (க)

வருடமில்லாதாதிவாவிசுபந்தமும்வற்றிரீர்பயிர்பசும்புந்
றிரணமுதலின்றிப்பசுக்கண்மானிடர்பறவைசேரவுமடிந்துசிலபேர்
புரம்விடுத்தங்கங்குசெல்கவேனையரெலாம்போந்துவில்வாரணியமே
சரணமென்றரைகூடுபுகையகலமாகுந்தலங்களெல்லாம்பரவவே. (உ)

தன்னதுதலத்தின்வந்தெய்தித்தலிக்குஞ்சுனற்சனைமகிக்கெலாமோ
ரன்னையெனும்பிகையருட்பார்வையானோங்கியக்கணநீலமேக
மென்னவுருவங்கொண்டென்னதுதலத்தெல்கையவுமனதுபொழியமுன்
[போன்
மன்னுநீர்பயிர்புந்றிரணமாந்தர்பறவைபசுவர்த்தனையதாக்கும்வகையால்.

மலைமகட்டுெல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்னமன்னுதிருநாமமெய்துந்
தலமதினயர்ந்தவில்வாடவியினீழுவறைசம்பியமனங்கிதிர்த்தம்
மிலகும்வகையாவும்பொழிப்பாயகந்தொலையவேயியம்பினமிக்கதை
நலமொடுபடித்தவரருந்தினர்மதலைகல்விநவமணிதனந்தானியம். (ச)

பெருகமறையோதுபடிவாழ்ந்துபின்சிவபதம்பெறுவரந்தத்தலத்தின்
பரவுசிவபத்திமிகுவிப்பிரர்க்கசனநீர்பசும்பொனுடைதானியங்கள்
பரிவுடனளித்தபேர்பலனையரிபிரமனும்பகர்வதற்கெளிதல்லம்
ரெருதலத்தினின்றுவிப்பிரற்காறுசுவையுடனன்னமிட்டபலனும். (ரு)

கவித்துறை

அப்பதிதனிலொருமுட்டியனித்தவர்பெறுபலனுக்
கொப்பலவரனும்மகிதனிலுயர்வில்வக்காவுக்
கப்பணியச்சிவனுக்கவரணைசத்தியுமைக்கு
முப்புலனத்தினுமினையிலைமுக்காலத்தினுமே. (சு)

இத்தலைபவமுற்றும்மெழுதிப்புத்தகமாய்
வைத்தார்ச்செய்தத்தனைமனதுன்னிவணங்கும்
பத்திச்சுதர்மறையோர்கன்படிக்கும்படியீர்தாத்
நெத்திவினேக்கும்பொருள் சேர்ந்தேவிவமடைவார். ... (௯)

இச்சரிதைபுரவம்வேதியரின்புறநற்கந்த
மச்சுதமுடைகாதணியங்குலியங்கடசமுதன்
மெச்சியவனினதனதானியமிகுமன்புடனருளி
யுச்செய்யானங்கந்தசமுட்பன்மிசைவைத்தே. ... (அ)

அன்பொடுநகர்வலஞ்செய்வித்தனமுங்கொயிப்பார்க
யென்புறுமெல்லாவசமுமொழிந்துசுகம்பெறுவர்
பொன்பரிவொடுகுழச்சந்ததமுயிப்புவிவி
னின்புறுமுயர்போகந்துய்த்திறைபதமடைகுவாராள். ... (ஆ)

அந்நாலிகபரம்வேண்டினராற்றன்மிசச்செய்துந்
துதிசெய்துமகிழ்ந்தன்பொடுசுருதிக்கிறையவர்பாள்
முதிர்வமுதாயிச்சுதமுறுதுங்கவர்வார்க
னிதுசத்தியமிதுசத்தியமெனுஞ்சுதரைமுனிவோர். ... (ஈ)

சந்தனமச்சுதமலர்கனிசுகைவற்கலையானுஞ்
நிறையின்மலியன்புடனர்க்கிக்கவுமகிழ்வாயவ்
வந்தனரிடைவிடைகொண்டுபுராணக்கடலாடிச்
சந்தமுயர்குதத்தவர்தந்தாபதஞ்சார்ந்தார். ... (ஊ)

கலையிருத்தம்.

* உலகமேத்துமொருமுதல்வாழியவ்
வுலகெலாம்வளர்த்தோம்புவள்வாழியே
யுலகினுன்மறையோர்களுஞ்சைவரு
முலகில்வாழ்பல்லுயிர்களும்வாழியே. ... (உ)

திவ்விய வில்வவனமென்னுந் தலத்திற் சத்தகன்னிகள் வரவுரைத்
தருதமகாமுனிவனா முனிவர்கள் வணங்கி, அடிகள் சொல்லிய தலதீ
ர்த்த முர்த்திவிசேடியாவமுணர்ந்தனம், உணராதினன்மொன்றுண்
டு. அஃதியாதெனின் கைலாயத்திருந்து சிவபெருமானோடு விடையுந்
ந்து வந்து அத்தலத்தேமுந்நருளிய தேவிக்கெக்காரணத்தாலெல்லாம்
வளர்ப்பவனெனநாமமியைந்ததென்பதென்ற முனிவர் கட்குச்சுதமுனி
வர் புலம்பின்றனர். முற்காலத்தில் நவக்கிரகங்கள் மாறுபட்டு மறை
யின்றிப் பூமிவறண்டு நதிவாலிகுபமுதலியவைவற்றி பயிர் புல் பூண்டு

*தாபதம்—முனிவரிருப்பிடம்.

எல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்றபெயர்வரவுச்சருக்கம் ௭௧

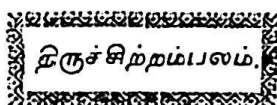
முனைத்தலின் தி, மனுடர் பசுமுதலியவிலங்குகள் பட்சிகளினவகட்குணவி
ன்றிச் சிலமடியசிலனாரதேயங்களுக்குச்செல்ல சிலவிலவாரண்யமே சர
னென்றடைந்து தவிப்பக்கண்டு இவ்வுலகுக்கோர் தாயாடியவம்பினை
யானவள் இருபாநேந்திரத்தாளுக்கி, அக்கணமே நீலமேகவுருக்கொ
ண்டு மழையையப்பொழியலே, முன்னம்போல் நீர் பயிர் புல்பூண்டு மனு
டர் விலங்குகள் பட்சிகள் வாத்தித்து மகிழ்ந்து செழிப்பாவினதான
மைபவட்கெல்லாம் வளர்க்கவல்லவளென்பெயரெய்தியதென்று சொ
ல்லி அவ்விலவவனத்தெழுந்தருளிய மூர்த்தி தீர்த்தமுதலிய வரலாற்
றைப்பவம் நீங்கப் பொழிப்பாக வியம்பிய விக்ஞையைப் பத்தியாகப்
படித்தவர் கேட்டவர், புத்திரரையுங் கல்விநவரத்தினந்தனந்தானியங்
களும் பெருசுப்பூமியில் வாழ்ந்து சிவபதம் பெறுவார்கள். அத்தலத்
தில் பத்திமிஞ்சு பூசுருக்கமுது சலம் வஸ்திரம் பொன்தானியமளி
ப்பவர்பயனை, அரிபிரமனாறுஞ் சொல்வதற்கெனினதல்ல, வேறுதலத்தி
ல் நூறு பிராமணர்க்காறுசுவைப்போசனஞ்செய்வித்தபலன் அத்தல
த்தோர் முட்டியளிப்பவர் பலனுக்கீடாகாது. ஆதலால் அத்தலதீர்த்தமு
ர்த்தி சத்திக்கொப்பாக வெப்புவனத்திலுமில்லை. இத்தலமசத்துவத்தை
பெழுநீயபுத்தகத்தைப் பூசிப்பவர் படிக்கக்கொடுப்பவர் படிப்போர்க்
குச்சந்தனந்தாம்பூலமச்சதம் வஸ்திராங்காதணிமோதிரமளித்துச் சிவி
கையினேற்றி நகர் வலம்புரிவித்துச்சமாதானஞ்செய்விப்பவர், பூமியி
ல் துன்பயின்றி சுகம்பெறவாழ்ந்து இஷ்டபோகங்களனுபவித்துப்பின்
பச்சிவபெருமான்திருவடி நிழலிற் சார்ந்திருப்பது சத்தியமென்ற சூத
புராணிகரை அருந்தவர் மகிழ்ந்து அருச்சுனை முதலியவுபசாரங்கள்
செய்துபணிந்து துதிக்கவும், அச்சூதபுராணிகர் மகிழ்ந்தம்முனிவர்களை
வாழ்த்தித்தமதாசிரமஞ்சார்ந்தனர்.

எல்லாம்வளர்க்கவல்லவளென்றபெயர்வரவுச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கரு-க்கு திருவிருத்தம் ௩௮௬.

திருவைகாவூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

